

تمدن ایران باستان

با مقدمه

محمدعلی دزم آئین

اثر

مهرداد مهرین

ناشر :

تهران خیابان ناصر خسرو
تلفن : ۵۰۴۰۶

۱۳۳۸

بها : ۱۰۰۰ ریال

Call No.

32

Date

Acc. No.

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day, if the book is kept beyond that day.

۵۰۷۱۱-۳۵۱۲

تمدن ایران باستان

مهرداد مهرین

بامقدمه‌ای از محمد علی رزم آئین
دبیر دبیرستانهای پایتخت

چاپ دوم

ناشر :

بهمن ماه ۱۳۳۸

تألیفات استاد

اهداء کتاب

به : جوانان ایران

کتابخانه مرکزی و اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

Handwritten signature and initials
SH/03

این کتاب هزار نسخه در چاپخانه زهره بچاپ رسیده.

پیشگفتار

« این چه مملکتی است ؟ واقعاً در خرابه زندگی میکنیم . حیف از جان و عمر انسانیکه در این ویرانه تلف میشود . اینجا مدفن استعدادها و گورستان ذوق و هنر است ؛ نکبت و کثافت از سروری این مردم جاهل و حسود و بی صفت می بارد . این مردم قرنهای همینطور بیچاره و مظلوم و در این حال بی بند و بار زیسته اند و هرگز اصلاح نخواهند شد . هزار سال دیگر هم ما بگرد ممالك بزرگ اروپا نخواهیم رسید . سگها و میمونهای آنجا از ما خوشبخت ترند . خوشا بحال آنها که از این جهنم دره خود را خلاص کرده مقیم آمریکا و اروپا می شوند ؛ اگر کسی برود و در آمریکا ظرف شوئی کند از کسی که چهل سال در اینجا در بهترین پست ها خدمت کرده وضعش مرفه تر است »

اینست عبارات تأثر انگیز و جگر سوزی که گاه گاه از حلقوم بعضی از افراد ناپخته و ظاهر بین وطن عزیز ما بیرون می آید و مغز استخوان علاقمندان باین سرزمین گوهر خیز را می سوزاند . اینست جملات تأسف آور و ملالت باری که بهترین دلیل نارضائی مفرط و خشم بیجا و بی همتی گویندگان آنهاست . قدری بیشتر فکر کنید .

حقایق را بواسطه شتابزدگی از نظر دور مدارید تا قادر بقضاوت صحیح باشید .

چرا این مملکت پر نعمت را که از لحاظ منابع طبیعی و خوشی آب و هوا و موقعیت حساسی جغرافیائی بدون شبهه کم نظیرست ، باید جهنم و گورستان نامید آری چرا ؟ کدام شخص مبتکر و با پشت کار و هنرمند و صنعتگر است که متاع و مصنوع مرغوب خود را بیزار آورده است که همین مردم فقیر و جاهل با استقبال و تحسین تشویقش نکرده باشند . مملکت مستعد آبادی است و از هر جهت قابل استفاده و حاصلخیز است . مملکتی است قابل علاقه و دلبستگی . آدم میخواهد تا آنرا آباد و بهشت آساکند .

معروف است که « المتوکل » شنیده بود که در کاشمر سرویست چنین و چنان آنقدر از طول و قطر حیرت آور و شاخ و برگ خارق العاده اش تعریف کردند که خلیفه عباسی تشنه دیدار آن سرو شد ولی امرای حضرت و اطرافیان مصلحت اندیش ، مانع مسافرتش گردیده گفتند دوری شما از مقر خلافت باعث بروز مفاسد و اضطرابان است بهتر اینست دستور فرمائید که سرو کاشمر را باینجا حمل کنند . خلیفه باین امر رضا داد ولی حمل آن درخت عظیم الجثه با وسایل آن زمان میسر نبود . ناچار ابتدا شاخه هایش را بریدند ولی باز حمل تنه سرو ممکن نبود . لذا اره و تبر بکار افتاد . آنقدر بریدند و قطعه قطعه اش ساختند که بزرگترین تکه آن بقول معروف گوشش بود . بخلیفه خبر دادند که فلان ساعت سرو کاشمر بدروازه شهر خواهد رسید . او با جماعتی از اعیان و اشراف شاد و خندان بدروازه شهر برای تماشای شتافت ولی چه دید ؟

بار ، بار ، هیزم خشك !

امروز هم در اثر فقر مادی و معنوی آن سرو خرم و سایه گستری
که میهن عزیز ما ایران ، بسوی شرق و غرب ریشه درانیده بود ، بظاهر
بصورت چوب خشك قطعه قطعه شده در آمده است ولی از کجا که همین
چوب ظاهراً خشك از نو جوانه نزنند و شکوه و جلال از دست رفته
را باز نگرداند ؟

اگر در میان این مردم ، خرافات و موهوم پرستی شیوع دارد و
اکثر ایشان از نعمت علم و معرفت بی بهره اند ، نباید این امر موجبات یأس
مارا فراهم کند بلکه باید بالعکس مارا برانگیزد وسیله تعلیم و تربیت
آنان را فراهم آوریم تا استعداد های سرشارشان از قوه بفعل رسد . اگر
در نتیجه فقر و بدی تربیت و تنگ نظری های ناشی از محرومیت ، گاهی
از این مردم کج رفتاریها ، پست فطرتیها و نادرستیها مشاهده می گردد ،
باید باتدبیر و نقشه های دقیق دنیا پسند و سائل کار و معیشت و پرورش
جسمی و روحی در دستر شان قرار داده شود تا همگان با نشاط و خوش بینی
در راه ترقی و سعادت گام بردارند . يك شخص عاقل و واقع بین نه تنها
از این ملت کینه و بغضی در دل نمی نهد بلکه در تحت تأثیر حس نوع
دوستی و میهن پرستی ، هم میهنان خود را از هر جهت در میدان تنازع
بقایاری می کنند .

به بینیم بچه علت در عده ای از هموطنان کم تجربه ما عده
حقارت یا به عبارت دیگر حس «خود زبون بینی» بطور مبالغه آمیزی
بوجود آمده است و راه از بین بردن آن چیست ؟ این مطلبی است
که بحث و موشکافی دقیق روانشناسی و تاریخی ایجاب می نماید
که از حوصله این مختصر البته خارج است .

اجمالاً تسلط های شوم و پی در پی بیگانگان ، عدم تعمیم
تعلیم و تربیت صحیح ، تبلیغات زیان بخش اجانب و عمال پلید و نابکار
ایشان ، فقر و احتیاج طاقت فرسای اکثریت ، مشاهده ترقیات علمی
و صنعتی حیرت بخش بیگانگان ، دیدن فیلم های پر زرق و برق امریکائی
و اروپائی ، شنیدن اخبار عجیب و غریب درباره زندگی مرفه بعض
ملل اروپائی را میتوان بعنوان علل اصلی تکوین عقده حقارت یاد کرد.

برای نابود ساختن این بیماری روحی خطرناک باید بوسائل ثمر بخش
متعدد متوسل گردید که از آن جمله است یاد آوری سوابق درخشان تاریخی
ملت و تقویت حس اعتماد بنفس و دمیدن روح شهامت و مردانگی در
جوانان . چنانکه پس از تسلط اعراب ، ایرانیان وطن پرستی که بنام شعوبیه
معروفند با سرودن اشعار حماسی نغز و تبلیغ مثمر ثمر و نشر کتب و رسائل
خدمات قابل تقدیری بهمیهنایان خود نمودند و مقدمات استقلال مجدد
ایران را فراهم ساختند ، ما هم باید روش پسندیده آنان را در پیش گیریم
تا آب رفته باز بجوی آید .

خوشبختانه درین عهد و دوران گروهی از هممیهنان فاضل و پاک
ضمیر ماتنویز افکار مردم و تقویت روحیه ایشان را وجهه همت مردانه خویش
قرار داده بانشر کتب و مقالات روح استقلال طلبی و شهامت را در جوانان
زنده میسازند .

یکی از این نوع افراد مهرداد مهرین نویسنده زحمتکش این
کتاب است . در مدت پانزده سالی که من افتخار دوستی با او را دارم آنی
ویرا از مطالعه و تحریر و تحقیق فارغ ندیده ام . برای کسب روزی در اداره
کار میکند و اوقات فراغت را صرف مطالعه و نگارش می نماید و ذخیره
مالی خود را که در نتیجه قناعت و صرفه جوئی بدست آورده است برای

جهان گردی و کسب معلومات بیشتر خرج میکند. باز آنچه فهمیده
و کسب کرده است بطور ساده و قابل فهم بصورت کتابی بمردم تقدیم
میکند. درحقیقت برای مردم زندگی میکند، برای روشن ساختن اذهان
آنها، برای بالا بردن سطح فکر ملت ایران. بزرگترین لذت زندگی
او خواندن و نوشتن و فهمیدن و فهماندن است. کاش توفیق درك چنین
لذتی نصیب همه جوانان ما میشد.

محمد علی رزم آئین

تهران اول دیماه ۱۳۳۸

روح تسخیر ناپذیر ایرانی

ایران که نام خود را از « آریانه و یجه » گرفته است ، از آغاز تاریخ بشر ، سرچشمه نیکی و قدرت ، زیبایی و فضیلت بوده است . دنیا اگر از یونان هم آهنگی و زیبایی و از رم قانون و هنر آموخت ، از ایران ترکیبی از هر چهار فرا گرفت .

با اینکه اقوام وحشی بارها بایران حمله کرده سعی نمودند آن را نابود کنند ، ایران استوار پای برجای ماند و مشعل فرهنگ خود را همچنان روشن نگاهداشت . بقول کاظم زاده ایرانشهر « تجلیات روح ایرانی در هر عصر و به رغم هرسکته ، خود نمائی کرده است . »

عید نوروز سمبول روح فنا ناپذیر ایرانی است . همانطور که در این روز طبیعت مرده از نوجان میگیرد ، ایرانی هم پس از هر شکست ، از نو قیام کرده نبوغ خویش را آشکار ساخته است .

نبوغ ایرانی مثل کوه آتشفشان ، گاهی خاموش شده ولی ناگهان بموقع خود بفوران پرداخته و دنیا را از حرکت و جنبش خود تکان داده است . میتوان نبوغ ایرانی را بمشعلی تشبیه کرد که گاهی روشنائیش دردودی غیظ ، ناپدید میگردد ولی دیری نمیگذرد که نور جانبخش آن ، بادرخشندگی تمام جهانی را غرق روشنائی میسازد .

ایرانی بر اثر داشتن يك چنین نبوغ ، نه تنها توانست از استعمار مقدونیه ، مغول ، عرب و افغان و ترك كه اقوامی نیمه وحشی بودند رهائی یابد بلکه قادر گشت آنها را در راه مدنیت هدایت کند و بتدریج بر آنها مسلط شود .

فتح ایران بوسیله مقدونیه در حقیقت شکست مقدونیه و پیروزی ایران بود. زیرا پس از این فتح ظاهری مقدونیه، ایرانی یونانی را ایرانی مآب کرد ولی خود، یونانی مآب نشد.

۲۵۰ سال سعی کرد ایران را تسخیر کند ولی سرانجام نه تنها نتوانست بمنظور خود برسد بلکه مجبور گشت از کیسه پر فتوت خود بایران باج پردازد!

اعراب بایران حمله کردند و آنرا متصرف شدند ولی هرگز نتوانستند روح ایرانی را تسخیر کنند. مصر، عراق، سوریه، الجزایر، مراکش، طرابلس، تونس و قسمتی از هند پس از قبول اسلام خصوصیات ملی خود را از دست دادند ولی ایرانی نه تنها خصوصیات ملی خود را حفظ کرد بلکه اسلام را هم مطابق باذوق و سلیقه خود دگرگون گردانید. ایرانی این سنگ بیرخت را تراشید و بآن شکل داد. اسلام چیزی بود و بدست ایرانی چیزی دیگر شد. بدین ترتیب ایرانی فرهنگ عرب را از میدان بدر برد و پرچم فرهنگ جاوید ایران را مجدداً بر افراشت.

ایرانی در طول تاریخ دراز و پرافتخار خود، ثابت کرده است که قوه حیاتی سرشاری دارد و میتواند در برابر هر طوفانی مقاومت کند و قدرت و هیبت تقدیر را در هم شکند - حمله مقدونیه، حمله اعراب، حمله مغول، حمله ترکها هیچ يك نتوانست بارکان تمدن ایرانی تزلزل وارد آورد و مشعل فرهنگ ایرانی را خاموش کند. بلکه برعکس این مشعل ایرانی بود که به فاتحان روشنائی بخشید و آنان را در راه تمدن هدایت کرد.

کونت گوینو راجع به تسخیر ناپذیر بودن روح ایرانی مینویسد: «ایران مانند صخره عظیمی است که از کوهستانی در وسط سیل امواج بیافتد: ممکنست امواج آن را بسایند و حتی لحظه ای جا بجایش کنند ولی صخره باز خود را بهمانجا که بود خواهد رسانید.» بقول شاعر:

هست ایران چو گران سنگ و حوادث چون سیل

طی شود سیل خروشان و بجا ماند سنگ

این روح مغلوب ناپذیر ایرانی از نیروی حیاتی سرشاری سرچشمه میگردد که هرگز تمام شدنی نیست. ملت ایران هرگز پیر و فرسوده نمیشود

علتش آنستکه ملت ایران همیشه نیروی جوانی خود را حفظ کرده و نشاط و ابتکار خویش را هرگز از دست نداده است. اگر در تاریخ بدوره‌هایی برمیخوریم که در طی آن ایرانی نبوغ خود را نشان نداده است، این دلیل بر خمودگی و انحطاط او نیست این توقف در حقیقت يك نوع استراحت برای روح بیقرار ایرانی بوده است. که بهیچ چیز قانع نمیشود و همیشه در جستجو و تکاپوست. ایرانی بر اثر داشتن نشاط و نیروی ابتکار نه تنها توانسته مدنیت خود را از فنا حفظ کند بلکه قادر گشته است از مدنیت‌های خارجی هم بحد اکثر استفاده کند یعنی توانسته تمدن‌های یونان، مصر، هندو اسلام را بصورت فرهنگ ایرانی در آورد و از آنها استفاده کند.

روح ایرانی چون اقیانوسی است که همه چیز را قبول میکند ولی برنك هیچ چیز در نمی‌آید. اگر ایرانی ظاهراً رنك برنك شده، باطناً همیشه رنك بخصوص خود را حفظ کرده است.

در اثر همین قابلیت منطبق شدن با محیط، ایرانی توانسته خود را زنده نگاهدارد. و بهمین جهت سیل‌های عظیم خانمان بر اندازیکه هر يك بتنهائی کافی بود ملتی را برای همیشه از صفحه روزگار پاك کند، بی آنکه آسیبی مهم بایرانی برساند از سر او گذشته است. این سیل‌ها بجای اینکه ایرانی را نابود کند روحش را پاکتر، زیباتر و نیرومندتر ساخته است.

ایرانی نه تنها تحت نفوذ مدنیت‌های خارجی قرار نگرفته بلکه نقش عمده‌ای در تغییر دادن مدنیت‌های خارجی بازی کرده است تا حدیکه در زبان يك ملت غالب رسوخ کرده و حتی دستور زبانش را تغییر داده است. دکتر شفق در گفتار «نفوذ فارسی در عربی» درین باره چنین می‌نویسد: صرف و نحو پارسی باستانی و اوستائی، بسی مفصل و حالات مختلفه متعدد از اسم و فعل و حرف را داشته حتی دارای تشبیه نیز بوده و غریب بنظر می‌آید که در تدوین صرف و نحو عربی که فحول استادان آن مانند سیبویه و زمخشری، ایرانی بوده‌اند قواعد فارسی بکلی از میان رفته باشد و اینهمه قواعد ناگهانی وضع شده و تنها بقدر قامت زبان عرب جاهلیت بریده شده باشد. «!

برای دانستن اندازه نفوذ ایرانی در زمان حکمرانی اعراب کافیست گفته سلیمان بن عبدالملك را نقل کنیم: عجبیت لهؤلاء الاعاجم ملکوا الف

سنة فلم يحتاجوا اليها ساعة و ملكنا مائة سنة و لم نستغن عنهم ساعة .
 چون ایران از قدیم محل اجتماع ملل گوناگون و مرکز تلاقی هنرها
 و علوم و مرکز ثقل سیاست و تجارت جهانی بوده است ، لذا نفوذ آن در تمدن
 جهان خیلی عمیق بوده است . ولی نفوذ ایران بیشتر معنوی بوده تا سیاسی .
 بعبارت دیگر ایران در ترکیب فرهنگهای مختلف شرق و غرب بهم ، نقش اساسی
 را بازی کرده است .

استقن تسوايك ميگويد : « اقواميكه در رأس تاريخ قرار گرفته اند
 کسانی هستند که توانسته اند بشیوه شاعرانه تری خود را معرفی کرده و
 حیات خود را با ارتفاع يك افسانه بالا برند . آنچه برای معاصرین و آیندگان
 حائز اهمیت است ، عدد يك ملت و تعداد سربازانیکه در جنگ کشته شده اند
 نیست بلکه ارزشی است که آن ملت در زرادخانه شعری بشریت دار است . »
 اگر تاریخ ایران را از این لحاظ مورد مطالعه قرار بدهیم ، میبینیم
 این تاریخ باندازه کافی شاعرانه است . تاریخ ایران چون درام شگفت انگیزی
 است که مشحون از واقعات حیرت انگیز است . در طول تاریخ ، اعم از اینکه
 ایرانی مغلوب بوده و یا غالب ، روح خلاق و بیدارش مدام مشغول جذب عناصر
 مثبت تمدن بیگانه بوده است . این خاصیت روح ایرانی بقدری بارز است که
 میتوان گفت تاریخ ایران چیزی غیر از واریسیونهای مختلف روی يك « تم »
 نبوده است . و این « تم » واحد و تغییر ناپذیر که ضامن موجودیت ایرانی میباشد ،
 عبارتست از « روح خلاق » ایرانی .

عظمت تمدن هخامنشی

ایرانیان نخستین دسته از قوم آریا بودند که بتشکیل امپراطوری جهانی موفق گشتند. در توراۃ از عظمت این امپراطوری اشاره هائی شده. در زمان داریوش بزرگ، امپراطوری ایران چنان وسعت داشت که بچهار گوشه جهان آن روز، امتداد یافته بود: در مشرق به چین و تبت و گنگ، در جنوب غربی به حبشه و در جنوب باقیانوس هند و دریای عرب و صحرای راجیوتانا و در شمال به اوکراین و سیبری و در غرب بدالماسی، کارتاژ و صحرای کبیر رسید^۱. ایرانی برای مدت بیش از دو قرن حاکم مطلق جهان و باهمکاری

یکی دو ملت دیگر، بیش از هزار سال بر جهان فرمانروائی کرد! راز اینکه چطور شاهان ایرانی چنان امپراطوری وسیعی را برای چنین مدت طولانی اداره میکردند اینست که آنان در اداره کردن ملل لیاقت مخصوصی داشتند و در پرتو این لیاقت بود که داریوش توانست سی ایالت خود را که هر کدام برای خود کشوری بود، براحتی اداره کند.

ایرانیان نه تنها موجد يك امپراطوری عظیم جهانی گشتند و دنیا را برای مدتهای طولانی از شر خونخواران نجات بخشیدند، بلکه مسبب پیدایش تمدن چنان با عظمتی گشتند که تأثیر و نفوذش بخیلی جاهای دور رفت. بر اثر وسعت امپراطوری هخامنشی، ایرانیان باملل مختلف مخاطلت

۱ - ملل نامبرده زیر سلطه هخامنشیها بودند: بابلیها، مادیهها، پارتها،

سغدیها، خوارزمیهها، سیستانیها، افغانها، آشوریها، اعراب، مصریان، آرامنه،

لیدیها، مقدونیها و ایونیها.

کردند و بدون تعصب هر چه نیک و زیبا بود، از ملل دیگر اقتباس کردند و آنرا بسلیقه و ذوق ایرانی از نو ساختند. در نتیجه تمدن ایرانی پیوسته مراحل تحول و تکامل را طی میکرد و دائماً زیباتر و رنگینتر و پر معنی تر میگشت. وضع اقتصادی مردم در ایران هخامنشی بقدری خوب بود که در سراسر ایران يك گدا پیدا نمیشد!

چون بیکاری امری اهریمنی انگاشته میشد، هر کس بیکار بود بکار کشت و زرع گماشته میشد. زراعت در ایران باستان مقدسترین کارها بود. در اوستا آمده است: « وقتیکه اهریمن يك مزرعه سبز را می بیند، گریه میکند! »

چون مردم بزراعت تشویق میشدند، از اینرو از يك سوی بیکاری بمعنی حقیقی کلامه نبود و از سوی دیگر ایران چنان آباد شده بود که در بعضی قسمت های آن حتی يك وجب زمین لم یزرع برای نمونه دیده نمیشد. با اینکه انواع و اقسام آلات فلزی در ایران ساخته میشد، کشاورزی کلید کلیه صنایع و فلاحت شغل مرد آزاد انگاشته میشد. از اینرو، دهقانان در ایران هخامنشی خیلی محترم و عزیز بودند. داریوش مردم را بکشت و زرع تشویق میکرد چندانکه حتی دستور داد که درختان مخصوص هر کشوری را در کشور دیگر بکارند تا وضع اقتصادی کشورها بهتر بشود. در نتیجه يك نوع تارك که انگورهای خیلی عالی میداد، در دمشق کاشته شد. برنج در بین النهرین و درخت کنگد در مصر کاشته شد.

از کارهای مفید دیگر دولت هخامنشی ایجاد قنات ها و جنگلها و مزارع در نواحی مختلف کشور بود. ایجاد این قنات ها با اضافه سد بندی ها، یکی از کارهای بزرگ دولت هخامنشی بشمار میرود.

آزادی مذاهب

هخامنشیان هر گز مانند رومیان ملل مغلوب را وادار نمیکردند راه و رسم فاتحان را پیش گیرند بلکه اگر چیزی بدیع و زیبا در تمدن مغلوب می یافتند، آنرا بسلیقه خود اقتباس می کردند و بدین ترتیب بر زیباییهای تمدن خود میافزودند. در نتیجه تمدن ایرانی يك ترکیب شکفت آوری از تمدنهای بین النهرین، سوریه، آسیای صغیر و یونان و ایران گردید.

از جمله کارهای بزرگ و قابل توجه هخامنشی ها ، اعطای آزادی در قلمرو اندیشه و دین بود . دولت شاهنشاهی ایران هخامنشی با اینکه یکتا پرست بود ، عصبیت را در امور مذهبی کنار گذاشت و تمام ادیان را بر حق و آزاد شمرد . بطوریکه در زمان فرمانروائی شاهان هخامنشی ، پیروان کلیه ادیان میتوانند آزادانه مقاصد خود را بیان کنند .

در میان شاهان هخامنشی ، کورش کبیر از این لحاظ از همه برتر بود . کوروش پس از تصرف هر کشوری دربیانه ها و اعلامیه ها از مقدسات ملل با احترام یاد میکرد . او معابد ملل مغلوب را نه تنها خراب نمیکرد بلکه بتعمیر و تزئین آن همت میگماشت . مثلاً از میان معابد ، معبد اساهیل و ازید (در بابل) تعمیر کرد و به شهر صیدا که بدست بخت النصر ذلیل و خوار شده بود ، خود مختاری داد . در زمانیکه شاهان ، شاهان را بیرحمانه بقتل میرساندند ، کوروش بامنتهای لطف و مهربانی بادشمن مغلوب رفتار میکرد . وقتیکه رفتار وسلوک جوانمردانه کوروش با « تیگران » و « کرزوس » را با رفتار نامردانه متفقین بادلاوران برلین و توکیو مقایسه میکنیم پی میبریم تا چه اندازه کوروش کبیر از لحاظ انسانیت از رهبران متمدن (!) باختر زمین جلوتر بوده است .

داریوش بزرگ هم از کورش تأسی کرد و از ادیان ملل مغلوب حمایت نمود . مصریها بقدری داریوش را دوست میداشتند که نام او را روی قبور گاوهای مقدس خود حک کردند ! علاقه مصریان به داریوش از همین نظر بود که وی از دین آنها حمایت میکرد چندانکه بآنها کمک مالی داد تا بوسیله آن معبد پتاح واقع در ممفیس را بسازند . باز يك بار دیگر بخرج خود معبد ابیس را بافتخار خدای مصری « آمون رع » از نو ساخت .

علت شکست کمبوجیه و خشایارشا آن بود که آنها برخلاف کوروش و داریوش در امور مذهبی دخالت های بیجا میکردند و نسبت بادیان ملل مغلوب بیحرمتی روا می داشتند .

لیاقت در کشور داری

داریوش يك نمونه کامل از شاهان خردمند هخامنشی است . این شاه نه تنها در میدان رزم بلکه در محفل بزم هم سرآمد دیگران بود . او حتی در کشورداری نظیر نداشت . زیرا قبل از او ، هیچیک از کشورگشایان مآل اندیشی

و لیاقت و کاردانی را تا باین پایه نرسانیده بودند .
 داریوش کاملاً متوجه بود که هسته مرکزی ارتش ایران باید از سربازان
 وطنی و ایرانی خالص تشکیل شود . وی سپاه جاودان که بمنزله ستون فقرات
 ارتش ایران بود ، بوجود آورد .

سیستم او در کشور داری بسیار جالب بود . وی خسترپاون ها
 (شهر بانان) و یا ساتراپ ها را بکشورها و ایالات مختلف میفرستاد و برای
 اینکه از خیانت های احتمالی آنها باخبر باشد ، بدنیاالشان افرادی را میفرستاد
 که طرف اعتماد او بودند. این مأمورین که چشم و گوش شاه خوانده میشدند ،
 کوچکترین لغزش و خلافکاری را بشاه گزارش میدادند و شاه هم فوراً اقدام
 لازم بعمل میآورد . گاهی شاه بدون اطلاع قبلی ، افرادی که طرف اطمینان بودند
 به ایالات میفرستاد تا بدینوسیله ساتراپهای یاغی و سرکش را منکوب کند .
 داریوش بزرگ ، امپراطوری ایران را در اختیار بیست ساتراپ گذاشت
 و با ایجاد راههای وسیع و طولانی که با بهترین راههای رم برابری میکرد ، تمام
 قسمتهای امپراطوری را باهم مرتبط ساخت ؛ و برای اول بار سیستم پست را
 اختراع کرد و بفاصله هر ۱۴ میل ، اسبهای امدادی در اختیار مأمورین پست
 گذاشت تا در هر ایستگاه مأمورین بدون معطلی به مسافرت خود ادامه دهند
 و هر چه زودتر بمقصد رسند .

داریوش کبیر در این راههای زیبا ، کاروانسراهای بزرگ و مهمانخانه-
 های آبرومند ساخت و برای آسایش مسافران پلهای محکم درست کرد اگرچه
 ساختن راهها ، با کوروش بزرگ آغاز گردید ولی داریوش بزرگ آنرا تکمیل کرد
 راههای داریوش کبیر بقدری خوب بود که دردنیای قدیم ضرب المثل شده بود
 در بین راههای خیلی معروف ایران « راه شاهی » بود که « شوش » را به
 « افسوس » مرتبط میساخت و يك قشون میتواندست براحتی بسرعت روزی ۲۰
 میل این راه دراز را طی کند .

داریوش کبیر اولین مورخ ایرانی بلکه نخستین مورخ جهانی بود .
 انن پادشاه ، تاریخ خود را روی سنگهاییکه معروف بکتیبه ها هستند ، نوشت
 داریوش بوسیله کتیبه های خود ، نام خویش را بعنوان يك مورخ جاودان ساخت .

داد گستری در ایران باستان

در ایران باستان بداد گستری زیاد توجه میشد. در هر يك از ولايات ایران، اداره داد گستری بود و چند نفر قاضی برای رسیدگی بدهاوی مردم تعیین شده بودند. هر گاه از داوران خطائی سر میزد و خطای آنها آشکار میگردد، فوراً بشدت مجازات میشد. چنانکه يك بار در زمان کمبوجیه، یکی از دادرسان رشوه گرفت. کمبوجیه فرمان داد او را بکشند و پوستش را کنده بر محلی که برای داوری مینشست بگسترانند و به پسر قاضی دستور دهند بجای پدر برمسند قضا بر پوست پدر بنشیند!

آنقدر بداد گستری اهمیت داده میشد که در مدارس مفهوم عدالت را بچوانان تعلیم میدادند و ایشان را عدالت پرور و منصف بار میآوردند. قوانین ایران تغییر ناپذیر بود. این امر موجب شده بود ضرب المثل « مگر قانون ایرانی است؟ » رواج یابد.

برای گناهکارانی که سوء سابقه داشتند، در مجازات تخفیف میدادند: تبهکاران در مرتبه اول و دوم اعدام نمیشدند ولی همینکه دویا سه بار مرتکب گناه میشدند، اعدام میگشتند.

عدالتخواهی دولت هخامنشی بحدی بود که علاوه بر اینکه اساس سیاست خود را بر عدل و راستی نهاد، از دول دیگر هم توقع داد گستری داشت. چنانکه یکی از شرایط عهد نامه داریوش کبیر با مردم کارتاژ آن بود که ایشان باید از سوزانیدن اطفال و قربانی کردن آنها در راه خدایان، دست بردارند!

برای آشنا شدن با اصول عدالت و داد گستری، ایرانیان فرزندان خود را بداد گاهها میبردند تا جریان دادرسی را بچشم خود ببینند.

راههای ایران

ایران با اینکه کوههای بلند تسخیر ناپذیر دارد، معذک از لحاظ سوق الجیشی خیلی برای دشمن مناسب بوده و هست زیرا این کوهها از هم خیلی دور واقع شده و مانع پیشرفت قشون دشمن نميگردند. چیز دیگری که در گذشته، امر پیشروی در ایران را برای دشمن آسان

می کرد، وجود راههای صاف و هموار در ایران و اطراف آن بود. این راهها را که داریوش بزرگ و خشایارشا ساختند، از لحاظ خوبی نظیر جاده معروف رم بود و تازمانی که ایران قوی بود، مورد استفاده قرار می گرفت. ولی وقتی که ایران ضعیف میشد، همین راهها بلای جان ایران میگشت.

از نقاطیکه از لحاظ سوق الجیشی برای دشمن خیلی مناسب بود، خراسان و آذربایجان بود. اغلب حملات از این دو منطقه صورت میگرفت^۱ این راهها که از يك طرف منبع عایدات بود، از طرف دیگر منبع مخاطرات هم بود زیرا از همین راه ها دشمن میتوانست براحتی بایران حمله کند.

بر اثر داشتن این خصوصیات ایران شاهراهی برای عبور و مرور ملل شرق و غرب گردید و لذا افکار و عقائد مختلف باآسانی در ایران رخنه کرده از آنجا به شرق و یا غرب انتشار می یافت. ایران برای بیش از ۱۰۰۰ سال يك واسطه خیلی مهم بین شرق و غرب برای انتقال افکار تازه و بکر بود.

چرا داریوش اینهمه جاده و راه ساخت؟ او میخواست يك واحد متمرکز از ملل گوناگون بوجود آورد و در عین حال آزادی داخلی به کشورهای زیر دست بدهد. برای ایجاد چنین وحدتی، بساختن جادههای بزرگ پرداخت این جاده ها بقدری خوب ساخته شده بودند که سالیان دراز بی نقص و عیب ماندند. آثار یکی از این جادهها که به «راه شاهی» معروف بود و از شوش آغاز شده در سارد پایان می یافت، هنوز باقی است. طول این جاده ۱۶۷۷ میل بود و ۱۱۱ ایستگاه داشت. کاروانها در نهایت آسودگی، در عرض ۶۰ روز این جاده را طی میکردند. مأمورین شاهی همین جاده را با اسبهای راهوار خود در عرض يك هفته میپیمودند. بجای راه قدیمی که بابل را بمصر می پیوست، داریوش بزرگ جاده دیگری ساخت که از همدان عبور میکرد. این جاده بعداً از طرف مشرق تا کابل و دره سند امتداد یافت. علاوه بر جادهای اساسی فوق الذکر جادههای کوچک تری هم بود که تمام نقاط مهم امپراطوری را بهم وصل میکرد. در بین این جادهها يك جاده مخصوص برای رفت و آمد دربارشاهی

۱ - ولی البته امروزه از هر طرف ایران در محاصره است مضافاً بر اینکه دشمنان داخلی و خارجی در داخله خود ایران سرگرم خرابکاری هستند. لذا باید گفت وضع امروز ایران از هر زمان دیگر وخیمتر است.

بود که شوش را باستخر وصل میکرد .

در بین چیزهاییکه موجب تقویت بنیه مالی دولت هخامنشی گردید ، یکی وجود همین راهها بود که موجبات تسهیل رفت و آمد مردم و حمل کالاها را فراهم می کرد .

این راههای علاوه بر وصل کشورها ، پایتخت های متعدد ایران را هم بهم وصل میکرد . پارسگرد ، استخر ، هگمتانه همه بهم وصل بودند .

تعلیم و تربیت در ایران

نکته جالب توجه در تعلیم و تربیت جوانان در ایران باستان آنستکه تربیت مزبور جوانان را وادار میکرد در راه راستی گام نهند و در سراسر عمر مبارزه با بدی را آئین خویش قرار دهند . يك چنین تعلیم و تربیت عالی نه تنها در هیچیک از کشورهای شرقی دیده نشده ، بلکه حتی یونان که بترقیات زیاد نائل گشته بود ، بهچنین تربیت آشنا نبود . بهمین سبب است که فلاسفه یونانی از قبیل افلاطون و گزنفن نتوانستند این موضوع را نادیده گیرند و از آن تعریف نکنند . گزنفن بقدری شیفته تربیت هخامنشی گردیده بود که کتابی مفصل تحت عنوان « سیروپیدی » که ظاهراً شرح احوال کورش کبیر ولی باطناً حاوی فرهنگ عالی ایران باستان است ، نوشت .

هرودت راجع به تعلیم و تربیت جوانان در ایران باستان مینویسد : « از پنج تا بیست سالگی پسران ایرانی سه چیز یاد میگیرند : سواری ، تیر اندازی و راستگوئی . تا پنج سالگی پسران اجازه ندارند نزد پدران خود باشند و ایام کودکی را نزد زنان میگذرانند . این اقدام برای آنستکه اگر اتفاقاً پسر در طفولیت مرد ، پدر از این فقدان متأثر نشود . » جوانان ایرانی علاوه براینکه در دامن راستی پرورش می یافتند ، مانند جوانان اسپارت سعی میکردند با ورزش و عادت دادن خود بسختی ، ورزیده و قوی شوند . جوانان بقدری برخود سخت می گرفتند که در موقع رفتن بشکار باخود چیزی نمیبردند تا حتماً از گوشت شکار تغذیه کنند .

ایرانیان بجوانان خود عادت میدادند از یکدیگر پول قرض نکنند . پلوتارك در این باره میگوید : قرض گرفتن در نزد ایرانیان بدتر از دروغ گوئی بود . کسانیکه در راستگوئی بسیار مقید بودند حتی از تجارت کردن اجتناب

میکردند. هرودت مینویسد که ایرانیان از قرض اجتناب میکردند چون گیرنده قرض ممکنست دروغ هم بگوید. برای احتراز از دروغگوئی که زشت ترین صفت در نزد ایرانیان باستان بود، از قرض گرفتن هم خود داری می شد.

عادات و مراسم ایرانیان قدیم

هرودت در این باره چنین مینویسد: «رسومی که میدانم ایرانیان رعایت میکنند چنین است: ایرانیان نه اصنام دارند و نه معبد و نه قربانگاه، و اعتقاد بآنها را نشانه کوته فکری میدانند. گمان میکنم علت اینکه ایرانیان بیک چنین عقیده معتقدند آنست که ایشان برخلاف یونانیان بهمانند بودن طبیعت خدایان با طبیعت انسان اعتقاد ندارند. بهر حال عادت آنان اینست که بقله بلندترین کوهها صعود کرده و در آنجا قربانی تقدیم «ژوپیتز» کنند. ژوپیتز نامی است که ایرانیان بر فلک الافلاک اطلاق میکنند. همچنین برای آفتاب و ماه و زمین و آتش و آب و باد قربانی تقدیم میکنند. خدایانی که از قدیم مورد پرستش ایشان بوده اند، همین ها هستند. بعداً آنها شروع به پرستش اورانیا کردند. پرستیدن این خدا را از آشوریان و اعراب آموختند. «ملت تا» نامی است که آشوریان به این ایزد دادند و اعراب این ایزد را «الت تا» مینامیدند. ایرانیان او را «میترا» نامیدند.

ایرانیان باین ایزدان، اینطور قربانی تقدیم میکنند: قربانگاه نمی سازند، آتش روشن نمیکند، شراب نمی ریزند. صدای فلوت هم شنیده نمیشود، اکلیل افکنده نمیشود، نان جوین مقدس دیده نمیشود. شخصی که میخواهد قربانی دهد، طعمه خود را بجائی که از هر گونه آلاش پاک است میآورد و در آنجا نام خدائی را که میخواهد باو قربانی تقدیم کند بر زبان میآورد..... جایز نیست قربانی دهنده تنها برای خودش دعای خیر بخواند بلکه باید برای خیر و سعادت شاه و ملت ایران هم دعای خیر بخواند. قربانی دهنده طعمه خود را قطعه قطعه میکند و پس از جوشاندن گوشت آن، آنرا بر نرمترین گیاهان، مخصوصاً شبدر، مینهد. هنگامیکه قربانی کاملاً حاضر شد، یک مؤبد پیش میآید و سرودی میخواند و بقول ایرانیان از منشاء و اصل ایزدان سخن میگوید. قربانی باید حتماً در حضور مؤبد تقدیم بشود. پس از چند لحظه انتظار، قربانی دهنده گوشت طعمه را با خود میبرد و آنرا بهر طور که دلش

خواست بمصرف میرساند . از میان روزهای سال روزی را که ایرانیان جشن میگیرند ، روز تولد شان می باشد . رسم چنین است که در آن روز نسبت به سایر روزها ، مقدار بیشتری اغذیه بر خوان مینهند . ایرانیان ثروتمند ، گاو اسب و یا شتر را بطور کامل پخته میخورند و اما مردم طبقات فقیر حیوانات اهلی کوچک تری برای این مقصود تهیه میکنند . غذاهای گوشتی کمتری میوه ، که هر دفعه چند ظرف از آن بر خوان نهاده میشود ، فراوان میخورند .

« ایرانیان به نزدیکترین همسایگان خود احترام میگذارند و پس از خود ، ایشان را لایق میدانند . کسانی که دورتر از همسایگان زندگانی میکنند در درجه دوم بآنها احترام میگذارند و نسبت بدیگران هم بهمین طرز سلوک میکنند یعنی هرچه مسکنشان از ایران دورتر باشد ، آنها در نظر ایرانیان کمتر لیاقت دارند . علت این استثنائات آنستکه ایرانیان خود را از هر لحاظ برتر از دیگران میدانند و دیگران را به نسبت دوری یا نزدیکی اقوام با خودشان ، نزدیک یا دور بمقام خود میدانند . لذا در نظر ایرانیان اقوامی که از ایران در دورترین نقاط جهان زیست میکنند ، پست ترین افراد بشرند .

«هیچ ملتی نیست که مانند ایرانیان با این سرعت رسم بیگانه را فرا گیرد .

«ایرانیان لباس خود را از مدها گرفته اند و آن را بهتر از لباس خود میدانند و در جنگ جوشن مصریان را بیر میکنند . همینکه از وجود يك نوع تجمل تازه آگاه می شوند ، فوراً آنها را از آن خود میکنند ...

« ایرانیان هرگز رودخانه را با کثافت ملوث نمیکند و حتی دستهای خود را در يك نهر یا جوی نمیشویند و بدیگران اجازه نمیدهند بیک چنین عمل دست یازند زیرا ایرانیان برودخانهها زیاد احترام میگذارند . »

نفوذ ایران در اروپا

لباس اروپای کنونی از لباس ایرانیان باستان اقتباس شده . مثلاً ایرانیان باستان شلوار می پوشیدند و جوراب بپا میکردند و دستکش می پوشیدند و چیزهایی مانند کراوات و یقه در تصاویر ایرانیان باستان دیدن می شود .

لباس روسها هم تقلیدی از لباس مد هاست که گویا توسط کشیشان

و اولیای دین مسیحی بروسیه راه یافته است .

حتی شکل لباس پاپ از لباس شاهان ایرانی اقتباس شده مخصوصاً تاج پاپ که شبیه به تاجهای سه گوش شاهان ایرانی است . پروفیسور ایلسا را مینویسد « از موقعیکه اسکندر و یارانش با بانوان ایرانی ازدواج کردند ، لباس بانوان و کودکان ایرانی در اروپا رواج یافت . »

گذشته از لباس ، ایرانیان ذوق خاصی در تزئینات خانه نشان میدادند منازل ایرانیان بافرشهای گرانبها ، پردههای زیبا و صندلیها و میزها و کاسهها و ظروف و نیمکتها آراسته شده بود . زندگی ایرانیان بقدری زیبا و تجملی بود که حتی یونانیان باذوق ، هنگامیکه در موقع جنگ احياناً داخل چادر ایرانیان میشدند ، از تزئینات عالی و اثاث و اشیای زیبای ساخت داخل چادرها مات و مبهوت مانده و انگشت حیرت بدندان میگزیدند . اسکندر وقتیکه داخل چادر داریوش سوم گردید ، از اثاثیه های آن مبهوت ماند و به همراهانش گفت : « اینست معنی پادشاهی » .

بعضی از سازهای کنونی هم ، تقلیدی از سازهای قدیمی ایرانی است . مثلاً پیانو همان چنگ است باجزئی تغییر و فلوت همان نی است و گیتار همان ستار است . موسیقی ایرانی از طریق یونان ، اثر عمیقی در موسیقی اروپائی برجای گذاشت .

اروپائیان افتخار میکنند که دنیا از قوانین رم پیروی میکند . آنها فراموش کرده اند که قسمتی از این قوانین رم ، تقلیدی از قوانین ایران باستان بود . بدین معنی که رم در زمان ژوستنین قوانین موضوعه سایر ملل (علی الخصوص ایران) را اقتباس کرد . و همین قوانین در پیدایش قوانین اروپای فعلی عمیقاً تأثیر کرد . بنابراین ضرب المثل معروف اروپائی که « روشنائی از شرق برخاست و قانون از باختر » چندان صحیح نیست زیرا هم روشنائی و هم قانون از شرق برخاسته است .

نه تنها قوانین رم از آن ایران بود بلکه حتی برخی از ژنرالهای ژوستین از قبیل نرسس (فاتح ایتالیا) و (آرتابانوس) فاتح سیسیل و کارتاژ ، ایرانی بوده اند !

تعجب خواهید کرد اگر بگوئیم که این انگلستان که به پارلمان خود مینازد و دولت خود را نخستین دولت پارلمانی می شمارد ، پارلمان خود را

از روی طرح پارلمان ایران و یونان بوجود آورده است ! پارلمان انگلیسی شباهت زیاد به « مگستان » و یا مجلس ایران باستان دارد. پارلمان انگلیسی از مجلس عوام و مجلس اعیان تشکیل یافته است. مگستان هم چنین بوده است. مگستان دارای قدرت فوق العاده بود و میتوانست پادشاهی را عزل و یا نصب کند. قضات دارای نفوذ زیاد بودند و میتوانستند همه حتی نخست وزیر و شهزادگان را برای محاکمه جلب کنند زیرا در ایران باستان به قانون زیاد احترام گذاشته میشد. قضات بقدری قدرت داشتند که حتی درستی و نادرستی کارهای شاه و دولت را در میزان عدالت میسنجیدند و در موقع لازم تصمیمات مقتضی میگرفتند. اگر احیاناً دادستان و یا دادیاری منافع شخصی را درحین قضاوت در نظر میگرفت و قانون را زیر پامیگذاشت محکوم به مرگ میشد. بدین طریق حتی قضات از شر قانون آزاد نبودند. قانون خورشید معنوی بود و کار آن مثل خورشید مادی، پاک کردن پلیدیها بود اعم از آنکه این پلیدی روی دامن شاه نشسته بود و یا دامن گدا.

پس جای تعجب نیست چرا ایرانیان باستان این همه پیشرفت کردند زیرا قانون است که بیک ملت جان میدهد، و بر عکس بی قانونی است که موجبات تباهی آن را فراهم میکند.

استخراج معادن

امپراطوری هخامنشی نه تنها از لحاظ خواربار بلکه از لحاظ فلزات هم بی نیاز بود. مس و آهن از لبنان و عراق وارد ایران میشد و نقره و آهن از جزیره قبرس و طلا و نقره از کرمان و حلبی از سیستان و نقره و طلا از سواحل جنوب دریای سیاه و در جنوب ایران نفت خام طبیعی بدست میآمد که برای روشن نگاهداشتن آتشکده ها مورد استفاده قرار میگرفت.

زبان رسمی

چون هخامنشیها دارای وسعت نظر بودند، زبان آرامی را بعنوان زبان رسمی کشور قبول و الفبای این زبان را برای زبان خود انتخاب کردند.

کاخها و ابنیه

فن معماری در زمان هخامنشیان خیلی پیشرفت کرد. خرابه هائیکه از

ابنیه باستانی برجای مانده گواه بر این حقیقت است. آری، آن خرابه‌های تاریخی خود يك سند بزرگ برای اثبات عظمت ایران باستان است. این خرابه‌ها نشان می‌دهند که ایرانیان از ملل مختلف نکات دلکش هنری را اقتباس کرده آنرا بلباس ایرانی درآوردند همانطور که پروفیسور پوپ میگوید ایران یکی از کشورهای معدودی است که دائماً با سایر تمدن‌ها، در تماس بوده و با استقرار روابط اجتماعی و فرهنگی استفاده‌های زیاد از آنها نموده است درین بناها علاوه بر سبک مدی، سبک یونانی و مصری و بابلی هم دیده میشود. کمبوجیه يك عده صنعتگر از مصر با خود بایران آورد که قصورش را در شوش و پرسپلیس بسازند. خشایارشا هم عده‌ای را از یونان آورد.

با اینکه در معماری، ایران از مصر و یونان تقلید کرد معذلك سبک معماری ایران خیلی با آنها فرق داشت. مثلاً سبک معماری مصری نشان می‌دهد که مصریان يك زندگی مغاره نشینی داشته‌اند و اکثر اوقات ایام عمر خود را در مغاره‌ها می‌گذرانیده‌اند. معابد بزرگ «تب» و «فیله» به غار شباهت دارد. ولی بناهای پرسپلیس نشان می‌دهد که سازندگانش بزرگی در مغاره معتاد نبوده و در هوای آزاد میزیسته‌اند. ایرانی همیشه طالب روشنایی و هوای آزاد بوده است بنابراین تعجب نیست اگر می‌بینیم ایرانی حتی پس از سقوط دولت ساسانی در ساختن مساجد، از همین میل متابعت کرده است.

در بین شاهان هخامنشی خشایارشا علاقه خاصی بساختن بناهای بزرگ و با شکوه داشت میتوان گفت در دوره هخامنشیها بزرگترین سازنده بناهای با شکوه او بوده است.

کوروش هم بناهای مهمی ساخت. مثلاً در «بازار گارد» (۱) معبدی از او وجود داشت که در آن امپراطوران هخامنشی تاجگذاری میکردند. بعقیده برخی از مستشرقین، هنری که در آثار تاریخی پارسگرد جلوه گر است حتی از هنر پرسپلیس بهتر میباشد.

کاخهای پرسپلیس (تخت جمشید) (۲) روی صفه مرتفعی قرار گرفته است. عرض پلکان زیبای آن ۲۲ قدم است و ده اسب سوار می‌توانند به راحتی

(۱) پارسگرد یعنی «اردوگاه ایرانیان»

(۲) ویل دورانت میگوید: «از نظر معماری، بین پرسپلیس و آتن، يك

قدم فاصله است.»

باتفاق هم، از روی این پلکان عبور کنند و باستانه کاخ برسند. این نوع پلکان در تاریخ بی نظیر است. بقول دکتر شبیگل آلمانی فقط ایرانیان از استفاده از پلکان از نظر هنری با خبر بودند.

وسعت بزرگترین کاخهای پرسپولیس ۲۰۰۰۰۰ قدم مربع و دارای صدستون بوده است. ارتفاع هرستون ۳۰ قدم بود و این ستونهای زیبا، بفاصله ۲۰ قدم قرار گرفته بودند.

امروز از این ستونها فقط بیست ستون باقی مانده است.

خشایارشا کاخ چهل ستون خود را ساخت که هرستونش ۶۵ قدم بوده است.

پرسپولیس (یا شهر پارسیان) که روزگاری قلب جهان بوده، شهر کاخها و پارکها بشمار میرفت. پرسپولیس بقدری با عظمت بود که فنای آن غیر قابل تصور بنظر میرسید.

آبادانا که از آثار دیگر دوره هخامنشی است، بسبك کاخهای ستوندار ساخته شده و سقفش روی ستونهای متعدد که از یکدیگر فاصله زیاد دارند، قرار داشته است بطوریکه با اینکه وسعت سقفش تقریباً نیم جریب بوده، روی فقط ۳۵ ستون قرار داشته است: در ساختمان این بنا از چوب سرو لبنان استفاده شده!

چیزی که در این بناها نمایان است، سادگی و عظمت است. همانطور که الکساندر پوپ گفته است ایرانیان از تعقید و پیچیدگی در هنر بیزارند و از اینرو از مشخصات هنری آنان سادگی، طراوت و جوانی همیشگی و قابل فهم بودن، علاقه بر نك آمیزی و علاقه بشکوه و عظمت است.

قبل از اینکه این فصل را بپایان برسانیم بجاست سخنان دیگر پرفسور پوپ راجع به هنر ایرانی را اینجا نقل کنیم.

بعقیده این پرفسور در میان کشورهای شرقی یگانه کشوری که الهامات هنری باروپا بخشید ایران بود. اومیگوید: «نفوذ هنر ایرانی چنان در سراسر دنیا توسعه یافت و بقدری این نفوذ دیرپای و بادوام بود که فقط یونان توانست با آن برابری کند و یا بر آن برتری جوید.»

برطبق گفته پرفسور پوپ، میراث هنری ایران بقدری پهناور است که احتیاج بهیچگونه کمک هنری از خارج ندارد.

حکومت در دوره هخامنشی

در دوران هخامنشیان اگرچه شاه بسیار محترم و عزیز بود، معذک اختیار آتش محدود بود و بهیچوجه قدرتش بر پایه قدرت فراعنه و دیکتاتوران آشوری و رومی نمیرسید.

نوع حکومت در ایران باستان، ارستو کراسی بود. بعبارت دیگر مانند حکومت فعلی انگلستان، دمو کراسی اشرافی بود.

هرودت مینویسد: «در ایران شاهان و حکمرانان بهیچوجه در کار خود آزاد نیستند و نظریات و خیالات خود را در مجلس ملی پیشنهاد میکنند تا پس از صلاحدید و تصویب نمایندگان، بموقع اجراء گذاشته شود.»

دینشاه ایرانی نیز در این باره مینویسد: «در عهد هخامنشیان دربار سلطنتی، مجلس سنائی از اشراف و رؤسای قبائل تشکیل میداد و پادشاه در مواقع مهم راجع بامور مهم سیاسی با آنها مشورت میکرد و رأی قطعی از مجلس مزبور صادر میشد.»

از آنجا که در کتب مقدس ایران مخصوصاً اوستا (۱) از شاهان دعوت شده، بعدل و نصفت فرمانروائی کند، اغلب شاهان هخامنشی میکوشیدند عادل باشند و حقوق مردم را مراعات نمایند.

در بین شاهان، طرز حکومت کورش کبیر و داریوش اول، مخصوصاً قابل توجه است. حکومت این دو مرد بزرگ که نام «شاهنشاه» واقعاً برای آنها براننده بود دارای چنان سازمان منظمی بود که آدمی با مطالعه تشکیلات حکومتی آنها بیاد سمفونیهای با عظمت بتهوون میافتد. بعبارت دیگر همانطور سمفونیهای بتهوون بر از نظم و قدرت است حکومت هخامنشی دوره کوروش و داریوش، نیز بر از نظم و قدرت بود.

داریوش و کوروش با رفتار ملایم و حسن سیاست، از تصادمات ملل مختلفه که در زیر سلطه ایران بودند، جلوگیری کردند و چنان نظم و امنیتی در سراسر امپراطوری خود حکمفرما ساختند که جانشینان بیعرضه و نالایقشان توانستند سالیان دراز بر راحتی بر سی ملت مختلف فرمانروائی پردازند.

۱- مثلاً زرتشت در گاتها میگوید: «پادشاهان خوب با اعمال و تعالیم

نیک باید سلطنت کنند نه آنکه شهریاران بد فرمانروا گردند.»

ویل دورانت در باره تشکیلات امپراطوری داریوش بزرگ مینویسد:
 « سازمان اداری کشور را بصورتی درآورد که تاسقوط امپراطوری رم پیوسته
 بعنوان نمونه عالی از آن پیروی میکردند. با نظم و سامانی که داریوش مقرر
 داشته بود، آسیای غربی بچنان نعمت و آرامش خاطری رسید که تا آن زمان
 در این ناحیه پر آشوب کسی چنان آسایشی را بخاطر نداشت. »

همودر باره شاهنشاهی کوروش کبیر عقیده دارد که شاهنشاهی مزبور
 « نه تنها از بزرگترین سازمانهای سیاسی پیش از دولت روم قدیم بود بلکه یکی
 از خوش ادوار ترین دولتهای همه دورههای تاریخی » نیز بشمار میرفت.

هیچ عجب نیست چرا افلاطون طرز حکومت هخامنشیان را ستوده و
 دموکراسی آشفته و پر هرج و مرج یونان را بباد انتقاد گرفته و استبداد پراز
 نظم و دیسپلین ایران را بر دموکراسی میهن خود ترجیح داده است.

هیچ عجب نیست چرا « تورات » نژاد ایرانی را آسمانی میداند و
 میگوید که این نژاد برای نجات ملت ها و گسستن زنجیرهای اسارت و بردگی
 مأموریت داشته است. »

علی زرینه باف در « بسوی آرمانها » مینویسد: « این بزرگترین
 افتخار برای ماست که در روز گاریکه پادشاهان مصر ادعای خدائی میکردند
 و سلاطین آشور و بابل در برابر بتها سر تعظیم فرود میآوردند، داریوش با
 آن قدرت و حشمت در برابر آهورامزدا پیشانی بندگی بر زمین میساید و میگوید
 « باراده اهورامزدا من شاهم. اهورامزدا شاهی را بمن بخشیده است. »
 و از قول پیغمبر اسلام نقل کرده اند که موقعیکه از ایشان سؤال شد چرا
 همه چون عاد و ثمود و مانند ایشان زود هلاک شدند و ملک پارسیان سالیان
 دراز پایدار ماند؟ پیغمبر جواب داد: « برای آنکه آبادانی اند و داد گسترند
 میان بندگان خدا (۱) »

مراحل تعلیم و تربیت در ایران باستان

تعلیم و تربیت از هفت سالگی شروع میشد و چندین سال ادامه داشت،
 ایرانیان مانند اسپارتها در تربیت اطفال خیلی سخت گیر بودند و آنها را تحت

دیسپلین سخت قرار میدادند. (۱)

مربی «اائتتراپائیتی» یعنی «دانشمند» خوانده میشد که هم تعلیمات دینی میداد و هم راه و رسم زندگی میآموخت.

برای اینکه معلوم کنیم تاچه اندازه ایرانیان قدیم بتربیت دختران اهمیت میدادند کافیت این حقیقت را یادآور شویم که «چیستا» فرشته دانش مؤنث بود! در نظر ایرانیان دانش دو نوع بود: ذاتی (۳) و اکتسابی (۴) و مربیان درحین تربیت بهر دو نوع دانش توجه می کردند. مراحل که ایرانیان برای تربیت قائل شده بودند، ذیلاً از نظر خوانندگان میگذرانیم:

دراین باره دکتر بیژن چنین مینویسد:

«دوره تربیتی اطفال ایرانی را گزنفون تا ۱۶ سالگی و هرودت تا سن بیست، استرابون تا سن ۲۴ گفته اند و بنابر اظهار افلاطون، اشراف ایرانی در سن ۱۴، طفل را برای تربیت عالی تر به سرپرستان و مربیان خاص می سپردند.»

«بنابر این مراحل تربیتی را میتوان سه قسمت نمود: اول از يك تا ۵ یا ۷ دوم از ۷ تا ۱۵ یا ۱۶، سوم از ۱۶ تا ۲۰ یا ۲۴.» «در مرحله اول، تربیت طفل بعهده مادر بود و تا سن ۵، بقول استرابون و تا سن ۷ بقول ماکسیموس او را پیش پدر نمی بردند. در تربیت مرحله اول اطفال اشراف علاوه بر زنان، خواجه سرایان هم دخالت داشتند و غالباً ایرانیان اطفال خود را برای تربیت بخانمانهای یکدیگر میسپردند و شاهنامه نیز مؤید این فکر است در این مرحله مراسم مذهبی و آداب اولیه و سنن قومی بطفل آموخته میشد.» «مرحله دوم بین سن ۷ و ۱۶ بود و تعلیمات طفل درین دوره متوجه تربیت شخصیت او بود و بدن و عقل و روح او را توأماً تربیت میکردند. هدف ایشان تربیت روح جوانمردی و قهرمانی بود.»

(۱) بسبب نیست چرا ایرانیان باستان از لحاظ داشتن دیسپلین شهره

آفاق بوده اند.

(۲) - Aethra - Paiti

(۳) - Khratu asna

(۴) Gaosha - Sruta Khratu

قسمت اعظم تعلیمات در هوای آزاد صورت میگرفت و تعلیمات عملی عبارت بود از راه پیمائی و ورزش و تنفس و اسب سواری و تیراندازی و زوبین زدن و شنا و فلاخن و پرش و نیزه پرانی و بعضی از ورزشهای دیگر و تحمل سرما و گرما و کم خوراکی و شکار و بازی گوی و چوگان. تعلیمات نظری نیز در این دوره وجود داشت ..»

«مرحله سوم از سن ۱۶ تا ۲۰ یا ۲۴ بود و افسران رسمی ارتش و مردمان مجرب در امور کشوری در این دوره تربیت میشدند و با اسلحه رسمی جنگی تعلیم می یافتند و انواع ورزشها را در این دوره داشتند و تیراندازی و شکار و اسب سواری و پرش از اسب در حال تاخت و تمرین جنگ و راه پیمائی و عبور از رودها بطوریکه خود را تر نکرده و حفظ نمایند، بآنها یاد داده میشد. در موقع غیرشکار صبحها، ورزشها و عملیاتی مانند ژوبین و تیراندازی و بعد از ظهرها ساختن ادوات شکار و فلاحت و کشت و کار و حفر و درختکاری و امثال اینها را میآموختند و تربیت را باریاضت و تحمل سرما و گرما و گرسنگی توأم میکردند.»

«بنابر آنچه که هرودت گفته است مراحل تربیتی بچهار میرسد است، بدین ترتیب، مرحله اول از ۱ تا ۵ دوم از ۵ تا ۷ سوم از ۷ تا ۱۵ چهارم از ۱۵ تا ۲۴ و در این مرحله اخیر تربیت دماغی و خواندن و آموختن کردارهای قهرمانی معمول بود. (۱)»

خصوصیات نژادی و لباس

دکتر بیژن در این باره مینویسد، «پارسها دارای صورت زیبا و قامت موزون و دماغهای راست و باریک و قیافه آنها مردانه و مردمی چالاک و دلیر و با شهامت و با انرژی بودند. در شهامت و عفت ضرب المثل ملل عصر خود بودند و تمام نویسندگان دوست و دشمن، براستگویی و عفت اخلاقی آنها متفند.»

ویل دورانت مینویسد: «چنان بنظر می رسد که ایرانیان زیباترین ملت‌های خاور نزدیک در روزگارهای باستانی بوده‌اند. تصاویری که در آثار

تاریخی برجای مانده، نشان میدهد که آن مردم میانه بالا و نیرومند بوده و بر اثر زندگی کردن در نقاط کوهستانی سختی و صلابت داشته اند ولی ثروت فراوان سبب لطافت طبع آنان بوده است؛ در سیمای ایشان آثار تقارن مطبوعی دیده می شود و مانند یونانیان بینی کشیده داشته اند و در اندام و هیأت ایشان آثار نجابت مشهود بوده است غالب ایشان لباسهایی مانند لباسهای مردم ماد بر تن میکردند و بعدها خود را بزبور آلات مادی نیز می آراستند. بجز دودست، باز گذاشتن هر یک از قسمت های بدن را خلاف ادب می شمردند و بهمین جهت سر تا پای ایشان با سر بند یا کلاه تا پاپوش پوشیده بود. شلواری سه پارچه و پیراهنی کتانی و دو لباس رو می پوشیدند که آستین آنها دستها را می پوشانید و کمر بندی بر میان خود می بستند. این گونه لباس پوشیدن سبب آن بود که از گزند گرمای شدید تابستان و سرمای جانکاه زمستان در امان بمانند. امتیاز پادشاه در آن بود که شلوار قلاب دوزی شده با نقش و نگار سرخ می پوشید و دکه های کفش وی برنگ زعفرانی بود. اختلاف لباس زنان با مردان تنها آن بود که گریبان پیراهنشان شکافی داشت. مردان موی چهره را نمی ستردند و گیسوان را بلند فرو می هشتند و بعدها بجای آن گیسوان عاریه رواج پیدا کرد. چون در دوران امپراطوری ثروت مردم زیاد شد، زن و مرد بزیبایی ظاهر خود پرداختند و جهت آراستن صورت غازه و روغن بکار میبردند و برای آنکه درشتی چشم و درخشندگی آن را نشان دهند، سرمه های گوناگون استعمال می کردند؛ باین ترتیب در میان آنان طبقه خاصی بنام «آرایشگران» پیدا شد که یونانیان آنان را کوسنمیتای می نامیدند و کارشناس در هنر آرایش بودند و کارشان تزیین ثروتمندان بود.

«ایرانیان در ساختن مواد معطر مهارت فراوان داشتند، و پیشینیان چنان معتقد بودند که گردها و عطرها را نخستین بار همین مردم اختراع کرده بودند. شاه همیشه با جعبه ای از مواد معطر برای جنگ بیرون می رفت و خواه پیروزمی شد یا شکست می خورد، پس از هر کارزار، باروغنهای خوشبو خود را معطر می ساخت.»

بردگی وجود داشت!

اگرچه در ایران هخامنشی امتیازات طبقاتی وجود داشت، ولی بردگی

بهیچ صورتی وجود نداشت. این خود موجب کمال افتخار است که ایرانیان در دوهزار و پانصد سال پیش مخالف با بردگی بوده‌اند حال آنکه یونانیان که پایه گذار حکومت دموکراسی در جهان دانسته شده‌اند نه تنها موافق با بردگی بودند بلکه برخلاف موازین انسانی اسراء جنگی را سر می‌بردند و به اقوام غیر یونانی آزار می‌رساندند.

هرگاه بخاطر بیاوریم که بردگی تا این اواخر در اروپا و امریکا رواج داشته است و امروز هم در اغلب کشورها (حتی کشورهای متمدن) با دهقانان و کارگران بصورت برده زر خرید رفتار میشود، باندازه آزادمنشی و نوع دوستی هخامنشیان پی خواهیم برد.

بی سبب نیست چرا گزنفن یونانی، طرز حکومت هخامنشی را مدل قرار داده نه طرز حکومت یونان دموکرات را! بی سبب نیست چرا یکی از مستشرقین، دولت هخامنشی را چنین می‌ستاید:

«دولت هخامنشی روی اصول دیانت و اخلاق استوار بود و آن اصول عمیقتر و حقیقی‌تر از هر نوع حکومت‌های شهری یونان بود. بجای وحشت و رعب تصویرهای آشور، سنگتراشیهای ایران حس ملایم انتظامات و امنیت و اطاعت و تعظیم را نشان میدهد (۱).»

اهمیت و مقام دولت هخامنشی

هخامنشیان مدت دو قرن در شرق آرامش و امنیت حکمفر کردند و برای نخستین بار بدولت‌های زیر دست، استقلال داخلی دادند. هخامنشیان برای بسط و نشر تمدن یونان در آسیا و ایجاد يك تمدن ترکیبی شرقی و غربی، زحمت کشیدند، و در واقع بزرگترین عامل ارتباط بین شرق و غرب و بزرگترین سر مشق دولت‌های شرقی و غربی گشتند. بنابراین کنت گوینو حق دارد بر شکست ایرانیان در ماراتن تاسف بخورد و بگوید اگر ایرانیان در نبرد با یونان فاتح میشدند، دنیا از پیروزی خشایارشا چیزی از دست نمیداد. زیرا یونان و ایران هر دو از نژاد آریائی و هر دو با فرهنگ و متمدن بودند. در حقیقت باید گفت جنگ بین ایران و

یونان ، يك نوع جنگ داخلی (مانند جنگ بین اسپارت و آتن) بود . اگر ایران در این جنگ پیروز میشد مدنیت ماد و پارس که یکی از درخشانترین مدنیت هان شرق بود ، با مدنیت درخشان یونان مخلوط شده ، يك تمدن عالی شرقی و غربی ، ایجاد میشد . در این صورت ، نه رم قادر میشد یونان را تسخیر کرده آنرا بسوی انحطاط و زوال سوق بدهد و نه اعراب قادر میگشتند ، ایران را ویران کنند .

اینکه ایران دوره هخامنشی تاچه اندازه با شکوه بود ، برای همیشه بر ما مجهول خواهد ماند زیرا اسکندر مقدونی کلیه آثار ایران هخامنشی را نابود کرد . ما فقط از آثاریکه در پرسپلیس باقی مانده و مطالبی که مورخین یونانی در کتابها خود نوشته اند ، میتوانیم تصویر ناقص تمدن ایران هخامنشی را نقاشی کنیم .

قدر مسلم آنستکه جامعه هخامنشی در ایران بیش از هر جای دیگر پیش رفته بود . هم آهنگی عجیبی بین دستگاه های اداری وجود داشت . دستگاه عدالت که که از طبقه سالخوردگان برگزیده و مجرب انتخاب میشد ، تابع قوانین عالی تغییر ناپذیر بود . ولی درعین حال داوران در دعوای آزاد بودند که مطابق باوضع خاص خاطی ، رأی خود را صادر کنند . دستگاه پست که تا آن روز در نزد هیچ ملتی سابقه نداشت و بوسیله داریوش کبیر ایجاد شده بود ، اجزاء پراکنده امپراطوری عظیم هخامنشی را بهم متصل کرده موجبات آشنائی ملل باهم را فراهم نموده بود . کوتاه سخن ، هخامنشیان برای نخستین بار توانسته بودند در سرتاسر جهان آن روز ، نظم و امنیت بی سابقه ای حکمفرما سازند . یگانه اتفاقیکه موجب ازهم پاشیدن این نظم گردید ، شکست ماراتن بود .

کوروش بزرگ : بنیاد گذار تمدن هخامنشی

اگر تمام صفحات تاریخ جهان را ورق بزنید پادشاهی پیدا نخواهید کرد که دارای ایده آل عالی اخلاقی کوروش باشد و از طریق انسانیت بتواند چنین قدرت عظیمی و آنهم در چنین مدت کم بدست آورد .

رفتار کوروش چنان پسندیده بود که ایرانیان او را « پدر » و « یهود » او را « نجات دهنده و مسیح موعود » و یونانیان او را « حامی ضعفا و پادشاه

عادل « خطاب میکردند و مللی که مغلوب او میشدند بامیل و رضا پادشاهی او را بگردن می گرفتند . چنانکه وقتی که کوروش بابل را فتح کرد بابلیها مراسم يك فاتح بابلی را برای او بجای آوردند .

چرا کوروش اینهمه محبوبیت بدست آورد ؟ برای اینکه :

همه رسم و بنیاد نیکو نهاد بیفزود بر عدل و احسان و داد

این شاه بینادل و پاکدین ، دارای تمام صفاتی بود که در هر مردواقعا

بزرگ هست : خردمندی ، میانه روی ، سخاوت ، علو طبع ، تواضع ، بردباری مهربانی ، انسان دوستی ، گذشت و جوانمردی .

گذشته بر این ، کوروش استعدادی غریب در اداره کردن مردم و جلب محبت آن داشت . نبوغ حیرت انگیز او در حکمرانی ، مورد تصدیق دوست و دشمن بود .

اغلب بزرگان آنطور که در جلوت بوده اند ، در خلوت نبوده اند . ولی کوروش در همه جا و در همه حال بزرگ بود .

عقیده کوروش آن بود که بزرگی اشخاص در کردار و پندار است نه در اصل و نسب .

او آئین جوانمردی آموخت ، و بکشور گشایان و شهریاران یاد داد چطور باید با ملل مغلوب رفتار نمایند و چطور باید آنان را دوست خود گردانند . گزنفن می گوید تا موقعی که اطلاع از احوال کوروش نداشت وی گمان میکرد حکومت کردن بر حیوانات بسی آسان تر از حکومت بر آدمیان است .

ولی هنگامی که از احوال کوروش باخبر شد ، مجبور گشت عقیده خود را در این باره تغییر بدهد و معتقد شود که حکومت بر آدمیان امری محال نیست ، مشکل هم نیست بشرطیکه حاکم در امر حکومت مهارت داشته باشد . کوروش همیشه در فکر رفاه و آسایش ملت بود و از اینرو ملت او را دوست میداشت و در او جلوه عالیتترین مظاهری میدهد که ممکنست در این جهان در يك انسان ظاهر شود .

کوروش نه تنها در علو طبع و مردانگی ، بلکه در جوانمردی و گنج بخشی هم از شاهان دیگر گوی سبقت ربود . او نه تنها بسر بازان خود بذل و بخشش میکرد بلکه حتی نسبت بدشمن مغلوب بذل و بخششده بود .

کودروش از سربازان خود فوق العاده توجه و شخصاً بکارهای ایشان رسیدگی میکرد و اخلاق آنان را شدیداً تحت کنترل قرار میداد بهمینجهت هرگز سربازانش بقتل و نهب بیجا اقدام نکردند. کودروش بر سرهیچ ملتی بیجهت نتاخت و هیچکس را بی سبب نیاززد. او از ضعیفاء حمایت کرد و با اقویاء در آویخت و آنانرا بانیروی تدبیر نه زور و تزویر از پای درآورد. رفتار ایرانیانیکه برهبری او بدون خونریزی وارد « بابل » شدند بقدری خوب بود که بقول تورایف «رفتار ایرانیان در شهر بابل باید سرمشق قشونهای اروپائی باشد.» - اروپائیانیکه تاهمین اواخر بقتل عامهای دسته جمعی فجیع «مانند بمباران اتمی هیروشیما» دست یازیده اند!

از لحاظ رهبری، کودروش بی نظیر بود. ارمانند ناپلئون میدانست چطور سربازانش را سرشوق بیاورد و آنان را بفداکاریهای فوق العاده برانگیزاند این حقیقت در نطقی که در بابل برای سربازانش کرد کاملاً هویدا است.

او در طی نطق مزبور گفت:

«اگر ما تنبلی را مانند بابلیها پیشه خود سازیم، بهمان حالتی خواهیم افتاد که ایشان افتاده اند. پس باید همواره نظری بخودداشت و از بیکاری و سستی دوری جست، حسن نظربه پرهیزکاری تنها کافی نیست بلکه باید بآن عمل کرد فتح با جسارت صورت پذیرد ولی حفظ آن با آمادگی و حزم میسر است.

بهترین پاسبان انسان خود انسان است و نیکوئی نگاهدارنده [حقیقی] ماست. کسیکه پرهیز کار نباشد در هیچ کار پیشرفت نخواهد کرد. ما باید سرمشق های خوب بفرزندان خود بدهیم و برای این باید خود سرمشق های خوبی باشیم.» نکته اخیر الذکر بسیار قابل توجه است کودروش کاملاً بر این حقیقت واقف بود که حسن اخلاق يك ملت، وابسته بحسن اخلاق رهبران آنست. رهبران فاسد، ملت را هم فاسد میکنند. و همانطور که ماهی از سر میگیرند يك ملت هم بدست رهبرانش راه انحطاط و زوال را در پیش میگیرد.

عظمت کودروش تنها در این نیست که وی نظم نوینی در جهان ایجاد کرد و موجد بزرگترین امپراطوریهای زمان خود شد. عظمت کودروش در حسن سلوك و اخلاق عالی اوست. او از جمله افراد معدودی بود که در لباس خاکی چون فرشته اند و یا بعبارت دیگر او خدائی بود درزی يك انسان. کودروش برای اول بار سیاست خود را روی اساس راستی بنانهاد و سعی کرد جهان را

با عدالت و رأفت ، آبادان گرداند . عطوفت و مهربانی او هم شامل حال غالب و هم مغلوب بود . او بر طبق اصل « پادشاه چون آفتابست ، نشاید که بر یکی تابد و بر یکی نتابد » رفتار میکرد . کوروش پس از غلبه بر اعداء با حسن سلوک آنها را در کمند احسان گرفتار میکرد تا بحدی که دشمنان افتخار میکردند با او خدمت کنند . مثلاً حسن سلوک او بقدری در آرامنه اثر گذاشت که تیگران ولیعهد ارمنستان يك بار اظهار داشت « نیزه داری کوروش را بر ولیعهد بودن در ارمنستان ترجیح میدهم . » آشیل یونانی در یکی از تراژدی های خود کوروش را يك « فانی سعادت مند » معرفی کرد که « بتبعه خود آرامش بخشید ، خدایان دوستش میداشتند زیرا دارای عقلی سرشار بود . »

اینجاست مردی که اراده خود را بر سنگ خارا بنا کرد و انسانیت را باوج عظمت رسانید . اینجاست مردی که در تماشاخانه گیتی نقشی بزرگ بازی کرد و اعجاب و تحسین همگان را بنخود جلب نمود . اینجاست مردی که با کمند احسان دلها را صید و دشمنان را در قید کرد . اینجاست پیشوای آزادی و مردمی ! الحق بحق در حق وی گفته اند : « او هیچگاه نظیر خود را در جهان نداشته است . . . این يك مسیح بود و مردی که در باره اش سرنوشت حکم کرده بود : او باید برتر از دیگران باشد . »

پارتیان

با اینکه پارتیان ۴۷۵ سال بر ایران حکومت کردند، فردوسی موقع صحبت از آنان فقط به ۱۸ بیت قناعت کرده و در پایان میگوید:

از ایشان بجز نام نشنیده‌ام نه در نام خسروان دیده‌ام

علتش شاید آنستکه پارتیان از نژاد ایرانی ولی ایرانی خالص نبوده‌اند زیرا پارتها از طوایف ایرانی مشرق ایران و جنوب شرقی بحر خزر بوده‌اند و برخلاف ایرانیان که بیشتر اهل بزم‌اند، این قهرمانهای درخشان ایرانی بیشتر اهل رزم بوده‌اند. گذشته بر این ایرانیان، شهر نشین و متمدن بودند ولی پارتها بیابانگرد و دوستدار جنگ و آزادی بودند. از تفریحات آنها اسب سواری شکار و جنگ بود.

پارتها در جنگ روش مخصوصی داشتند بدین معنی که در میدان کارزار نخست بعقب نشینی می‌پرداختند و سپس همینکه موقع مناسب بدست می‌آمد، بر می‌گشتند و با منتهای شدت بسپاه دشمن حمله میکردند. در حین حمله موهای خود را که انبوه و ژولیده بود، بیشتر پریشان میکردند و فریادهای وحشتناک بر می‌آوردند تا ترس و رعب در دشمن ایجاد کنند. اگر مجبور بعقب نشینی می‌شدند قنات‌ها و آب‌انبارهای میان راه را آلوده با زهر کرده مزارع را می‌سوزانیدند پارتها در تیراندازی مهارت داشتند بطوری که تیرهای زهر آلوده آنها هرگز بخطا نمی‌رفت و از اینرو تیراندازی آنها ضرب‌المثل شد.

پارتها خدمت مهمی بایران از لحاظ توسعه فرهنگ نکردند. خدمت مهم آنان این بود که مانع شدند دولت رم در شرق پیشروی کند.

علاقه یونان

شاهان پارتی که معروف باشکانیان هستند، علاقه مخصوص به تمدن یونان داشتند و اغلب آنها زبان یونانی را میدانستند و بر القاب خود «محب یونان» می افزودند.

تقلید آنها از یونان به حدی رسید که زبان یونانی را فراهم می گرفتند و آثار ادبی یونانی را میخواندند و نمایشنامه های یونانی را در تئاترها نمایش میدادند.

در اثر علاقه زیاد یونان، اشکانیان اهمیت زیاد به مذهب زرتشت نمیدادند و در نتیجه در دوره آنها آزادی مذهب و رسوم و آداب و اختلافات زبانی و نژادی رو به افزایش نهاد بطوریکه همه میتوانستند از هر مذهب و یا مذهبی که می خواستند پیروی کنند. بعلمت وجود آزادی مذهب و عقیده، بیگانگان مایل بودند بایران بیایند و در آنجا متوطن گردند.

تمدن تر کیایی

پارتیان از فرهنگ همه اقوام اقتباس میکردند چنانکه سکه های آنان از روی مدل یونانی ساخته شده بود و مراسم درباریشان مانند مراسم درباری شاهان هخامنشی بود. معماری آنان مخلوطی از معماری هخامنشی، آسوری و یونانی بود: ولی معذک آنان فرهنگ عالی و باشکوهی بوجود نیاوردند شاید يك علتش آن بود که در طول دوران حکمرانیشان پیوسته در حال جنگ و جدال بودند. بهمین جهت وقتی که اردشیر دراز دست آخرین شاه پارتی را از پای درآورد، چنان سازمانشان برهم خورد که گوئی اصلا دولتی بنام دولت اشکانی وجود نداشته است!

مهر داد اول و دوم

مهر داد اول را میتوان مؤسس حقیقی شاهنشاهی یارت دانست زیرا او بود که بفتوحات تازه پرداخت و بوسعت امپراطوری پارت بسی افزود. مهر داد اول بتقلید از کوروش پس از غلبه بر پادشاه سلوکی از او نوازش کرد و حتی دختر خویش را بزنی باو داد.

اگر مهرداد اول نقش کوروش را بازی کرد، مهرداد دوم نقش داریوش را بازی نمود زیرا در زمان او هم مانند زمان داریوش در هر گوشه‌ی امپراطوری، شورش برپا شد. ولی مهرداد دوم شورشها را خواباند و نظم برقرار کرد.

احیای شعائر ملی ایران

همانطوریکه گفتیم اشکانیان بطور کلی از یونانیان تقلید میکردند و این امر موجبات نارضائى مردم را فراهم کرده بود. لهذا بلاش اول برای نخستین بار اقدام باحیای شعائر ملی نمود. بطوریکه در زمان او اوستا تدوین گشت و بر طبق دستور او پشت مسکوکات آتشگاه و يك تن موبد قربانی کننده نقش گردید و با الفبای پهلوی اشکانی ضرب شد.

يك قوم مسلح شور و رزمجو

پارتیان قومی بیبیاك و رزمجو بودند. بطوریکه یکمرد پارتی مترادف با مرد جنگی بود. خوشبختی بزرگ برای یکنفر پارتی آن بود که در جنگ کشته شود. پارتها در دفاع «مخصوصاً در جنگهای پارتیزانی» ماهر بودند ولی در جنگ تعرضی، چندان تعریفی نداشتند. معذلك رومیان بقدری از آنها وحشت داشتند که فقط دلاورترین سپاهیان رومی حاضر میشدند با پارتیان جنگ کنند. رومیان در دوران امپراطوری خود فقط از دو دشمن وحشت داشتند و آنها عبارت بودند از پارتها و آلمانها (۱)

انرژی و تاب و تحمل پارتیان فوق العاده بود. آنان میتوانستند سه روز تمام بدون اینکه از اسب پیاده شوند، جنگ کنند. راز پیروزی آنها بر سپاه نیرومند رومی بیشتر معلول آن بود که آنان میتوانستند بدون احساس خستگی دشمن را با زد و خوردهای نامرتب خسته کنند.

در زمان پارتیان سرداران بزرگ رومی از قبیل کراسوس (در ۵۴ ق. م) و آنتونیوس (در ۳۶ ق. م) و تراژان (در ۹۸ ب. م) و سپتی مس سوه روس (در ۱۹۷ ب. م) و کاراکالا و ماکرینوس بایران حمله کردند ولی جمیع آنها در آخرین وهله با شکست روبرو شدند.

(۱) بی سبب نیست که آلمانی German خوانده شده زیرا این کلمه هم مرد جنگی (Guerre-man) معنی میدهد.

علت اینکه پارتها، علی رغم دلاوری، گاهی از رومیان شکست میخوردند آن بود که آنها برخلاف رومیان سپاه ثابت و منظمی نداشتند و فقط در موقع جنگ، سپاهیان لازم را بسیج میکردند.

دولت ملوک الطوائفی

در زمان اشکانیان اقلیتها (مانند آرامنه، یونانیان و یهودیان) آزادی کامل در برگزار کردن مراسم دینی داشتند. گذشته برین در امپراطوری وسیع اشکانی، مردم بزبانهای مختلف صحبت میکردند و خط متداول خط آرامی و خط میخی بود.

پراکندگی اجزاء امپراطوری، آزادی عقائد و استقلال حکام در امر حکومت، موجب گردید يك حکومت متمرکز نیرومند هرگز بوجود نیاید. اشکانیان بهفت عشیره تقسیم میشدند که در رأس آن دودمان شاهی قرار داشت. شاه اشکانی گاهی از این عشایر فایده میبرد و گاه زیان. در صورت داشتن قدرت این عشایر بر نیرومندی شاه میافزودند ولی ضعف شاه، موجبات تزلزل ارکان سلطنت را فراهم میکرد.

پایتخت های اشکانی

شاهان اشکانی تابستان را در همدان «همدان و یا هگمتانه یعنی محل تلاقی چند راه» و زمستان را در تیسفون می گذرانند و در ضمن دامغان هم که یونانیان آنرا هکاتم پولس، شهر صد دروازه، میخواندند، زمانی پایتخت بود. نخستین پایتخت اشکانیان «نورالکساندر پولیس» نام داشت.

مهرپرستی

مهرپرستی از ایران بیونان و روم رفت و در روم تاثیر عمیقی در مسیحیت کرد. و اما علت اینکه چرا رومیان مهرپرستی را از ایرانیان تقلید کردند آن بود که «مهر بطوریکه در مهریشت کتاب زرتشتیان معرفی شده است فرشته راستی و جنگجو بر علیه زشتی و ضعف است و صفاتی که در اوست و باو نسبت داده شده عبارت میباشد از راستی، قوت، عظمت، چیرگی و فتح و از آنجائیکه این صفات بسیار مناسب حال و مطابق فکر سپاهیان است، رومیانی که بایران

آمدند نسبت بمهر تقدس قائل گردیدند و متدرجاً مهر را پرستش نموده و آنرا آئین خود قرار دادند. « و اما علت اهمیت مهر پرستی در میان ایرانیان باستانی اینست که » در اوستا، میترا که در پهلوی مهر خوانده شده فرشته نگهبان نور است و یکی از ایزدان و یا قوای مقدسه معنوی خوانده شده که اهورامزدا را یاری می نماید و با اهریمن بدکار در جنگ و ستیزه است. »

«مهر چون نگهبان نور است، لاجرم ظلمت و تیرگی را که از علائم اهریمنی است از جهان دور میگرداند. » (۱)

پورداود در این باره چنین می نویسد: « در نتیجه زدوخوردهای ایران و روم، لشکریان روم در سده اول میلادی آئین مهر را که یکی از ایزدان ایرانی است با خود باروپا بردند نخستین پرستشگاه مهر در شهر «گار نرتوم» در کنار رود دانوب (طونه) در طرف شرقی وینه، پایتخت کنونی اتریش، ساخته شده است. چندی نگذشت که فرشته فروغ و عهد و پیمان ایرانیان سراسر امپراطوری رم را فرا گرفت و از آغاز قرن دوم میلادی با گرویدن خود امپراطوران روم باین آئین، در امپراطوری رم جایی نمانده بود که اثری از مهر در آنجا نباشد چه در متصرفات اروپا و چه در آسیا و آفریقا هنوز درهمه جای این متصرفات پنهان ویرانه های پرستشگاه مهر پیدا است. پس از غلبه عیسویت بآئین مهر در سده چهارم میلادی، مهر از امپراطوری رم رخت بربست؛ اما اثرات فراوانی از آن در عیسویت بجای مانده و هنوز پایدار است. »

عقیده مهر پرستی هم در «اوستا» و هم در «رکودا» آمده است. مهر پرستی کم کم از مزدیسنی جدا گردید و در بابل و کپدوکیه و پارتیا انتشار یافت و از پارت به یونان و رم رفت. مهر پرستی در رم بقدری رواج گرفت که امپراطور دیو کلتیان آنرا در سال ۳۰۷ میلادی یک مذهب رسمی رومی اعلام کرد. مهر پرستی حتی بوسیله مسافرینی که از ایران به چین می رفتند تا ژاپون هم شایع شد و از رم بافریقای شمالی، اسپانیا، فرانسه و انگلستان رفت.

بر طبق گفته پرفسور مری موقعیکه مسیحیان یکشنبه را «میترا» نام میدادند، در تحت تأثیر مهر پرستی قرار گرفته بودند.

هیچکس نمیدانست مسیح کی بدنیا آمده ولی همه میدانستند میترا و با

خورشید کی بدنیا آمده یعنی میدانستند که (مهر) روز ۲۵ دسامبر مدار خود را تغییر میدهد. مسیحیان چون روز تولد مسیح را میدانستند این روز را بعنوان روز تولد مسیح جشن میگرفتند.

راه ابریشم

راه ابریشم که از چین شروع میشد (۱) و تا دروازه اروپا امتداد داشت، یک منبع بزرگ عایدات برای ایران اشکانی بود زیرا از این طریق کالاهای چینی (علی الخصوص ابریشم) باروپا میرفت. بنابراین پارتها نه تنها از لحاظ سیاسی بلکه حتی از لحاظ اقتصادی رقیب خطرناک روم بودند.

طرز حکومت

در زمان مهرداد، شاه اشکانی ایران به ۱۵ ایالت محدود شد زیرا قسمتی از مستعمرات از دست ایران بدر رفته بود. حکومت چیزی مانند پارلمان داشت که موسوم به مگستان و یا مغستان بود. این مجلس که متشکل از بزرگان و مؤبدان و شاهزادگان بود، میتوانست شاه را با تمام قدرتی که داشت معزول کند و یا جانشینی برای او تعیین نماید. شش خانواده قدرت فوق العاده ای در پارلمان داشتند. بهمین جهت بود که «ارد» با اینکه سوردن با شکست دادن بکراسوس خدمت مهمی بایران کرد، او را از ترس اینکه مبادا روزی بفکر تصرف تاج و تخت افتد، بقتل رساند. زیرا سوردن یکی از رؤسای این شش خانواده بود و بر اثر پیروزی در جنگ با دولت روم، محبوبیت فوق العاده ای در ایران بدست آورده بود. شاهان اشکانی بتقلید از رومیها گاهی خود را (پسر خدا) و یا (برادر خورشید) میخواندند. زندگانی آنها تجملی بود. مثلاً شاه بر تخت طلا می خوابید و غذا را تنها میخورد و در ملاء عام در جای بلند می نشست. هر کس میخواست شاه را ملاقات کند بایستی اول وزیر دربار را به بیند و وقتی که اجازه بار می یافت بایستی پیشکشی هم بشاه بدهد. شاه نیز در عوض به او خلعت می داد.

(۱) این راه از چین به ترکستان چین و بلخ و مرو گذشته بدامغان و همدان و تیسفون میرسد و از آنجا به روم میرفت.

بعضی از شاهان اشکانی، اصلاح طلب بودند مانند مهرداد که دستور داد دانشمندان گرد آیند و قوانین و آئین کشورداری را بی‌بهترین وجه تنظیم و تدوین نمایند و اشك ۲۳ که هرچه پول در خزینه بود صرف آبادی شهر تیسفون کرد.

شاهان اشکانی خود را حامی تمدن جهان میدانستند چنانکه یکی از سفرای اشکانی از طرف شاه اشکانی بامپراطور رم گفت «ایران و رم دودیده روشن جهانند که باید باتفاق هم آنرا حراست کنند»
جامه شاهان اشکانی دراز و گشاد بود و هنگام جنگ لباس کوتاه در بر میکردند و تقلید آنها از یونان بعدی زیاد شد که حتی دربارشان رنگ یونانی بخود گرفت. چند معبد هم بسبك معابد یونان در بعضی نواحی ایران ساخته شد که آثاری از آنها هنوز برجای مانده است.

عظمت تمدن ساسانی

امپراطوری کوروش نخستین کوشش در جهان قدیم برای ایجاد يك دولت جهانی بود. یکی از علل مهربانی کوروش نسبت بقوم یهود و آرامنه و سایر اقوام همین بود. برای نیل بهمین منظور بود که کوروش هر کجا را تسخیر میکرد کاری به فرهنگ و زبان و مذهب و عادات آنجا نداشت و میخواست همه را از يك نوع حقوق بشری برخوردار سازد. علت شکست خشایارشا در یونان آن بود که وی این مقصد عالی را فراموش کرد و مقاصد امپریالیستی در نظر داشت.

عیب شاهان ساسانی آن بود که هیچیک از پادشاهان این سلسله يك چنین مقصد عالی در مد نظر نداشتند. مخصوصاً در اواخر دوران سلطنتشان مقاصد امپریالیستی بر آنها مسلط شد و همین امر سقوط آنها را تسریع کرد.

ولی معذلك ساسانیان موجد تمدن شگفت آوری شدند. بطوریکه ایرانی در زمان ساسانیان مدت چهارصدسال بابتکارات فلسفی، دینی، طبی و هنری دست یازید. کتب علمی و فلسفی چینی و هندی و یونانی در زمان انوشیروان ترجمه شد؛ مانی و مزدك ظهور کردند؛ صنعت کاغذ سازی در سمرقند ایجاد شد؛ ابنیه و پلها ساخته شد و ادبیات مربوط به مزدیسنا بطرز شگرفی توسعه یافت. نه تنها افراد ایرانی به علم و هنر علاقه نشان میدادند بلکه حتی شاهان ساسانی دانش دوست و هنرپرور بودند. بهرام گور در چامه سرائی، انوشیروان در

۱- اسکندر هم میخواست از کوروش تقلید کند و وحدتی بین شرق و غرب ایجاد کرده يك دولت جهانی تاسیس کند ولی عملاً رفتارش در شرق بقدری بد بود که بلافاصله پس از مرگش امپراطوری او هم متلاشی گردید.

قانون گذاری و خسرو پرویز در تشخیص آثار هنری و تشویق هنرمندان معروفیت پیدا کردند. ادبیات و نقاشی مانوی، کتابهای خدای نامه و هزار افسانه و کارنامه اردشیر بابکان و صدها آثار دیگر از افتخارات این دوره است.

انوشیروان که خود مطالعات کافی در فلسفه افلاطون و فلسفه ارسطو کرده بود، بمعنی حقیقی دانش پرور بوده. مثلاً وی دانشمندی را که از اسکندریه فرار کرده بودند در دربار خود پذیرفت. هفت تن از فلاسفه یونان هم که در آتن بلا تکلیف مانده بودند به انوشیروان پناه آوردند. انوشیروان با کمال میل آنها را در دربار خود پذیرفت ولی این فلاسفه پس از مدتی از ایران خسته شدند و خواستند دوباره بمیهن خود برگردند. انوشیروان هم در طی عهدنامه‌ای که با امپراطور ژوستینین بست، از سزار مزبور قول گرفت فلاسفه مزبور را نیازارد و اگر ممکن است کمک هم بکند.

کار فلسفه و علم در دوره ساسانیان بالا گرفت چندانکه مردم از اطراف برای تحصیل بایران روی میآوردند. فلوپین فیلسوف معروف باتفاق امپراطور «گردیان» که در سال ۲۴۲ میلادی بایران لشکر کشید همراه او آمد تا در ایران بتحصیل حکمت پردازد، ولی شکست امپراطور موجب گردید فیلسوف بدون گرفتن نتیجه‌ای بمیهن خود باز گردد.

در بعضی شهرهای ایرانی، مراکز بزرگ علمی تأسیس شد مثلاً در گندی شاپور (۱) چند دانشکده طبی تأسیس شد که شهرت جهانی داشت در این دانشکده بهترین اطباء هندی، ایرانی و یونانی علم طب را که در ایران باستان علم بسیار شریفی بود، تدریس میکردند.

موسیقی

موسیقی در زمان ساسانیان ترقی بسزائی کرد و موسیقی دانان بنامی از قبیل باربد - نکسیا - بامشاد - رامتین - سرکش بوجود آمدند. باربد بتمنهای ۳۶۰ آهنگ موسیقی ساخت که اساس موسیقی معاصر ایران است هر يك از این آهنگها برای یکی از روزهای سال ساخته شده بود.

۱ - گند شاپور مرکز طب یونانی و هندی در خاور میانه بود. این شهر در جای دهکده شاه آباد کنونی در خوزستان واقع بود. گند شاپور اصلاً «وهاندو شاه پوهر» یعنی «به از انطاکیه شاهپور است» بود.

موسیقی ایرانیان در موسیقی عربی اثر فوق العاده‌ای برجای گذاشته چنانکه دکتر پرویز خانلری در مقاله (چگونه ممکنست کسی ایرانی باشد) مینویسد: «موسیقی عربی ساخته و پرداخته ایرانیانی مانند ابراهیم موصلی و پسر نامدارش اسحق است. حتی امروز از مجموع اصطلاحات موسیقی عربی نزدیک بدوثلث یا الفاظ فارسی است و یا الفاظیکه از روی قالب کلمات فارسی ریخته شده است.»

خراج

در زمان ساسانیان مالیات متعدد گرفته میشد. یکی از این مالیاتها خراج نام داشت که اعراب آنرا به خراج تبدیل کردند. خراج مالیاتی بود که از اراضی گرفته میشد مالیات دیگری هم بود بنام «گزیت» که عربی به «جزیه» مبدل گردید.

تیسفون

تیسفون در زمان ساسانیان، از بزرگترین شهرهای آسیا بود. این شهر را اردشیر دراز دست، در سال ۲۲۶ میلادی متصرف شد و آنجا را پایتخت کرد ساسانیان ۴۲۵ سال در آنجا حکومت کردند تا اینکه يك مشت عرب مانند مور و ملخ ریختند و این شهر زیبا را ویران ساختند.

رویه‌مرفته تیسفون مدت ۷۰۰ سال یعنی در طول جنگهای رم و ایران پایتخت ایران بود و چون این شهر در نزدیکی بغداد واقع شده بود، بنابراین باید گفت که بغداد (۱) حقا مال ایرانست زیرا قریب یک هزار سال جزو لاینفک ایران بوده است.

تیسفون، دنیای آفتاب و روشنائی با آن کاخهای مجلل و مناظر خیال انگیز، شبیه دنیای اسرارآمیز پریان بود. تیسفون از شهرهایی بود که مردم دنیا آرزوی دیدنش را داشتند.

تیسفون چنان شهر بزرگی بود که اعراب آنرا مدائن یعنی «شهرها»

۱ - بغداد هم يك کلمه فارسی است «بنغ» یعنی «خدا» بغداد یعنی خداداد

نامیدند زیرا تیسفون در حقیقت مرکب از هفت شهر كوچك و بزرگ بود .
تیسفون چنان با عظمت بود که با رم رقابت می‌کرد بلکه بر آن برتری
هم داشت .

هزار و یکشب

مادام وولسن در کتاب «ایرانیان در گذشته و حال» می‌گوید : «تألیف
داستان معروف «الف لیل» را که نسبت به عرب داده‌اند اشتباه محض است
بدون هیچ شبهه نویسنده اصلی آن ایرانی است . اسامی خاص پهلوانان داستان
مذکور مخصوصاً مؤید این نکته است .»

اصلاً ایرانیان در افسانه گوئی مهارت بسزائی داشتند مخصوصاً در دوره
ساسانیان افسانه گویان ایرانی ، افسانه‌های بسیار زیبائی بافتند که قسمت اعظم
آن از بین رفته است .

«ابن هشام در سیرت الرسول (چاپ لندن صفحه ۲۳۵) می‌گوید که
جاذبه فوق‌العاده افسانه‌ها و حکایت‌های فارسی اغلب اوقات مایه تکدر حضرت
رسول میشد زیرا حضرت میدید و قتیکه نصر بن حارث العبدری وارد مجلس او
شده و شروع بنقل کردن حکایات رستم و اسفندیار و داستان پادشاهان عجم
می‌کرد ، اعراب از دور سر حضرت رسول برمیگشتند و مجلس حضرت بهم
میخورد .»

روابط ایران و چین

در زمان ساسانیان ، ایران همواره یگانه واسطه تجارتی در میان
آسیای غربی و آسیای شرقی بوده است . یعنی کالای چین از راه ایران بسوریه
و فلسطین و بیزنتیه و متصرفات آسیائی امپراطوری رم میرفته و کالای آن کشورها
را از راه ایران بترکستان و چین میبرده‌اند و چون مهمترین کالای چین که
از راه ایران میرفته ، ابریشم بوده است این شاهراه تجارتی را همواره راه
ابریشم میخوانده‌اند . . .

« مناسبات تجارتی ایران با چین در دوره ساسانی دامنه بسیار وسیع
داشته است . و محصولات و مصنوعات فراوان از ایران بآن سرزمین می‌برده‌اند
و نامهای بسیاری از آنها وارد زبان چینی شده و مردم چین آنرا بتلفظ خود در

آورده اند که در میان آنها نامهای سنگها و گوهرها و داروها و گیاههای وحشی و برخی اصطلاحات اداری درباره ساسانی است. رویهمرفته ۳۲ کلمه از زبان ایرانی، چینی یاد گرفته است (۱)

طاق خسرو

از مشهورترین بناهای دوره ساسانیان «طاق خسرو» است که معرب آن طاق کسری است معلوم نیست سازنده این بنا کدامیک از شاهان ساسانی بوده است. بعقیده هر تسفلد شاپور اول آنرا بنا کرده است. روتر معتقد است که انوشیروان آنرا ساخته است.

ارتفاع نمای طاق ۲۹ ذرع است، شهرت طاق خسرو بعلت استحکام و زیبایی طاقش میباشد. در وسط نمای طاق، دهانه بزرگی است. در اینجا بارگاه شاهی، بعرض ۲۵ و ۶۳ ذرع و طولش ۴۳ و ۷۲ ذرع بوده است.

ابو عباده بختری درباره طاق کسری میگوید: ایوان از شکفتی بنا پنداری شکافی است در پهلوی کوهی بلند. کوهی رفیع است، که کنگره هایش بر قلل رضوی و قدس مشرف است.

کسی نداند که آدمی آنرا برای آرامگاه جنیان ساخته است یا جن برای آدمی بنا کرده است. (۲)

طاق خسرو که امروز مانند يك چشم نابینا در وسط دشتی وسیع و خالی از سکنه در چند فرسخی بغداد قرار گرفته است، شاهد جنایات تازیان بوده است و با زبان حال به ما حکایتها نقل میکند.

مذهب

در دوره ساسانی چون سعی میشد بوسیله مذهب وحدت ملی تقویت شود لذا آزادی مذهب آنطور که در زمان هخامنشیها و اشکانیان وجود داشت، نبود از کارهای بزرگ دولت ساسانی احیای تعالیم زرتشت بود. تا وقتی که دولت ساسانی به معنی حقیقی زرتشتی بود، کارهای مملکت رو براه بود ولی وقتی که در اواخر کار قدرت بدست مؤبدان افتاد، کارها رو بخرابی گذاشت.

۱ - از تمدن ایران ساسانی (نفیسی)

۲ - ترجمه رشید یاسمی

روحانیون زرتشتی در دوره ساسانی بقدری قدرت پیدا کرده بودند که حتی در کارهای شاه مداخله میکردند. لذا شاپور اول باینکه مدت دهسال از مانی حمایت کرد، نتوانست تا آخر از او حمایت کند و همچنین قباد نتوانست بحمايت مزدك پردازد.

شاهان ساسانی بطور کلی نسبت بمذاهب دیگر چندان سخت گیری نمیکردند حتی خسرو پرویز يك زن مسیحی بنام شیرین بزنی گرفت. تا زمانیکه دولت رم مذهب عیسوی را مذهب رسمی قرار نداده بود، دولت ساسانی بمسیحیان ایران کاری نداشت ولی همینکه معلوم شد مسیحیان ایران نسبت به مسیحیان دولت رم ابراز همدردی میکنند، روش دولت ساسانی هم تغییر کرد.

ایرانیان دوره ساسانی

آمین مارسلون درباره ایرانیان چنین مینویسد: «همه ایرانیان تقریباً قامتی رسا ورشید و رنگی تیره یا پریده و نگاهی تند و اروانی مقوس و ریشی زیبا و موئی بلند و ژولیده دارند. بی اندازه بد گمان و محتاطند. . . . اهتمام دارند برخلاف ادب کاری نکنند. . . ذره از بدن آنان را برهنه نمیتوان دید. بازوبند و طوق زرین مرصع بمر وارید و جواهر می بندند و پیوسته شمشیری حمایل دارند کلمات بیهوده و بیمعنی بسیار دارند. . . حيله گر و مغرور و کم رحمند و رفتاری آزاد دارند. با ناز قدم برمیدارند. . چنانکه شخص از ظاهر حکم میکند که اینان چون زنان سست و ضعیفند در صورتیکه حقا دلیرترین مردان روی زمینند».

در خلاصه عجائب درباره ایرانیان نوشته شده: «همه اقوام جهان بر تری ایرانیان را اذعان داشتند خاصه در کمال دولت و تدابیر عالیۀ جنگی و هنر رنگ آمیزی و تهیه طعام و ترکیب دوا و طرز پوشیدن جامه و تأسیسات ایالات و مراقبت در نهادن هر چیزی بجای خود و شعر و ترسل و نطق و خطابه و قوت عقل و کمال پاکیزگی و درستکاری. . .»

ارزیابی تمدن ساسانی

دکتر گریشمن در این باره چنین مینویسد: «تمدن ساسانی پایان هزارسال زندگانی ملت ایران است. و بنظر میرسد که اوج موفقیت آن باشد. باستثنای

شرق اقصی، پس از انقراض شاهنشاهی کوشان، جهان بین ایران و روم تقسیم شد. ایران دیگر مانند زمان پارتیان، شریکی نیست که بدفاع اکتفا کند بلکه رقیبی است دارای همان قدرت حریف بلکه بالاتر. سلسله ملی، دین ملی، هنر ملی، فرهنگ ملی و تمدن ملی حکمفرما بود. همه امور مبتنی بر جامعه‌ای بغایت اشرافی بود که اصل و نسب و املاک مظاهر آن محسوب میشدند. خاندان شاهی، نجبا و روحانیون پایه‌های این حکومت بشمار میرفتند، و این بنایی است که تحسین مورخان عرب را بخود جلب کرده است، و آنان آنرا بعنوان سرمشق فن سیاست محسوب داشته‌اند. نجبا اراضی را حفظ میکردند، از بعض مزایای موروثنی برخوردار بودند، و شاه را انتخاب میکردند، جنگ، شکار ضیافت و تمتعات حرمسرا همه اوقات آنرا فرا میگرفت. تعدد زوجات بسیار متداول بود (۱) ولی زن از همه حقوق خود محروم نبود. بمرور زمان اخلاق و آداب ترقی کرد و لطیف گردید. جنگجویان و شکارگران بخواندن و نوشتن علاقمند شدند. مردم ببازی شطرنج، گوی و چوگان بازی تمایل یافتند. موسیقی، تصنیف و علوم مورد توجه بود و در توسعه آنها کوشش میشد دربار مدهایی برای لباس اختراع کرد و انواع جواهر طبق سلیقه خویش ابداع نمود و در فن تهیه اطعمه پیشرفت کرد. این جامعه، درخشان و مظهر تمدن و هنر لطیف و مجلل میباشد. بین آن طبقات پائین، دیواری غیر قابل عبور است. طبقه شهریان، هنرمندان و بازرگانان ضعیف است و توده ملت شامل روستائیان است که وضع بردگی آنان با تعلیمات روحانیت زرتشتی سازگار نیست.

«عمل پادشاه ساسانی با امپراطور روم که زندگی وی مصروف حفظ میراثی که فرهنگ قدیم جهان باستان معرفی کرده بود اندکی فرق داشت ایران، مانند روم، محاط به کمربندی از اقوام دارای فرهنگ بدوی بود که شاهان در مقابل آنان سدهایی برپا کردند. ولی همواره توفیق نمی یافتند جمعاً و بهر حال، ساسانیان موفق شدند و در ذهن اقوام از خود خاطره‌ای بعنوان شاهان بسیار مقتدر جهان باقی گذاشتند تفوق ایرانیان در شیوه حکومت و اداره طریقه جنگ، ظرافت هنرها، طرزجامه پوشیدن، خوردن و رفتار مورد تصدیق بود (۱)

۱ - تعدد زوجات با تعالیم زرتشت سازگار نیست رسم تعدد زوجات که فقط

بین بعض شاهان و اشراف متداول بود، از خارج وارد ایران گردید. «مؤلف»

۱ - ایران (از آغاز تا اسلام) نوشته دکتر گریشمن ترجمه دکتر محمد معین

مقام زن در ایران باستان

از بارتلمه رساله‌ای تحت عنوان «زن در حقوق ساسانی» بفارسی ترجمه و چاپ شده است که بنظر من پاره‌ای از قسمتهای آن با حقیقت وفق نمیدهد. از جمله رسم ناپسند «ازدواج با محارم» است برخلاف آنچه بعض مستشرقین عقیده دارند، اوستا يك چنین رسم حیوانی را تعلیم نمیدهد. ما منکر آن نیستیم که این رسم در بعض افراد منحرف (و این گونه افراد بیشتر در طبقات بالا دیده میشوند) وجود داشته است.

ولی مخالفیم با کسانی که کلمه زیبای خوايت و دت Khvaetvadatha را «ازدواج با محارم» ترجمه میکنند. معنی این کلمه اتحاد معنوی زن با مرد است نه ازدواج با محارم. بعبارت دیگر معنی Khvaetva «نفس» است و معنی datha «تسلیم». رویهمرفته معنی این کلمه «اتحاد با نیمه دیگر خود» و یا «از خود گذشتگی نفس برای نیمه دیگر خود» است.

رویهمرفته کتاب زن در حقوق ساسانی که دکتر ناصرالدین صاحب الزمانی ترجمه کرده اند و مقدمه نغز و پر مغزی بر آن نوشته اند، کتاب بسیار مفیدی است ولی بقدری مطالب ضد و نقیض دارد که بالاخره خواننده نمیفهمد زن در زمان ساسانیان دارای حقوقی بوده است یا نه زیرا از یکطرف بارتلمه با طول و تفصیل شرح میدهد که زن دارای حقوقی نبوده است ولی از سوی دیگر گفتار خود را با جملات درخشان زیر پایان میدهد: «زن در امپراطوری ساسانی جداً راه تعالی و استقلال حقوقی خود را می پیموده است و نیز بخش بزرگی از این راه را پشت سر داشته است. لیکن پیروزی عرب و سقوط امپراتوری ساسانی دوباره موجب شدند که این موفقیتهای زن، همه یکباره طریق زوال و تباهی را در پیش گیرند.» (۱)

هنر در دوره ساسانیان

دکتر گیرشمن مینویسد: «هنر ساسانی که آخرین جلوه هنر شرقی قدیم است، و قدمت آن بچهار هزار سال میرسد، خود معجونی است از هنر ایرانی که متجاوز از هزار سال بر آن گذشته و درهای آن بروی جریانات خارجی بازمانده است... این هنر دایماً مقتبس بود، اما چون هنر شاهنشاهی جهانی شده بود، به

۱ - زن در حقوق ساسانی (بارتلمه) ترجمه دکتر ناصرالدین صاحب الزمانی

اطراف پرتوافکن شد و خود مورد اقتباس گردد و در ممالك بسیار بعید جهان نفوذ کرد ...»

«... هنر ساسانی هنری است ایرانی با جلوه‌های کاملاً خاص و ریشه‌های آن در جهانی بسیار کهن فرو رفته است. هر چند در دنیائی تجلی کرده که توسط یونانیت تغییر شکل یافته است. این هنر که پایان تکامل متمدنی است، به حد کافی دارای نیروی حیاتی جهت تشخیص نفوذ وی در هنرهای اقوام مجاور میباشد هنرمند کور در عهد رونق خویش موجب الهام معماران و طراحان رومی گردید و آنان اشکال جدید را در هنر بوزنطی (بیزانسی) پذیرفتند. هنر تازه به دوران رسیده اقوام صقلاب که جدیداً از جنگلهای خود بیرون آمده بودند، در صدد اقتباس از آن برآمد. همچنین این هنر از سرحداتی شرقی شاهنشاهی عبور کرد و بخد مت دینی خارجی درآمد، و مبانی هنر ایرانی. بودایی را که در مدت قرن‌ها، از افغانستان تا چین را تحت الشعاع خود قرار داد، پی افکند. هنر ساسانی که وابسته باشکال ایرانی است بمنزله پلی بین تمدنهای کهن آسیا و تمدنهای قرون وسطای غربی بشمار میرود. عمل تمدن بخشنده ایران دوره ساسانی بدینجام محدود نمیگردد. ایران مدت چند قرن روابطی بسیار نیکو با دولت هندی یعنی دولت گوپتا داشت ... ایران برای این دولت، نقش میانجی و عامل انتقال افکار و هنرهای غربی را داشت»

نا گفته نماند که در زمان هخامنشیان هم روابط حسنه بین هند و ایران حکمفرما بود و سلسله موریای که از سلسله‌های بزرگ هندی است، اقتباسات مهمی از هنر ایرانی نموده است که آثار آن هنوز در آثار تاریخی هند هویدا است.

مانی = سفیر نور

مانی که سفیر نور نیز خوانده شده، یکی از بزرگترین نوابع ایران بشمار میرود. مانی که صورتگری هنرمند بود، سعی کرد با ترکیب افکار زرتشت بودا، مسیح و سایر معتقدات روز، تابلوی بدیع فلسفه ترکیبی خود را بوجود آورد.

اگر دین مانی را به هرم تشبیه کنیم، قاعده و اساس آن متکی بر آئین زرتشت و بقیه قسمت‌هایش را متشکل از دین مسیح، بودا، تعلیمات مذهبی کلدانی و یونانی خواهیم یافت. مانی تمام کتب مقدس را قبول داشت یگانه کتاب مقدسی

که مورد قبولش واقع نشد، تورات بود. در نظر او تورات کتاب سلطان تاریکی‌ها و تاریخ بدکاریهای اوست! اگرمانی از عهد عتیق روی برگرداند توجهی خاص بعهد جدید نمود. ماننی ارادتی خاص بمسیح داشت و خود را فارقلیط موعود که مسیح وعده داده بود، میدانست او خود را کامل کنند. پیام مسیح و جانشین مسیح میانگاشت.

در نظر ماننی عیسی روح خالص بود و هرگز بقالب مادی درنیامد. بنابر این اونه در دی را متحمل گشت و نه مصلوب گردید؛ حتی او از حضرت مریم و روح القدس متولد نشد و پسر خدا هم نبود!

ماننی عقیده داشت دنیا را اهریمن اداره میکند و نیروی ایزدی دنیا را سرانجام نابود خواهد کرد در نظر او «جهان با طوفانی عظیم و وحشتناک خاتمه خواهد یافت و در قعر جهنمها خواهد افتاد و در آنجا عناصر آن، آتش خواهند گرفت. سپس سنگی بزرگ، بزرگتر از دنیا، آنرا خواهد پوشانید و روحهای گناهکار بآن سنگ خواهند چسبید و نکوکاران راه آسمان در پیش گرفته آنها که در کارهای نیک و بد جهان متعادل و متوسط بودند، مجدداً شکل انسانی خواهند گرفت و بدکاران بجهنم خواهند رفت.

«سپس سد غیر قابل عبوری، بدی و خوبی را برای همیشه از هم جدا خواهد کرد (۱)»

تشکیلات ماننی از روی کایسیای مسیحی ساخته شده بود. وی رهبانیت را از هندوستان گرفت. مثلاً برگزیدگان (روحانیون) بایستی نه تنها از مقاربت پرهیز کنند بلکه باید غذاهای حیوانی و شیری نخورند و هیچ وجود زنده‌ای (اعم از حیوان یا انسان) را نیازارند و از حطام دنیا اعراض نمایند و از مال دنیا فقط بغذای روزانه و لباس سالیان قناعت کنند.

پیروان می‌توانستند زن بگیرند و دارای بچه شوند. ولی آنها هم می‌بایست بعضی اصول اخلاقی را رعایت کنند که مهمتر از همه «سه مهر» بود که عبارتند از:

- (۱) مهر دهان یعنی خودداری از گفتار بد.
- (۲) مهر دست یعنی خودداری از رفتار زشت.

۱ - در میان پیامبران، ماننی تنها کسی بود که نقاشی می‌دانست.

۱ - تحولات فکری در ایران (بروخیم) ترجمه ا. صداقت

(۳) مهر دل یعنی خودداری از شهوات نفسانی

پیروان روزی چهار بار در برابر خورشید نماز میخواندند و قبل از نماز وضو میگرفتند (البته بطریقه خودشان نه بطریقه مسلمین) و وقتی که آب نبود تیمم میکردند. در هر نماز ۱۲ بار به سجود میرفتند.

مانی در خط و زبان ایرانیان نیز اصلاحات مهمی کرد یعنی وی موفق گردید خط پیچیده پهلوی را بخط سریانی که ساده تر بود، تبدیل کند. در باره قیافه مانی نوشته اند که پیشانی برجسته بلند و بینی قلمی خوش ترکیب، سبیل دراز و افشان و یک مشت ریش بزی در انتهای چانه، داشته است. علی رغم این چهره جذاب و گیرا، مانی در انزوا میزیسته و زندگی او خالی از ماجرهای عشقی بود.

مانی هم مانند نیچه برخلاف نوشته های آتشینش، مردی آرام متفکر، گوشه نشین و خاموش بوده است.

مانی در ۲۷ سالگی بعثت خود را اعلام کرد. شاپور اول برای ضعیف کردن قدرت روزافزون مسیحیت، به او ایمان آورد ولی مؤبدان زرتشتی ترسیدند دکانشان از رونق بیافتد لذا بتوطئه چینی پرداخته، شاه ساسانی را مجبور کردند مانی را تبعید کنند.

پس از تبعید از ایران، مانی سالیان دراز در هندشمال، تبت، ترکستان چین و خراسان بسربرد و بتبلیغ آئین خود پرداخت بالاخره در طی دوران سلطنت کوتاه پسر شاپور «هرمزداول» مانی فکر کرد وقت آن فرا رسیده که بایران مراجعت کند. «۲۷۳ - ۲۷۲ میلادی» ولی توطئه مؤبدان موجب گردید در دوران سلطنت بهرام اول پسر هرمز بقتل برسد «۲۷۴ میلادی»

پس از شهادت مانی، آئین او در امپراطوری رم و آسیای صغیر و آفریقای شمالی بیش از پیش انتشار یافت و فرقه های مختلفی از این آئین منشعب شد از جمله فرقه Paulians که در آسیای صغیر و ارمنستان پدید آمد و Bogomils «که در بلغارستان بوجود آمد» و Cathari که در شمال ایتالیا انتشار یافت.

اگرچه امروز آئین مانی بعنوان یک مذهب مرده است، اثرات تعالیم او در بعضی مذاهب هنوز دیده میشود. مثلاً یزیدیه ها که در حقیقت یزیدیها هستند ولی بشیطان پرست هم شهرت دارند، بسیاری از عناصر آئین مانی را اقتباس کرده اند همچنین آثاری از این مذهب در بعضی از فرقه های مسیحی دیده میشود.

مزدك ستم گش

مزدك پسر بامداد در نیشابور بدنیا آمد. مزدك مردی جسور، متقی، نوع دوست و زحمتکش بود. وی برای اصلاح آئین زرتشت که مؤبدان آنرا در انحصار خود در آورده و آلوده اش کرده بودند، قیام کرد و تا آخرین لحظه بمبارزه پرداخت.

او نیز مانند زرتشت به دواصل اعتقاد داشت: نور و ظلمت. در نظر او نور که جزو عالم محسوس است در کمال آزادی عمل میکند ولی ظلمت فعالیتش اتفاقی و مبتنی بر جهل است.

در نظر مزدك ریشه شر را باید در «زر - زن - زمین» جستجو کرد. مادام که زر، زمین و زن در انحصار یکعده معدود است، زندگی مرفه برای همگان تأمین نخواهد شد.

برای ریشه کن کردن ریشه های شر، مزدك شیوه های بدیع در اماتيك پیش گرفت. یکی از این صحنه ها را ثعالبی بشرح زیر توصیف میکند:

ثعالبی مینویسد: «مزدك از قباد پرسید: اگر کسی را تیریاق باشد و از مار گزیده ای دریغ دارد، سزایش چیست؟ قباد گفت: مرگ. دیگر روز مزدك گدایان و مستمندان را برابر کاخ شاهی گرد آورد و بایشان وعده داد که آنچه را برایشان لازم باشد فراهم آورد. سپس از قباد پرسید: چیست سزای کسی که بیگناهی را در خانه محبوس و خوردنی از وی مضایقه کند؟ شاه فرمود مرگ: مزدك بدربوزگان دستور داد تا انبارهای غلات را غارت کنند شاه از این کار متعجب شد و از مزدك توضیح خواست. مزدك گفت: شاه در جوابی که به پرسشهای وی داده خود به تقسیم آذوقه اجازه فرموده.»

درباره تعلیمات مزدك الخوارزمی مینویسد: «مزدك مردی بود که در دوران پادشاهی قباد ظهور کرد او مؤبدان موبد بود. یعنی قاضی القضاة. کتابی آورد بنام زند «تفسیر» که در آن اوستا کتاب مذهبی مغان را که زرتشت را پیغمبر خود میدانند، تفسیر کردی پیروان مزدك نام این کتاب را بر خود نهادند و خود او را «زنديك» نامیدند. این لفظ را بعدها معرب نموده زندیق نوشتند و به «زناده» جمع بستند» ابن اثیر مینویسد: «مزدك کشتن حیوانات را نهی کرد و غذائی را که از زمین تهیه میشود مانند تخم مرغ، شیر،

روغن و پنیر که از حیوانات بدست می‌آید، برای مردم کافی میدانست. «
 کریستنسن دانمارکی مینویسد: مزدك و زردشت هر دو تأکید می
 کرده‌اند که انسان مکلف بعمل خیر است. در اصل شریعت آنان نه تنها قتل بلکه
 اضرار بغيرهم ممنوع بود. در مهمان‌نوازی میگفتند که هیچ چیز را نباید از
 مهمان دریغ داشت، از هر طایفه و مائتی که بخواهد باشد. حتی با دشمنان هم باید
 بامهربانی و عطوفت رفتار کرد.»

عاقبت مزدك هم مانند تمام افرادیکه در راه حق قیام کرد و شهید شدند
 بشهادت رسید. با شهادت او موقعیت برای ملخ‌خواران شب‌ جزیره العرب مساعد
 گردید که بحمله پردازند و آثار تاریخی چند هزار ساله ایران را ویران و
 بنیان فرهنگ آریائیهای شرق را ریشه کن سازند.

شاهان بزرگ ساسانی

اردشیر دراز دست که ۱۷ سال سلطنت کرد و مؤسس سلسله ساسانی
 بود بدون شك از شاهان بزرگ سلسله مزبور بود. اردشیر پس از غلبه بر
 اردوان چهارم، آخرین پادشاه اشکانی به اصلاحات اساسی دست زد. در زمان
 او بود که ایران از ملوك الطوائفی بدرآمد و همچنین در زمان او بود که اوستا
 از نو تنظیم و تدوین و آئین زرتشت احیاء گردید. در زمان اردشیر ایران از
 دو قسمت تشکیل میشد: اران و انیران. اران و یا ایران‌شهر شامل سرزمین قدیم
 ایران و انیران (بجز ایران) شامل قسمتهائی بود که بایران اصلی منظم گشته بود
 شاپور اول نیز که خود را «شاهنشاه آریائیها و غیر آریائیها» میخواند
 از شاهان بزرگ این سلسله است.

شاپور اول کاری را که پدرش اردشیر شروع کرده بود تکمیل کرد یعنی
 در داخله ایران و کشورهای زیر دست نظم بیشتری حکمفرما ساخت و دستور
 داد کتب یونانی و هندی مربوط بموضوعات مختلفه (از قبیل طب، نجوم فلسفه
 و غیره) بزبان پهلوی ترجمه شود. مانی در زمان او ظاهر شد و شاپور برای
 مبارزه با قدرت روزافزون مسیحیت و رم بحمايت او پرداخت.

شاپور دوم از شاهان بزرگ دیگر ساسانی است. وی مدت ۷۰ سال
 (از ۳۰۹ تا ۳۷۹ میلادی) سلطنت کرد. در زمان او ایران هم از نظر سیاسی
 و هم اقتصادی به پیشرفتهای مهمی نائل گردید. و از نظر هنری، هنر ساسانی در

زمان این شاهنشاه ، تاخاور دور یعنی چین نفوذ کرد . اوهم مانند شاپور اول با رومیان جنگ کرد و به فتوحاتی نائل گردید .

دیگر از شاهان بزرگ ساسانی قباد اول است که در زمانش مزدك ظهور کرد . قباد برای تضعیف قدرت روزافزون روحانیون و حمایت از ملت ، بطرفداری از مزدك پرداخت . ولی در نتیجه توطئه روحانیون و اشراف ، معزول و محبوس شد . قباد بزیرکی از زندان فرار کرد و به هیاطله پناه آورد و بكمك آنها بایران لشگر کشید و برادرش زاماسپ را مخلوع و خود مجدداً تخت شاهی ایران را اشغال کرد . در اثر فشار روحانیون و اشراف قباد اضطراراً از حمایت از مزدك کاست .

قباد نیز با رم جنگید و غنائم هنگفتی بدست آورد و تا پایان عمر با هونها مشغول زد و خورد بود .

از شاهان بزرگ دیگر ، انوشیروان بود که عادل نبود ولی سیاس و مدبر بود . انوشیروان بوضع آشفته داخل ایران سر و سامان داد . و طبقات ناراضی را با اصلاحات فریبنده سطحی ، کمی راضی کرد .

در سیاست خارجی ، انوشیروان سیاست عاقلانه ای پیش گرفت یعنی حتی المقدور سعی کرد با رومیان در نیفتد و با گرفتن خراج از آنها قناعت کند . دکتراگیر شمن عقیده دارد « دوره سلطنت وی چه از نظر پیشرفت سیاسی و نظامی و چه از نظر مکتسبات تمدن ایرانی در فنون ، علوم و ادبیات شاید بتوان درخشان ترین عهد ساسانی محسوب داشت . »

درباره اهمیت دوره سلطنت انوشیروان دارمسته تر مستشرق بزرگ آلمانی چنین مینویسد : این دوره تنها بخاطر تاریخ ایران مهم نیست بلکه تاریخ جهان نیز در اهمیت این دوره و عصر سهیم است . با اینکه هرگز رؤیای شیرین اسکندر بحقیقت نمی پیوست و با آنکه نفوذ اخلاقی شرق و غرب کامل نیشد ، مع هذا ایران مرکز اصلی و مهمی بود که همه چیز در آنجا با هم تلاقی میکرد و همه چیز از آنجا بخارج میرفت . از یکطرف ایران دین مانی را بخارج میفرستد تا بر روی مسیحیت غرب تأثیر کند و از سوی دیگر خود از بیزانس و یا نسطور یانیکه تبعید کرده بود و یا اینکه با آخرین فلاسفه افلاطون (امپراطور رم رانده بود) نطفه اصلی فلسفه و دانش یونانی را استقبال میکند . دانش و فلسفه ای که در عهد اسکندر بی ثمر مانده بود در عهد آخرین پادشاه ساسانی

بارور میگردد و بالاخره در فلسفه اسلام و در عهد تازیان شکفته میشود. چین که در این زمان ثغور و حدود خود را از هر طرف بسط داده بود، همسایه ایران میشود و نمایندگان سیاسی از دربار شاهنشاه ایران بدربار (کشور آفتاب طالع) میروند و بالعکس. هندوستان که حتی در چندین قرن قبل فلسفه و طرف داران بود را بهمه نقاط جهان قرستاده بود، و حتی جانشینان اسکندر به او گرویده بودند، برای بزرگترین پادشاه ساسانی هدیه گرانبهای «داستانهای ملی» میآورد که بدستور او ترجمه میکنند و از ایران بین همه ملل پخش میشود و بهمه زبانهای مغرب زمین در میآمد و برای نقالان و داستان نویسان قرون وسطی ما مرجع خوبی میشود...

شاهان ساسانی بانیان بزرگ شهرها بودند. مثلاً اردشیر فیروز آبادو شاپور اول، بیشاپور و گندشاپور را بنا کردند و انوشیروان و خسرو پرویز بآبادی تیسفون پرداختند.

دستگاه خسرو پرویز

کریستنسن مینویسد: (دوازده چیز شگفت انگیز از دستگاه خسرو حکایت کرده اند که از آن جمله است: قصر تیسفون، درفش کاویانی، زن اوشیرین رامشگران و مغنیان دربار، سرکش و باربد، ریدک خوش آواز، شبدیز، فیل سفید) دیگر از خسرو پرویز (شطرنجی بوده که مهره هایش از یاقوت و زمرد ساخته بودند. دیگر نردی از بسد و فیروزه، دیگر قطعه زری بوزن ۲۰۰ مثقال که چون موم نرم بود و میتوانستند باشکال مختلف درآورند.

«دیگر دستاری که شاه دست را با آن پاك میکرد و چون چرکین میشد در آتش میافکندند، آتش چرك را پاك میکرد و لی آنرا نمیسوخت.

«خسرو تاجی داشت که ۶۰ من زرخالص در آن بکار برده بودند و مروارید های آن تاج هر يك بمقدار بیضه گنجشک بوده. یاقوت های زمانی آن در شب چون چراغ روشنائی میداد و آنرا در شبان تار بجای چراغ بکار میبردند، زمرد هایش دیده افعی را کور میکرد. زنجیری بطول ۷۰ ذرع از سقف آویخته و تاج را بقسمی بآن بسته بودند که بر سر شاه قرار میگرفت و وزن آن آسیبی با و نمیرسانید. بزرگترین نفایس خسرو پرویز تخت طاقدیس بود که ثعالبی آن را چنین توصیف میکند: «این سریری بود از عاج و ساج که صفایح و نرده های

آن از سیم و زر بود ۱۸۰ ذرع طول و ۱۳۰ ذرع عرض داشت روی پله‌های آنرا با چوب سیاه و آبنوس زر کوب فرش کرده بودند: آسمانه این تخت از زر و لاجورد و چو زفلکی و کواکب و بروج سماوی و هفت کشور و صور پادشاهان و هیئت‌های آنان را در مجالس بزم و ایام رزم و هنگام کار بر آن نقش کرده بودند در آن آلتی بود برای تعیین ساعات روز چهارقالی از دیبای بافته مرصع بمر و اید و یاقوت در آن تخت گسترده بودند که هر يك تناسب با یکی از فصول سال داشت.

نفوذ تمدن ساسانی در اروپا

نفوذ تمدن ایران در اروپا نه تنها در امور بزرگ بلکه حتی در امور کوچک بوده است. مثلاً از يك سوی قوانین ایران و آئین مانی و از سوی دیگر بازیهای ایرانی جلب توجه اروپائیان را کرد. در شاهنامه فردوسی شرح جالبی راجع به مسابقه چوگان بازی داده شده این بازی امروز بنام «پولو» در انگلستان رواج دارد اسب سواری، اسب دوانی و حتی شطرنج از تفریحاتیست که ایرانیان در جهان رواج دادند.

اگرچه یونان و اروپا از نفوذ مستقیم مزدپرستی رهایی یافتند با وجود این یونان و اروپا تحت تأثیر و نفوذ غیر مستقیم مذهب مزبور قرار گرفتند و این نفوذ از جانب مستعمرات یونانی و رومی در شرق صورت گرفت در واقع نفوذ مذهب ایرانی در رم و یونان بعداً راه را برای انتشار مسیحیت هموار کرد. بعضی مستشرقین عقیده دارند که مزدپرستی در مذهب یهود و مسیحیت و دین اسلام نفوذ کرده و برخی گامی فراتر نهاده میگویند که حتی مذاهب آسیای صغیر و هندوستان و مغولستان و چین تحت تأثیر آئین زرتشت قرار گرفته است نه تنها فلسفه و دین ایرانی بلکه حتی زبان فارسی در سایر زبانها تأثیر و نفوذ کرده مثلاً زبان «ترکی» و «اردو» هم پر از الفاظ فارسی است ترکها و هندیها از ادبیات ایران نه تنها فکر و مضمون را سرقت کردند بلکه حتی الفاظ شاعرانه آنها هم ربودند به شعرای ترك حتی از لحاظ فرم از ادبیات ایران تقلید کردند. ادبای بنگال که آثار ادبی گرانبھائی بوجود آورده اند از شعرای ایرانی الهام گرفته اند.

نه تنها ادبیات ترك و هندی تحت تأثیر ادبیات ایرانی قرار گرفت بلکه

حتی ادبای افغان و تاتار اقتباسات مهمی از ادبیات ایرانی نمودند زبان ایران در يك زمان چنان اهمیت پیدا کرده بود که زبان ادبی قسمت مهمی از جهان شد بطوریکه سلجوقها، مغولها و ترکمنها بر اثر فرا گرفتن زبان فارسی ملیت خود را فراموش کرده بکلی ایرانی شده بودند.

ترقیات ایرانیان در علم نجوم بحدی رسیده بود که بقول خود مسیحیان نخستین اشخاصیکه ولادت مسیح را پیشگوئی کردند سه تن از مغان ایران بودند ایرانیان علم نجوم را از بابلیها یاد گرفتند و در آن پیشرفت بسزائی نمودند. بعقیده بعضی مستشرقین لفظ «مجیک» که بانگلیسی معنی سحر و معجزه میدهد از لفظ «مغ» گرفته شده، زیرا مغان شیمی دان بودند و بوسیله شیمی کارهای شگفت انگیزی میکردند. بنابراین شیمی معاصر خیلی بایران مدیون است همین مغان، در علم طب هم خیلی کار میکردند. و با نباتات طبی امراض را معالجه مینمودند. از «وندیداد» و «دینکرد» که دو نوشته مقدس باستانی است چنین استنباط میشود که، بعلم طب در ایران قدیم خیلی اهمیت داده میشده زیرا در این دو کتاب پیوسته راجع باصول بهداشتی صحبت میشود. در ایران علم طب بقدری پیشرفت کرده بود که کسانی که میخواستند علم طب بطور کامل بیاموزند، بایران مسافرت میکردند.

تأثیر فلسفه ایران در غرب کم نبوده است. گفته میشود که افلاطون، سقراط فیثاغورث، هراکلیت و سایر فلاسفه بزرگ یونانی از مغان تقلید میکردند حتی بر طبق بعضی نوشته های اسلامی و زرتشتی، آثار مقدس باستانی بزبان یونانی ترجمه شد.

فلاسفه فوق الذکر اقتباسات مهمی از فلسفه زرتشت کرده اند. شباهتیکه بین فلسفه های آنان و حکمت زرتشت دیده میشود خود بزرگترین دلیل نفوذ حکمت زرتشت در فلسفه یونانست.

چون افلاطون، هراکلیت، دموکریت و فیثاغورث، چهار ستون فلسفه یونان بشمار میروند و این فلاسفه تأثیر و نفوذ زیاد در فلسفه اروپا نموده اند بنا بر این میتوان نتیجه گرفت که هنوز فلسفه ایران بر غرب بنفوذ و تأثیر خود ادامه میدهد.

بنابر این هیچ عجب نیست اگر افکار فلاسفه ایران را در فلسفه های

كانت ، هگل و نیچه ببینیم .
 دريك زمان آئين زرتشت بقدری قدرت گرفته بود که نزدیک بود جهان
 را فرا گیرد . بقول پروفیسور ما کس موللر اگر ایرانیان در جنگ سالامیس
 و مرآتین شکست نمیخوردند ، مزدآپرستی مذهب رسمی جهان میگشت . (۱)

تأثیر زبان فارسی در زبانهای اروپائی

تأثیر و نفوذ زبان فارسی از شرق فراتر رفت و بمغرب زمین راه یافت
 مثلاً اسامی اروپائی چندین نوع گل و میوه (از قبیل نکتارین ، نارنج ، لیمو ،
 امارانت ، آسپودل ، لیلاک ، نرسیس ، جسمن) در اصل فارسی بوده و در اروپا
 راه یافته است .

بعنوان مثال ، بعضی الفاظ فرنگی که اصلاً فارسی میباشد ، ذیلادرج میکنیم :

Azure	Jasper	Paradise
Bazaar	Julep	Pajama
Candy	Jungle	Rice
Caravan	Khaki	Saccharine
Cheque	Lemon	Saffron
Checkmate	Lilac	Satrap
Chess	Lime	Scarlet
Cinnabar	Magi	Scimitar
Cypress	Magic	Shawl
Dervish	Margarine	Spinach
Divan	Marguerite	Sugar
Elixir	Mascadel	Taffeta
Exchequer	Musk	Tapestry
Gazelles	Myrtle	Tiara
Henna	Naphtha	Tiger
Jackal	Narcissus	Tulip
Jargon	Orange	Verandah
Jasmin	Palanquin	

۱ - ادوارد کریسی میگوید که اگر داریوش در مارآتین (۴۹۰ ق ۲۰)
 فتح می کرد ، ایران اروپا را فتح میکرد و در این صورت دیگر هیچ قدرتی از پیشرفت
 ایرانیان در باختر جلوگیری نمیتوانست کرد .

از این نوع کلمات فارسی در زبانهای فرنگی زیاد یافته میشود. بجاست
فرهنگی از این نوع لغات تهیه گردد.

از سوی دیگر شباهت هایی که بین بعضی لغات فارسی و اروپائی
وجود دارد، نشان میدهد که نژاد ایرانی و اروپائی هر دو شاخه يك درختند. مثلا
کلمات انگلیسی Is, Daughter, Brother, Father, Mother
Two, Six بترتیب بفارسی عبارتند از مادر، برادر، دختر، هست،
شش، دو.

مبارزات پیگیر ایرانیان با تازیان

پس از خلفای راشدین، چون حکام تازی شروع به آزار و اذای مسلمانان نمودند، گروهی از غیرتمندان تشکیل حزبی دادند که در تاریخ معروف به شعوبیه (۱) میباشد. اگرچه رهبران این حزب اکثراً ایرانی و از عناصر خارجی بودند، خود اعراب هم عضویت آنرا قبول کردند. مثلاً ابو عبیده کتابی تحت عنوان «المثالب و کتاب الفضائل الفرس» نوشت و در آن بتمجید از ایرانیان و بد گوئی از اعراب پرداخت.

جنگ وجدال لفظی طرفداران شعوبیه و طرفداران هیئت حاکمه قلدر عرب بجائی کشید که هر دو طرف علناً یکدیگر حمله میکردند مثلاً یکی از ندمای متوکل، شعری بر ضد اعراب سرود که با این بیت پایان می یابد:

فاعودوا الی ارضکم بالحجاز
لا کل الصنباب و رعی العضم

از سوی دیگر اصمعی که از دشمنان سرسخت شعوبیه بود در ذم بر

مکیان میگوید:

اضاعت وجوه بنی بزمک

اذا ذکر الشریک فی مجلس

اتوا بالاحادیث عن مزدک ۱

و ان تلیت عندهم آیه

طولی نکشید که این جنگ سرد، بزد و خوردهای بزرگ و مهم مبدل

۱ - شعوب جمع شعب است و شعب یعنی ملت. چون «شعوبیه» مرکب از افراد ناراضی تمام مللی بود که زیر سلطه اعراب قرار داشتند، از اینرو مسلک مزبور شعوبیه خوانده شد.

۲ - یعنی برگردید بر زمین خودتان که حجاز باشد و به سوسمار خوردن و گله

چراندن مشغول شوید!

گردید. دلاورانی امثال ابومسلم خراسانی، سنباد گبر، مازیار، افشین، بن مقفع، مقنع، برامکه، فضل بن سهل، مرد آويز، بابك خرم دین، یعقوب لیث علی بن بویه - نصر بن احمد بن اسد بن سامان و صدها نفر دیگر نهضت های بزرگ بر ضد سوسمارخواران شبه جزیره العرب برپا کردند و برای تضعیف بنیان حکومت عرب بقدری فرقه های مختلف (از قبیل شیعه - معتزله - مزدکیان - سپیدجامگان سیاه جامگان - سرخ جامگان - مرجئه - مسلمه - راوندیه - اسمعیلیه - حارثیه و خرم دینان بوجود آوردند که آئین تازی در آن گم گردید و بکلی تغییر ماهیت داد.

اینک مجملا شرحی درباره هر يك از قهرمانان و پیشتازان ضد عرب ذیلا مینگاریم:

۱ - ابومسلم خراسانی: ابومسلم خراسانی که اصلا اصفهانی بود، نخستین دلاور ایرانی بود که پرچم سیاه خود را برافراشت و بتازیان اعلان جنگ داد. او که خود را از نسل پیامبر میدانست، سپاهی نیرومند از سپاه جامگان ایجاد کرد و شروع بقلع و قمع تازیان نمود. یکی از مورخان درباره قیافه و صفات او شرح جالبی نوشته که ذیلا درج میگردد:

«ابومسلم مردی بود کوتاه قد، گندم گون، زیبا، شیرین سخن، گشاده روی باچشمان فراخ، رانها و ساقهای کوتاه بابانکی پست، بزبان فارسی و تازی فصیح آشنا بود، شعر بسیار میدانست. و در کارها دانا بود. جز بوقت نمی خندید و روی ترش نمیکرد و از حالت خویش نمیگردید. اگر وی را پیشرفت بزرگی روی میداد، شاد نمیگشت و چون دشواری پیش میآمد، غمگین نمیشد. چون خشمگین میگشت، دگر گونه نمیشد، و بیش از سالی یکبار با زنان نزدیک نمیگشت. در غیرت و مردی از سخت ترین مردم بود (۱)»

خلیفه عباسی چون میدانست نمیتواند در میدان کار با يك چنین حریف دلیر و از جان گذشته روبرو شود ابومسلم را فریب داده او را نامردانه بقتل رساند.

۱ - یعنی اگر در مجلسی ذکری از شرك بمیان آید، چهره برمکیان (از شادی) روشن میشود. ولی اگر آیتی برای آنها خوانده شود، آنان احادیثی از مزدك نقل میکنند.

مقنع : مقنع يك دلاور ديگر ايراني بود كه از سرزمين قهرمانان يعنى ماوراءالنهر قيام و تا مدتي طولاني و تا آخرين نفس جنگ كرد .
سپاه مقنع چون سفيدپوش بودند ، پيروان او معروف به سپيدجامگان شدند .

مقنع ساليان دراز با اعراب جنگيد و بقدری در ماوراءالنهر و خراسان محبوبيت بدست آورد كه خليفه از ترس سپاه عظيمی برای سرکوبي او بماوراءالنهر فرستاد . لشکر خليفه پس از دادن تلفات سنگين سرانجام موفق شدند قلعه‌اي را كه مقنع در آن بسر ميبرد ، بگشايند . مقنع چون نميخواست بدست ملخ‌خواران بيافتد ، مانند هيتلر دلاورانه انتحار كرد .

بابك خرم دين : از قهرمانان ديگر ايراني است كه پيروانش معروف به « سرخ‌جامگان » شدند در باره سرخ‌جامگان نوشته‌اند كه ايشان « از ريختن خون ، جز در هنگامي كه علم طغيان برميافراشتند ، خودداري ميكردند و به پاكي كزي بسيار مقيد بودند و ميل داشتند با ملايمت با مردم سلوك كنند و اشتراك زنان را با رضاييت خودشان جايز ميدانستند . »

بابك در آذربايجان قيام كرد و مدت ۲۲ سال با اعراب جنگيد ولي او هم سرانجام شكست خورد و در بغداد بشهادت رسيد .

يعقوب ليث صفاري : علي رغم اين شكستها ، پيكار همچنان ادامه داشت . يعقوب ليث صفاري از سيستان برخاست و بكمك ياران خود ، مشغول تجهيز قوا گرديد تا ببغداد لشكر كشي كند و دستگاه خليفه را سرنگون سازد ولي متأسفانه در همان موقعي كه نزديك بود نقشه‌اش را عملي كند ، بيمار شد . در اين اثناء نماينده خليفه نزد او آمد تا مگر باختلاف خاتمه دهد . يعقوب در اين حال بستري بود و در كنار او شمشير و طبقی از تره و پياز و چند ماهی قرار داشت يعقوب پس از آنكه از پيام خليفه آگاهي يافت ، گفت : بخليفه بگوي كه من و تو جز اين شمشير نيست ، من مردی رويگر زاده‌ام و از پدر رويگري آموختم و خوراك من نان جوين و پياز و تره بوده است . و اين پادشاهی و گنج و مال را از راه مردی بدست آورده‌ام نه از ميراث پدر و نه از تو دارم از پای ننشينم تا سر تو را بهديه نفرستم و خانواده تو را ويران نکنم . يا آنكه گفتم بجای آرم و يا برديگري و بخوردن نان جوين و ماهی و پياز و تره باز كردم . (۱) »

مناسفانه یعقوب زنده نماند (۲) و مبارزه راسامانیان ادامه دادند ولی آنها هم نتوانستند چندان موفقیتی بدست آورند. نخستین ضربت قطعی و مهلك را خاندان دلیر آل بویه وارد آوردند، چنانکه معزالدوله بغداد را تسخیر و المستکفی بالله، خلیفه عباسی را مزول کرد و المطیع الله را بجای او نشاند. سیصد سال بعد ایرانیان آخرین ضربه خود را بر امپراطوری عرب زدند و این واقعه که دنیا را سخت تکان داد، بتشویق خواجه نصرالدین طوسی انجام گرفت بدین معنی که خواجه نصرالدین طوسی هلاکوخان را برانگیخت به بغداد لشکر کشی کند و بسططنت خلفاء پایان دهد. تحریکات و فعالیتهای محمد بن علقمی، وزیر مستعصم که شیعه بود و سیاست مدبرانه خواجه نصرالدین طوسی سبب گردید در مدتی کوتاه طومار دولت عباسی پیچیده شود و تاریخ درخشان (۳) عرب برای همیشه بایگانی گردد.

۲ - برای اینکه خوانندگان اطلاعات بیشتری درباره مبارزه ایرانیان با تازیان بدست آورند، بآنها توصیه میکنیم کتابهای «ماه نخشب» و «بابك خرم دین» نوشته سعید نفیسی را بخوانند.

۳ - یکی از مورخان درباره طرز خلع مستکفی شرح زیر را نوشته: «معزالدوله روزی بدارالخلاقه آمد ... مستکفی بفرمود تا کرسی بجهت او نهادند. معزالدوله بر آن بنشست، آنگاه دو کس از اکابر دیلم، بدستور معزالدوله پیش مستکفی آمدند و دست دراز کردند. او پنداشت که میخواهند دستش ببوسند. دست بسوی ایشان برد. دستش بگرفتند و از تختش فرو کشیدند و دستارش در گردن انداختند و کشان کشان میبردند، معزالدوله برخاست و طبل و نای بزدند و مردم بهم در آمد ... و مستکفی ... در سرای معزالدوله در بند بود تا بمرد.»

نفوذ فرهنگ ایران در اسلام

برای اعراب فتح ایران واقعاً فتح الفتوح بود زیرا اعراب موقع تصرف ایران بغیر از شتر و صحرا و عبا و قرآن چیزی نداشتند ولی پس از تصرف ایران و آشنائی با تمدن عمیق و عالی ایرانی صاحب همه چیز شدند. عرب يك تکه ذغال سنك سیاه بود. آتش نبوغ ایرانی این تکه ذغال بی جان و بی فروغ را مشتعل ساخت.

اعراب تا زمانی که از آتش نبوغ ایرانی بهره مند بودند، در جهان منشأ اثری گشتند ولی همینکه از نبوغ ایرانی بی نصیب ماندند، اعراب هم بقیه قرا بر گشتند و دوباره همان شدند که قبلاً بودند بطوریکه اگر معجزه‌ای رخ بدهد و پیغمبر اسلام امروز در کعبه ظهور کند اعراب را همانطور خواهد یافت که در زمان خود او بوده‌اند ولی اقوام دیگر را تشخیص نتواند داد!

تمدن ایرانیان بقدری در اعراب نفوذ کرد که نه تنها سازمان دولتی ایران پس از غلبه اعراب دست نخورده باقی ماند، بلکه تشکیلات دولتی اعراب هم بصورت رو نوشتی از تشکیلات ساسانی درآمد.

اعراب آنقدر کودن و بی فرهنگ بودند که تا سال ۶۹۸ میلادی (۷۶ هجری) سکه‌های ساسانی را بکار میبردند. حتی در زمان عبدالملک بن مروان که سکه‌های عربی ساخته شد، مطالبی که روی سکه نوشته میشد، بزبان پهلوی بود! تا سال ۷۰۰ میلادی حتی گزارشهای دولتی بزبان پهلوی نوشته میشد و کسانی که موظف بودند این گزارشها بعربی نوشته شود، خود ایرانیان بودند! زمانی که اعراب بیابانگرد، ایران را تسخیر کردند بکلی از فن ساختن

خانه ، دوختن لباس ، تهیه اغذیه خوب و غیره بیخبر بودند . همه این نوع امور را اعراب از ایرانیان یاد گرفتند . بطوریکه فکر ایرانی ، ذوق ایرانی ، هنر ایرانی و فرهنگ ایرانی چنان بر اسلام مسلط شد که کاملاً آنرا تحت الشعاع قرار داد و این نفوذ بحدی بود که اندازه گیری (حتی بطورتخمین) نفوذ تمدن ایرانی در اسلام ، امری غیر ممکن است زیرا خدمات ایرانی باسلام هم از نظر کمی و هم کیفی بی نظیر بود .

اسلام برای ایران يك لقمه كوچك بود و لهذا ایرانی نمی توانست بآن قناعت کند ؛ و از طرف دیگر غلبه قوم وحشی عرب بر يك قوم با فرهنگ و متمدن باعث شد که ایرانی اصول اسلامی را تغییر شکل بدهد . ادیب پیشاوری در این باره به موریس برنو چنین اظهار داشته بود :

« ما اصول اساسی اسلام را اقتباس کرده و آنها را با عادات و افکار و رسوم خود تطبیق داده ایم . نبوغ ایرانی همانطور که در مورد عقاید ارسطو رفتار کرده ، اصول و احکام قرآن را نیز تا آنجا که با روحیه او مناسب بوده اخذ و بقیه را رد و یا تغییر شکل داده است . »

باز موریس برنو در کتاب « زیر آسمان ایران » مینویسد : « يك ایرانی ظریف و مطلع بمن گفت اسلام برای ما درست نشده بود . اعراب آنرا بماتحمیل کردند . اما ما عکس العمل نشان دادیم و همه کار برای تغییر شکل دادن کیش فاتحینمان صورت دادیم . تشیع ما در اصل ، جنبه سیاسی اش بیشتر از جنبه الهی بود و صورت جنبشی برای اعتراض و دفاع ملی داشت . در آن وقت ما میبایستی از تخریب آخرین آثار ملیت ایران بدست فاتحین عرب جلوگیری کنیم و بعدها از استقلال خود در برابر اقدامات وحشیانه تر کهها دفاع نمائیم . تشیع اسلحه ما بود (۱) »

بنابر این اسلام دو نوع است : اسلام ایرانی و اسلام عربی . اسلام ایرانی همان آئین زرتشت است که لباس سیاه در بر کرده . اسلام ایرانی همیشه عزادار و بیاد روزهای پرافتخار سابق خود پیوسته سو گوار است .

مبارزه ایرانیان با اعراب

مبارزه ایرانیان با اعراب از دوره امویه شدت گرفت . ایرانی در مخالفت با بنی امیه و تقویت عباسیان چنان هوش و ذکاوت بخرج داد که سرانجام

بنی‌امیه را درزاب علیا شکست داد و بدینوسیله انتقام جلولا و نهانند از اعراب گرفته شد.

ولی‌همینکه ایرانی ظلم‌ها و خیانت‌های پی‌درپی عباسیان را دید و سائل انهدام دولت عباسی را هم فراهم آورد. چنانکه قبلاً تذکر دادیم آخرین ضربه‌ایکه باین دولت وارد شد از طرف خواجه نصیرالدین طوسی بود که در دربار هلاکو خان نفوذ تام داشت و بر اثر تحریکات او و فعالیت‌های محمد بن علقمی وزیر مستعصم که شیعه بود، هلاکو خان بی‌غداد حمله کرد و در مدتی کوتاه طومار دولت عباسی در هم پیچیده شد.

ایرانیان و دستگاه خلفاء عباسی

دستگاه خلفای عباسی را ایرانیان پیا کردند. اغلب وزرای عباسی ایرانی بودند. دولت عباسیون طبق مدل دولت ساسانی بود. اعیاد ایرانی از قبیل نوروز، مهرگان و سده در دربار خلفای عباسی برگزار میشد. شهر بغداد را ایرانیان آباد کردند و نقشه شهر بغداد را يك منجم ایرانی بنام نوبخت کشید هرون الرشید برای پیشرفتهای خود بیشتر مدیون بوزرای ایرانی خویش از قبیل یحیی و جعفر برمکی بود.

مأمون، پسر هرون علاقه زیاد بمراسم و ادبیات ایرانی داشت. او پوران دختر حسن بن سهل را که وزیر ایرانی اش بود، بزنی گرفت. اغلب دانشمندان دوره عباسی ایرانی بودند، بزرگترین ریاضی‌دان دوره المأمون یعنی محمد بن موسی الخوارزمی، یکنفر ایرانی بود. گفته میشود که کلمه «جبر» را او اختراع کرد زیرا وی کتابی تحت عنوان «الجبر والمقابله» نوشت کسی که در زمان المنصور کتب هندی را بزبان عربی ترجمه کرد، یکنفر ایرانی موسوم به ابراهیم الفازاری بود. این شخص نخستین شخصی است که اصطراب را اختراع کرد. فاضل النیریزی هم يك منجم ایرانی بود.

بزرگترین عربی‌دانان ایرانی بودند

ملخ‌خواران شبه جزیره العرب، ایرانیان را عجم یعنی «گنگ و زبان نفهم» میخوانند. حال آنکه همین ایرانیان بودند که با اعراب زبان عربی آموختند! چنانکه سیبویه که برای نخستین بار صرف و نحو را تدوین کرد، ایرانی بود. کسایی، فیروز آبادی، ابوزکریای تبریزی، زمخشری و جرجانی که

خدمات مهمی بدستور زبان عربی کردند، ایرانی بودند .
 در میان نویسندگان بزرگ زبان عربی نیز میتوان نام ایرانیانی از قبیل
 ابن راوندی کاشانی، ابن المقفع، بدیع الزمان همدانی، ابونواس، بشار بن برد و
 مهیار دیلمی نام برد .

نفوذ ایرانیان در دربار خلفای عباسی

در دوره عباسی خلفای نیمه ایرانی و نیمه عرب و یا نیمه عرب و نیمه ترک
 گاهی برای ایرانیان و گاهی برتر کها، تکیه میکردند. البته تکیه آنها بیشتر بر ایرانیان
 بود . زیرا ایرانیان بودند که برای تجدید عظمت دوره ساسانیان پایتخت را
 از شام به بغداد، که در نزدیکی تیسفون واقع شده بود، انتقال دادند .

در دوره عباسیون مخصوصاً خلفای نخستین آن، تمام کارهای مملکت
 در دست وزیر مطلقاً ایرانی قرار داشت . مثلاً وزیر اعظم منصور دوانقی، خالد
 بسریک، بد زرتشتی بود . خالد و پسران و نوه های او بقدری قدرت و نفوذ
 داشتند که حتی خود خلفاء را بوحشت انداختند . همین وحشت بود که هرون الرشید
 نیمه ایرانی را وادار کرد، بقتل عام وحشیانه خانواده برمکی دست زند .

افراد خانواده برمکی، شکو و جلال دربار ساسانی را تجدید کرده بودند
 و در بخشش و مهمان نوازی و دادن ضیافت های بزرگ، بقدری شهرت یافتند که
 حتی در محافل غرب ضیافت برمکی شهرت یافت و A Barmecide Feast بصورت
 ضرب المثل درآمد .

در بین برامکه از همه بزرگتر، یحیی و جعفر بودند. یحیی بزرگترین سازمان
 دهنده تاریخ بشمار میرود . وی با انرژی فوق العاده ای شروع به ساختن جاده های
 بزرگ و استقرار نظم و امنیت کرد . جعفر هم مانند او بود، مضافاً بر اینکه جعفر
 ایران دوست بود . در اثر سعی و کوشش او دربار هرون بصورت دربار ساسانیان
 درآمد بطوریکه القاب ساسانی، آوازه های ساسانی و لباس های درباری ساسانی
 در دربار مزبور کاملاً رواج داشت . در اثر کوشش او، حتی شهر بغداد کم کم
 بصورت تیسفون درآمد و چیزی نمانده بود که شهر بغداد بطور کامل در دست
 ایرانیان بیافتد .

در اثر پیش بینی همین خطر بود که هرون الرشید دستور قتل او را صادر
 کرد درحالی که او را بسرحد پرستش دوست میداشت (۱)

— هرون الرشید سه رفیق صمیمی داشت که هر سه ایرانی بودند این سه رفیق
 عبارت بودند از ابونواس، فضل و جعفر برمکی .

نفوذ افکار دانشمندان ایرانی در تمدن اسلام

در بین دانشمندان ایرانی که در تمدن اسلام نقشهای بسیار مهمی بازی کردند اینها را میتوان نام برد .

بهمن فیروز که معلم امین و مأمون و مفسر قرآن بود . این قطیب ، مخشری بخاری ، بهرام مغربی که از مطلعین امور دینی بود . در تاریخ میتوان طبری ، حمزه اصفهانی را نام برد .

فخر رازی که جالینوس العرب خوانده شده هم ایرانی بودند . المجوسی (طیب) و خرداد به (جغرافی دان) الفارسی و زجاج دستوردان ایرانی بودند . ابواسحق ، مولف شرح حال پیغمبر ، ابوحنیفه ، مؤسس مکتب حنیفی ایرانی بودند . در بین موسیقی دانان بنامهائی از قبیل ابراهیم الموصلی و الاصفهانی

برمیخوریم .

الخوارزمی (ابداع کننده لوگاریتم) فرقانی ، ابو منصور موفق عبدالرحمن الصوفی و عبدالوفا نیز ایرانی بودند .

الغزالی که درباره کتاب احیاء العلوم او گفته اند که اگر تمام کتابهای مربوط باسلام از میان برود و تنها این کتاب باقی بماند همین يك کتاب برای معرفی اسلام کافی خواهد بود ، نیز ایرانی بود .

از ایرانیان معروف دیگر که خدمات مهمی باسلام کردند اینها هستند : طبری و بیضاوی و طوسی و ابو مسلم اصفهانی از مفسرین قرآن و ابو عبیده معمر بن المستی لغوی و ابوالعتاهیه شاعر و زاهد و ابن قتیبه دینوری مورخ و بوعلی سینا و فارابی پزشکان و فیلسوفان و ابن حوقل و الاطرخی و یاقوت حموی جغرافی دان و عبدالله محمد بن جابر تبانی مولف کتاب مطالع البروج و ابوریحان بیرونی و حسن بن هیشم ریاضی دان و جابر بن حیان گیاه شناس .

عقیده ابن خلدون

ابن خلدون میگوید : « از امور غریب یکی اینست که حاملان علم در اسلام غالباً از عجم بودند خواه در علوم شرعی و خواه در علوم عقلی و اگر در میان علما مردی در نسب عربی بود ، در زبان و جای تربیت و پرورش ، از عجم

شمرده میشد ... »

همو گوید : « و بدانکه ما بین اممی که اخبار و تاریخ احوال ایشان بما

رسیده است اقوامیکه از همه بیشتر بعلوم عقلیه توجه نموده اند همانا دو قوم بزرگ قبل از اسلام یعنی ایرانیان و یونانیان بوده اند ... اما ایرانیان اهمیت این علوم عقلیه نزد ایشان بغایت عظیم بوده است و دامنه آن بغایت وسیع . بمناسبت عظمت و فخامت دولت ایشان و طول مدت سلطنت آنان ، گویند که این علوم به یونانیان از جانب ایرانیان منتقل شده است . وقتی که اسکندر دارا را بکشت و سلطنت کیانیان را منقرض نمود بکتاب ایرانیان که از حد و حصر بیرون بود استیلا یافت و وقتی که مملکت ایران مفتوح گردید ، کتب بسیاری در آن سرزمین به دست ایشان افتاد .

نفوذ تمدن ایرانی در اسپانیا

مطابق تحقیقات رنه گروسه ، در زمانی که اسپانیا (آندلس) بدست مسلمانان اداره میشد ، عده ای از ایرانیان اسپانیا شهر کوچکی بنام (شیراز) در مملکت مزبور ساختند . در این شهر شراب شیراز مشتریان پر و پا قرص پیدا کرد و بتدریج این شراب درهمه جای اروپا معروف گردید . شراب شیراز اکنون بنام « Sherry » در اروپا فروخته میشود . منتها این شراب در مزه ، هیچگونه نسبتی با شراب معروف شیراز ندارد .

در آندلس ایرانیان نام آور و برجسته وجود داشته اند . از قبیل (زریاب) که یکی از وزرای بزرگ خلیفه آندلس ، عبدالرحمن دوم ، بود . زریاب خدمات گرانبھائی با اسپانیا کرد و مردم اسپانیا را تشویق نمود « دانش اندوزی » و زیبائی پرستی را بیش از پیش ترویج کنند و بمرزهای هنر و دانش توسعه دهند . همانطور که معماران بزرگ « تاج محل » ایرانی بودند ، معماران بنای اصل قصر الحمراء که « حیاط شیران » خوانده شده ، دو معمار ایرانی بوده اند . همچنین کاشیکاریهای مسجد « الکبیر » قرطبه توسط هنرمندان ایرانی صورت گرفته است .

مؤسس فرقه « رستمیه » که مدت نیم قرن بر اسپانیا حکومت کرد ، يك نفر ایرانی خراسانی موسوم به « رستم » بود . این شخص در قرن سوم هجری از ایران بمراکش رفت و در آنجا بترویج آئین خود که شباهت زیاد بمذهب شیعه دارد ، پرداخت .

نفوذ ایران در تمدن هند

برای اینکه اندازه‌ی نفوذ ایران در تمدن هند، را اندازه بگیریم، کافیهست به اسم این کشور توجه کنیم اسم حقیقی هند، هند نیست. کلمه هند و هندو که بر کشور و مردم هند اطلاق میشود، کلمات فارسی هستند.

در «ودا» که يك نوشته هندی است، سرزمینی که مرکب از پنجاب و سند باشد، «سپتاسیندو» خوانده شده ولی همین کلمه در وندیداد که يك نوشته مقدس زرتشتی است «هپتاهندو» خوانده شده. هندوستان بجای اینکه بنام اصلی خود یعنی «سپتاسیندو» شهرت بیابد، بنام دوم معروف گشت.

کتیبه‌های شاهان هندی

بین کتیبه‌های شاه هندی، آشوکا، و کتیبه‌های داریوش و یشتاسب از لحاظ مطلب چندان شباهت هست که بعضی مستشرقان خیال کرده‌اند حتی آشوکا ایرانی بوده است.

آیا بودا ایرانی بود؟

«دکتر سپونر در اثبات این ادعا که بودا ایرانی بوده است، یکی از اسامی بودا را دلیل می‌آورد که ساکیامونی است و بمعنی ساکیا آمده و دکتر سپونر آنرا حکیم ایران ترجمه کرده، غیر از دکتر سپونر، یکنفر حکیم هندو نیز عقیده دارد که بودا ایرانی بوده است ... «پندیت اوما کانتا» در یکی از خطابه‌های خود میگوید، از آنجائیکه بودا بنام «ساکیامونی» موسوم است معلوم میشود که

۱- کشور هند بنام Aryavarta نیز موسوم بوده است.

از خطه «ساکیا» بوده است که همان سیستان کنونی میباشد و در ایران واقع است. (۱)»

نفوذ زبان فارسی در هند

در سال ۱۵۲۶ زبان فارسی زبان رسمی دربار هند گردید. بدستور اکبر شاه بکار بردن زبان فارسی در مکاتبات اداری، اجباری گردید. بکمک اکبر شاه، بسیاری از آثار سانسکریتی از قبیل مهابهارت و رامایانا و لیلوتی و آثارودا و زندگی کرشنا و گیتا و یوگا و اسیشتا بفارسی ترجمه گردید. نفوذ فارسی در هند بقدری زیاد شد که زبان هندی را تحت تأثیر قرار داد و تغییرات انقلابی فوق العاده‌ای در آن ایجاد کرد بطوریکه بکلی شکل و روح این زبان عوض شد و یک زبان نوظهور با اسم زبان اردو بوجود آمد. گذشته برین زبان فارسی در زبانهای سندی، پنجابی و بنگالی نیز نفوذ کرد.

نفوذ های دیگر

بین هندوستان و ایران، در فلسفه و موسیقی و معماری، ادبیات و مذهب روابط خیلی نزدیک و قدیمی وجود داشته است. مثلاً نیایش آتش که در نزد ایرانیان باستان رواج داشت، در بین هندوان نیز مرسوم بوده. فلسفه «ودانتا» که تصوف هند است، اثر بسزائی در پیدایش تصوف ایران داشته است. کلیه تابلوهای باقی مانده از دوران پادشاهی شاهان مغول در هند، از نقاشی ایرانی مایه گرفته است. بسیاری از ساختمانهای تاریخی دوران مغول نیز بسبب معماری ایرانی ساخته شده.

تاج محل

تاج محل که قشنگترین بنای ایرانی در هند میباشد، بسبب بناهای دوره صفوی، ساخته شده. معماران اصلی این مقبره باشکوه دو نفر ایرانی بنام استاد عیسی شیرازی و محمد شریف شیرازی بودند. بقول مسیو گروسه تاج محل «روح ایرانی است که در پیکر هند جلوه گر شده.»

این گوهر ایرانی که متأسفانه در خاک هند افتاده است، یکی از عجایب عالم انگاشته شده و هر سال میلوونها نفر از اطراف و اکناف دنیا فقط برای دیدن آن بهند میروند.

حامی استقلال هند

ایران بزرگترین مدافع هند در برابر اقوام دیگر بود. فکر کنید اگر امپراطور ژوستنین و امپراطور ژولین ایران را تصرف میکردند، چه بلائی به سر هند میآمد. ایرانیان در زمان سلسله اشکانی و ساسانی دلیرانه از ایران و به طور غیرمستقیم از آسیا دفاع کردند. فقط پس از تسخیر ایران بود که اسکندر و تیمور لنگ توانستند هند را تسخیر کنند. و اگر انگلیسها اکنون بر هند مسلطند، این تسلط آنها از ضعف ایران سرچشمه گرفته. اگر ایران قوی میبود، انگلیسها هرگز قادر نمیشدند هندوستان را مستعمره کنند. و اگر ایران ساسانی قوی میبود امروز هیچ مسلمانی در هندوستان پیدا نمیشد. اسلام فقط بر اثر ضعف و ناتوانی ایران بهند راه یافت.

نفوذ هنر ایران در هند

نقاشی ایران در نقاشی هند تأثیر فوق العاده کرد. نقاشی مینیاتوری که در آسیای میانه آغاز گردید، در آغاز در ایران و سپس در هند رواج یافت. ایرانیان علاقه طبیعی به هنرهای زیبا دارند. پس از قبول اسلام چون نقاشی و مجسمه سازی ممنوع شد، ایرانیان ذوق هنری خود را در ساختن مساجد باشکوه نمودار ساختند. در آغاز این مساجد بسبك آتشکده های ساسانی ساخته میشد ولی بعداً جسته جسته سبکهای دیگری در آن داخل گردید و اکنون قسمتی از مساجد مهم دنیا بسبك ایرانی ساخته شده است.

تأثیر و نفوذ افکار زرتشت در فرهنگ اروپا

افلاطون (۱) خیلی زیاد به زرتشت مدیون بود. مثلاً عقیده «مثل» او همان عقیده «فره‌وشی» زرتشت است.

بین بعض افکار زرتشت و فلسفه فیثاغورث چندان شباهت وجود دارد که گوئی هر دوی این افکار از يك مغز تراوش کرده زیرا هر دو بیک طرز بامسائل زندگی روبرو گردیده‌اند

عقیده ثنویت زرتشت در آثار «هسیود» فلسفه «آناکسیماندر» فلسفه (هراکلت) و (امپدوکل) بطور آشکار دیده میشود.

گنوستیسیسم یونانی پس از اختلاط با افکار شرقی، بشدت تحت تأثیر مزدیسنا قرار گرفت و بسیاری از اصول این آئین را اقتباس کرد.

برطبق گفته دکتر هوک وصفی که دانتی در کتاب Inferno از جهنم کرده خیلی شباهت بجهنمی است که در (ویراف‌نامه) توصیف شده.

خلاصه، دنیای غرب همیشه نسبت به زرتشت علاقه داشته و او را از زوایای مختلف مورد مطالعه قرار داده است. در نظر یونانیان زرتشت استاد فیثاغورث و بنیادگذار فلسفه بود. برای مسیحیان وی از مغانی بود که سه نفر

۱- فلسفه زرتشت بقدری در افلاطون تأثیر و نفوذ کرد که افلاطون را «تجدید کننده آئین زرتشتی» دانسته‌اند و گفته‌اند «ظهور افلاطون رجعت زرتشت محسوب میشود»

شان به بیت اللحم آمدند و پیدایش مسیح را بشارت دادند. مردم اروپا در قرون وسطی او را زندیق و مسؤول پیدایش آئین مانی که دشمن بزرگ مسیحیت به شمار میرفت، میانگاشتند. از دوره رنسانس الی ۱۷۰۰ بعد از میلاد مزدیسنا برای حمایت از کلیسا و یا برای مبارزه با مسیحیت مورد استفاده قرار گرفت. از آغاز قرن نوزدهم، مطالعات عمیق فلسفی در اوستا آغاز گردید و آئین زرتشت از لحاظ لغت شناسی و ارزش فلسفی و ادبی مورد مطالعه قرار گرفت. این مطالعات هنوز ادامه دارد و دنیای غرب هنوز آخرین سخن خود را در باره زرتشت نگفته است.

افکار زرتشت نه تنها در فلاسفه یونان اثر عمیق گذاشت بلکه در فلسفه معاصر اروپا نیز بطور مستقیم اثر کرد. مثلاً کلمه dualismus (ثنویت) که «هاید» ابداع کرده بود، بوسیله «لایبنتز» اقتباس گردید و «کریستیان وولف» همین کلمه را در متافیزیک خود بکار برده و کانت و فیخته و هگل و بعضی از مادیون عقیده ثنویت را در آثار خود منعکس کردند.

داستایوسکی «ثنویت» زرتشت را در «برادران کارامازف» منعکس کرد. یعنی وی نشان داد چگونه طبیعت بشر گاهی بسوی نیکی و گاه بدی در نوسان است. استیونس انگلیسی همین عقیده را در درمان «Dr. Jekyll and Mr. Hyde» منعکس کرده است. گوته، وردزورث و لرد بایرن و شای نیز تحت تاثیر افکار زرتشت قرار گرفته اند چنانکه گوته در Diwan Ostlicher-West و بایرن در Childe Harold و وردزورث در Excursion و شلی در Prometheus Unbound اشاراتی بزررتشت و آئین باستان ایران کرده اند.

نیچه بزرگترین اثر خود را بنام زرتشت خواند و این اثر همان «چنین گفت زرتشت» Also Sprach Zarathushtra است که تاثیر و نفوذ عجیبی در فلسفه و ادبیات و سیاست قرن بیستم اروپا داشته است.

۱ - ثنویت مزدیسنا از طریق «ژاکوب بوهم» و «فیخته» در فلسفه هگل

راه یافت.

تأثیر مزدیسنی در مسیحیت، یهودیت و اسلام

بسیاری از مستشرقان، عناصری از آئین زرتشت در مسیحیت یافته‌اند و برخی از آنها آئین زرتشت را برتر از مسیحیت دانسته‌اند. مثلاً (ساموئل لینگ) مینویسد: محاسنی که در آئین زرتشت وجود دارد، در مسیحیت بکلی نیست از جمله این محاسن، «سادگی» «راسیونالیسم» حمایت از غرائز خلاق و پرورش صفات نیروبخش و دلبستگی به طبیعت است.

یهودیت در اثر تماس با مزدیسنا در طی قرون متمادی، دچار تحولاتی شد و بصورتی دیگر درآمد. اگرچه علمای یهود منکر تأثیر و نفوذ مزدیسنا در آئین آنها میباشند، معذالك با اندك مطالعه تورات ثابت میشود تاچه اندازه مزدیسنا در یهودیت تأثیر نموده. مسلم است که عقیده معاد Eschatalogy و علم فرشتگان (angeology) و علم شیطان Demonology و Cosmology و (فلسفه عالم هستی) و Cosmogony (اصول آفرینش گیتی) و حتی شیطان (انجیل) و ثنویت موجود در تورات، از مزدیسناست. اگرچه اغلب مستشرقان علمای یهودی تأثیر و نفوذ افکار زرتشت در آئین موسی را انکار میکنند ولی بعضی از مستشرقین منصف یهودی (مانند میلز) تأثیر و نفوذ مزبور را تأیید مینمایند بدون شك عقیده جاودانی بودن روح، عصیان شیطان و عقیده بهشت و جهنم که در آئین عیسی و موسی و اسلام دیده میشود، از مزدیسنا اقتباس گردیده است.

افکار زرتشت بقدری در مسیحیت نفوذ کرده است که میتوان گفت مسیحیت تصویری است که روی زمینه مزدیسنا کشیده شده. از همه مهمتر (مسیح موعود) قوم یهود است که با (سیوشانت) پارسیان برابر است. بظن قریب بیقین عقیده سیوشانت را یهودیان از ایرانیان اقتباس کردند.

احیای مزدیسنا

از وقتی که آتش آتشکده‌های ایران خاموش گردید، نور زندگی نیز از این کشور دخت بربست. با حمله تازیان بایران «گل بتاراج رفت و خار بماند»! از بعد از این حمله شوم، مردم این کشور که مردمی مبارز، خوش اخلاق و با فرهنگ بودند، تا چندین قرن دچار چنان سقوط مدهشی شدند که در تاریخ دنیا سابقه ندارد.

پس از قرن‌ها سکوت اکنون زرتشت دوباره حرف میزند. صدای او به بسیاری از افراد روشنفکر این کشور رسیده و هیچ استبعاد ندارد یک بار دیگر آئین او ایران را فرا گیرد.

در این شك نیست که آنچه مانع گسترش نور مزدیسناست، جهل است ولی خوشبختانه فقط تا زمانی شب پره در جولانست که آفتاب پنهانست، زیر یا زود، ظلمت جهل برطرف شده، خورشید اهورائی بتابش خواهد پرداخت. اوستا بزرگترین میراثی است که از روزگاران پیشین بمانده. ما باید از این کنجینه به بهترین صورت نگهداری کنیم و بترویجش پردازیم تا این هور تیرگی سوز و این گوهر شب افروز، مجدداً بتواند ایرانی را از اسارت و تیره‌روزی نجات بخشد.

زرتشت

زرتشت موقعی در ایران ظهور کرد که بت پرستی و جادوگری شیوع یافته و سایه های مبهم و تاریک خرافات افق زندگی مردم این دیار را تیره و تاریک ساخته بود .

بقول شاعر :

هنر خوار شد ، جادوئی ارجمند
نهان راستی ، آشکارا گزند

زرتشت از وضع زندگی مردم هم عصر خود بقدری ناراحت شد که ۲۰ سال در کوهها در حالت انزوا زیست و در طول این مدت خوراکش بقول ایلینی مورخ رومی ، پنیر و بقول پلوتارک ، لبنیات بود .

پس از بیست سال ، زرتشت پیام خود را ابلاغ کرد و در آغاز بام مخالفت شدید مردم روبرو شد ولی بعداً بکمک شاه و یشتاسپ بزرگ قادر گردید مردم را هدایت کند و آنها را از گنداب خرافات نجات بخشد .

۱ - نام زرتشت زرتشتَر بمعنی دارنده شتر زرین (البته معنی های دیگری هم برای آن قائل شده اند) و نام پدرش بوروشسپ (یعنی دارنده اسب خاکستری رنگ) و نام مادرش (دوغدو) یعنی کسیکه گاوهای سفید دوشیده و نام خانوادگیش سپیتمه یعنی سفید بوده است .

زرتشت در طول عمر دراز خود بر طبق اصولیکه تعلیم میداد، زندگی کرد یعنی لاینقطع با ستمگران و دروغگویان مبارزه کرد و پس از کسب موفقیت‌های درخشان، در ۷۷ سالگی بشهادت رسید.

گاتها

زرتشت افکار خود را در « گاتها » بسبك شاعرانه بیان کرده است « گاتها » که باندازه يك رؤیای شیرین، زیبا و طرب افزاست، برخلاف سایر کتب مقدس که دارای خواب آور بیش نیستند، انسان را بجدیت و بفعالیّت بر میانگیزد. تم اصلی این کتاب پاکی، نیکی و راستی است و با آنکه بسبك شاعرانه نوشته شده، نحوه استدلالش فلسفی است. تعالیم اخلاقی گاتها بقدری پاك و عالیست که میتوان بدون مبالغه گفت عطریکه از صفحات معدود این کتاب برمیخیزد، تمام دنیای اخلاق را معطر نموده است.

کاملترین نوع یکتاپرستی

باور کردن دروغی که بسیار شنیده باشیم، بسی آسانتر از قبول حقیقتی است که برای نخستین بار میشنویم هر چند این حقیقت مانند آفتاب روشن باشد. از جمله این دروغها که اقوام سامی رواج داده‌اند، دو گانه پرستی زرتشتیان است و حال آنکه آنچه در مزدیسنا چون روز روشن است، یکتا پرستی است. زرتشت وجود اهورامزدا را از نظر الهیات اظهار کرد ولی چون بایستی مسأله شر را که از دردناکترین مسائل است نیز حل کند، ثنویت یعنی انگره مینو و اسپنتا مینو را معرفی کرد. حوزه فعالیت انگره مینو و اسپنتا مینو محدود و موقت است و حال آنکه حوزه و مدت فرمانروائی آهورامزدا نامحدود میباشد.

از کسانی که اصرار دارند مزدیسنا را مذهبی مبتنی بر ثنویت معرفی کنند باید سوال کرد: اگر سپنتا مینو و انگره مینو نقش خدا و اهریمن را بازی میکند پس اهورامزدا چه میکند؟

حقیقت آنست که کاملترین نوع یکتاپرستی، همانست که در مزدیسنا وجود دارد زیرا در حالیکه در سایر ادیان شیطان با خدا طرف است، در مزدیسنا

خدا با هیچکس طرف نیست !

بنابرین کسانی که ادعا میکنند یکتاپرستی سوغات شبه جزیره العرب است، باید بدانند این عربستان بود که یکتاپرستی را از ایران تقلید کرد نه ایران از عربستان؛ و از آنجا که روشت همیشه ضعیفتر از اصل است، لذا یکتاپرستی عربستان نیز خیلی ضعیفتر از یکتاپرستی ایران است.

از اشتباهات بزرگ دیگر مردم اینست که تصور میکنند یکتاپرستی در تمام ادیان بیک شکل و یک صورت است. آنها باین حقیقت بزرگ توجه ندارند که اگر آسمان درهمه جا یک رنگ است، افق درهمه جا یک رنگ نیست. تورات انجیل، قرآن و اوستا همه یکتاپرستی را تعلیم میدهند ولی تصویر یکی این چهار کتاب از ایده آل خود، عبارت دیگر خدای خود، میکشند خیلی باهم فرق دارد. خدای تورات دیکتاتور و قلدر است، خدای انجیل مهربان و بخشنده است، خدای قرآن هم قهار و هم رحیم است، خدای اوستا از صفات انسانی بری است و اگر بخواهیم صفاتی برای او قائل شویم باید بگوئیم دانا و توانا است.

اوستا

در میان تمام کتب مقدس، اوستا (۱) تک و بیهمتاست. هنوز در هیچ کجا و در هیچ قرن، چنین مشعل فروزانی برافروخته نشده. هیچ کتاب مقدسی باندازه اوستا تاثیر مثبت در خلاقیت و بهبود وضع زندگی يك ملت نداشته و هیچ کتابی تا این اندازه در سایر کتب مقدس تأثیر و نفوذ نکرده است.

ولی از سوی دیگر، هیچ کتاب مقدسی باندازه «اوستا» مورد دشمنی قرار نگرفته و هیچ کتابی باندازه این کتاب دلاورانه نچنگیده است. همین پایداری و استقامت اوستا در طول قرون، اصالت آنرا ثابت میکند.

از گفته پلینی چنین استنباط میشود که این کتاب در آغاز بسیار مفصل بوده است. حکیم مزبور مینویسد که زرتشت دو میلیون بیت شعر تصنیف کرده بود !

اوستائی که اکنون در دست است، شامل پنج قسمت میباشد که عبارتند

۱ - پروفیسور گلدنر اوستا را مستشرق از اوستا Upasta (بمعنی بنیان) میداند. برخی دیگر از مستشرقین اوستا را «علم» و برخی هم «کتاب» و بعضی هم «قانون» ترجمه کرده اند.

از یسنا ، گاتها (که قدیمترین قسمت اوستاست و اثر خود زرتشت است) و یسپرد (که قسمت الحاقی یسناست) و یشتها که Psalter (۱) آئین زرتشت دانسته شده و وندیداد که Leviticus (۲) زرتشتی انگاشته شده است .
تفسیری هم بر اوستا نوشته شده بود که معروف به زند (۳) اوستا بوده است .

در توصیف این کتاب همین بس که بگوئیم اوستا شریفترین و عالیتترین احساسات آدمی را بر میانگیزد و او را در شاهراه اخلاق هدایت میکند .
اوستا مانند سمفونی پر شکوه آسمان پر ستاره است . کهکشانیهای معانی اش مانند کهکشانیهای آسمان ، حس اعجاب آدمی را بر می انگیزد .
در اوستا برای روح سرگردان آدمی راههای پر شکوه گشوده شده و اسرار زندگی سعادت‌مندانه تشریح گشته است .
اوستا را نه تنها ایرانیان بلکه هر فردیکه مایلست به عالیتترین و با ارزشترین افکار انسانی دسترسی پیدا کند ، باید مطالعه نماید .
ولی معانی بلند و نکته‌های بدیع اوستا که در گرمی تابناک الهام بهم بافته شده ، برای همه بیک اندازه روشن نیست . فقط صاحب‌بدلان قادرند بسر پرده اسرار آن راه یابند :

آشنایان ره بدین معنی برند در سرای خاص ، بارعام نیست
معدلك این کتاب مانند سایر کتب مذهبی ، گنگ و مبهم نیست و هر
کس میتواند از این دریا باندازه توانائیش ، گوهر معانی بیرون کشد و
از آن استفاده کند .

گفته اند حافظ قرآن را از بر کرده بود . ولی از اشعار الهام بخش
او چنین استنباط میشود که حافظ ارادت خاصی بآئین زرتشت داشته است . اینک
بعنوان مثال دو بیت از اشعار او نقل میگردد :

بیاغ تازه کن آئین دین زرتشتی کنون که لاله بر افروخت آتش نمرود
زنار مغانه بر میان خواهم بست از ننگ چه ، از ننگ مسلمانان خویش

۱ - یعنی کتاب زبور

۲ - کتاب لاویان (نام کتاب سوم توریة)

۳ - کلمه زند از آزانتی Azanti بمعنی شرح و تفسیر مشتق شده

راستی کن که بمنزل فرسد گجر فتار

کلمه راستی (۱) اگر چه باندازه قطره شبنم کوچک است ، يك دریا معنی در خود نهفته دارد . زیرا «راستی» مترادف با اهورمزدا است و انسانی که زندگی خود را با راستی هم‌نوا ساخته ، خود را بآستانه بارگاه روشنائی رسانده است .

زندگی بمنزله مسافرت بمناطق مجهول و ناشناس است . برای اینکه آدمی درظلمات زندگی سرگردان نشود ، باید چراغ راستی را همیشه درسرا چه دل خود روشن نگه بدارد . نور راستی آدمی را بقله رفیع انسانیت میبرد و حجاب ظلمات را پس‌میزند و روشنی صبح اهورائی را بر او آشکار میگرداند پس عجب نیست اگر زرتشت از ما دعوت بکند که راستی را ازجان و دل دوست بداریم و زندگی خود را وقف خدمت بآن نمائیم . عجب نیست اگر بهمنوعان خود اندرز بدهد : درباره هیچ چیز غیر از راستی فکر مکن ، از هیچ چیز جز راستی صحبت مکن و بهیچ عملی غیر از عمل راست اقدام مکن .

عجب نیست اگر اشم وهو (۲) نماز روزانه هر زرتشتی است . بالاخره عجب نیست اگر زندگی شخص خود زرتشت چیزی جز اعتراض طولانی ضد دروغ نبوده است .

گند است دروغ از آن حذر کن !

اگر راه بی‌پایان راستی ، در فراخنای روشنائی گسترده میشود ، راه دروغ به بن‌بست ظلمت برمیخورد . زیرا اهریمن که در رأس لشکر دروغگویان

۱ - کلمه انگلیسی virtue که معنی فضیلت میدهد ، مترادف با کلمه رتای (Rta) سانسکریت و اشای (Asha) اوستاست . کاملترین مترادف برای کلمه رتا و یا «اشا» در زبان انگلیسی ، کلمه (Right) میباشد .

کلمه اوستائی Vahishta-ahu که معنی تحت‌اللفظی آن «بهترین زندگی» است و بزبان فارسی کنونی «بهشت» خوانده میشود ، از مشتقات کلمه «اشا» است «جهنم» در اوستا Achishta-ahu خوانده شده است .

۲ - اشم وهو یعنی «کردار نیک برطبق قانون راستی»

قرار دارد، عاقبت با شکستی مفتضح روبرو شده، نابود میگردد.

عمر دروغ حتی در همین دنیا موقت است زیرا سرانجام نور راستی دیو دروغ را که در ظلمات پنهان گشته، هویدا و رسوا میکند. (۱)

دروغ بدگوهر و تاریک چشم در انتظار آنست که راستی بخواب برود ولی راستی همیشه بیدار است و با چهره زیبای خود پیوسته دروغ زشت صورت را رسوا میکند.

دروغ گاهی ماسکهای زیبا میزند و چهره زشت و پلید خود را در پشت این ماسک پنهان میکند ولی دیر یا زود «راستی» ماسک را از صورت دروغ برمیدارد و چهره زشت او را آشکار میکند.

امروزه دروغ با ماسک راستی در همه جا - در رادیو، در روزنامه در مجلات، در کتب و حتی در سینماها - جلوه گراست بطوریکه میتوان بجرأت گفت:

بس بناهای بلند امروز می بینی ولی هیچیک را بر اساس راستی بنیاد نیست!

ولی دیر یا زود، این ماسک مسخره کننده خواهد شد و دروغ رسوا خواهد گردید،

پیمان شکنی

امروزه در ایران آنچه وجود ندارد، احترام بقول و پیمان است. به قول شاعر:

هر چه میگوئیم عکس آن زما سرمیزند - قول ما هرگز موافق نیست با کردار ما و حال آنکه در ایران باستان ایرانیان شهرت داشته اند که هرگز پیمان شکنی نمیکند.

علتش آن بود که آنان از آئین زرتشت متابعت میکردند و ما نمیکنیم

۱ - بی مناسبت نمیبینم دو تا ضرب المثل از زنگیان درباره دروغ ذیلا

نقل کنم:

«دروغ گل میدهد اما میوه نمیدهد»

«دروغ اگر چه یکسال بدود راستی یکروزه باو میرسد»

ژاپونیهام ضرب المثل دارند: «دروغ پا ندارد ولی بالهای رسواکننده ای

دارد»

بر طبق تعالیم زرتشت هر کسی قوالی بدهد اعم از اینکه آن قول توأم با سو گند باشد یا نباشد، باید آنرا نگه دارد (۱) یکی از زشت ترین اعمال در نظر زرتشت پیمان شکنی است که برادر دروغگوئی است. پیمان شکن در زمره پیروان اهریمن و شایسته معاشرت نیست.

روشنائی در تاریکی

مسأله تضاد و اختلاف سپنتامینو و انگره مینو، از مهمترین مسائل مزدیسنا است.

بعبارت دیگر برای زرتشت دنیا عرصه جنگ دو نیروست (۱) نیروی خلاقه، اسپنتامینو نام دارد و (۲) نیروی مخرب موسوم به انگره مینوست. فعلا جنگ بین این دو در جزر و مد است یعنی گاه فتح با انگره مینو و گاه با اسپنتامینو. برای اینکه روز پیروزی نهائی اسپنتامینو زودتر فرا رسد، ما باید با انگره مینو و یارانش مبارزه کنیم. یاران انگره مینو عبارتند از دروغگویان، تبہکاران و تمام مظاهر زشت جهان از قبیل بیماری، زشتی، ناپاکی و همچنین کلیه جانداران مضر مانند گرگ، پشه، مار، ببر، پلنگ، آفات نباتی و کلیه قوایی که جنبه تخریبی آنها قوی است.

بدینسان زرتشت با تذکر واقعیتهای زندگی سعی میکند انسانها از زندگی کاملتر و بهتر بهره مند گردند. وی با منطق فولادین خود پرده تخیلات شیرین رؤیا بینان را پاره کرده و آنها را وادار میکند بجای گریز از واقعیتها، بامشکلات زندگی مبارزه کنند و خود را از شر تیره روزی رهایی دهند.

۱ - پیمان شکن در ایران سخت مجازات میشد چنانکه «آمیان» مینو رسد :
(در ایران برای حق ناشناسان و پیمان شکنان مجازات سخت معین است.)

۲ - Spenta از ریشه اوستائی Span که به سانسکریت Shvi خوانده شده مشتق گشته و معنی افزایش میدهد. انگره از ریشه ang که بسانسکریت anah میشود و معنی (بهم فشردن) میدهد، مشتق گشته. مینو از ریشه آریائی Man که به معنی فکر کردن است، مشتق شده. مینو یا مینوش یعنی آنچه فقط بوسیله عقل اوراک میشود و جسماً محسوس نیست.

حکمت عملی زرتشت

تابلوی اخلاقی که زرتشت ترسیم نموده، از زیباترین تابلوهاییست که تا کنون معلمین اخلاق کشیده‌اند، قانون اخلاقی زرتشت بر طبق عالیت‌ترین اصول فلسفی تنظیم گردیده و حتی بقول هارلتس، بر اصول اخلاقی سایر ادیان برتری دارد.

فلاسفه و پیامبران بتلویح و تصریح درباره اهمیت پندار نیک در حسن سلوک سخن رانده‌اند و ای هیچکس مانند زرتشت اهمیت فوق‌العاده پندار نیک را در تعیین خط مشی زندگی تأیید نکرده است.

اندیشه، پدر عمل است. پندار نیک ندای باشکوه درونی وجود ماست و پندار زشت، شیطان وجود ما. پندار نیک ما را به بهشت کردار نیک و گفتار نیک هدایت میکند و پندار زشت ما را در جهنم کردار زشت و گفتار زشت میافکند. ذخائر عظیم روحی ما در پندار نیک نهفته است و زبونی و بدبختی ما در پندار زشت. پس آن سزد که پنجره‌های قلبمان را بگشائیم و روشنی صبح افکار روشن را بدرون راه دهیم.

زرتشت سه ستون زیبای هوخت (گفتار نیک)، هوروش (کردار نیک) و هومت (پندار نیک) را بر اساس فنا ناپذیر «راستی» بنا میکند و از ما دعوت میکند هفت دیو پلید و زشتخو (یعنی دروغ، شهوت، آز، خشم، رشک، غرور و تنبلی) را بدرون حصن حصین پندار نیک راه ندهیم.

زرتشت در شعار پندار نیک، گفتار نیک و کردار نیک، همق اندیشه را نشان داده است و با قرار دادن پندار نیک در رأس همه، سعی کرده است. گناه را در حالت جنینی‌اش بکشد و سرچشمه جنایت را کور کند.

با توجه بتعالیم فوق، گزاف نگفته‌ام اگر بگوییم انسان مترقی زاده خیال نیست. او موجود است و زندگی میکند. یک زرتشتی واقعی یک انسان مترقی است.

آزادی اراده

آئین زرتشت بر «عقل مطلق» قرار گرفته و خرافات در آن راه ندارد. اگر خرافاتی هم در آن وجود دارد، محصول کارخانه بعضی موبدان است.

زرتشت برخلاف پیامبران سامی به تقدیر اعتقاد ندارد و پیوسته تأکید میکند که انسان دارای آزادی اراده است و لذا مسئول سرنوشت خویش است. بهمین جهت برخلاف سایر مذاهب، درآمزدیسنی کسی مسئول گناهان کس دیگر نیست.

چون آزادی اراده بانسان داده شده، بروی فرض است که عقل را در زندگی راهنما قرار داده و از هوی و هوس که از پیروان اهریمنند، پرهیزد و با پندار نیک و گفتار نیک و کردار نیک که سایه زیبای خود را روی آئینه وجدان منعکس میکنند، زندگی خود را بسرودی دلنواز مبدل کند و بر ثروت درونی وجود خود بیافزاید.

عقیده زرتشت درباره آزادی اراده در یکی از فرق اسلامی یعنی معتزله هم منعکس گشته. معتزله که گویا با نیایش ایرانیان بود اند، برخلاف اسلام که «فاتالیسم» را تعلیم میدهد، اعتقاد داشته که آدمی خالق سرنوشت خویش است و بنای نیک بختی و یا بدبختی خود را با دست خود میسازد.

روزه داری

آئین زرتشت یگانه مذهبی است که در آن روزه داری سخت ممنوع شده زیرا آدم روزه دار آدم بیکاره ایست و چون بیکار و عاطل و باطل ماندن یک عمل اهریمنی است، از این رو روزه داری ممنوع گشته است. زرتشت عقیده داشت که روح به تن میخکوب شده و از این رو توجه از تن برای بهداشت روح لازمست.

زرتشت قدمی بالاتر گذاشته به پیروانش اطلاع داد که حفظ سلامتی جسم، نخستین شرط حفظ سلامتی روح است. معنی روزه گرفتن برای زرتشت پرهیز از خوردن نیست بلکه پرهیز از ارتکاب گناه است. کسیکه جسم را با روزه داری ضعیف میکند، روح را هم ضعیف میگرداند و وقتی که روح ضعیف شد، تمام وجود ضعیف و بیکاره میشود ولی وقتی که شخص از ارتکاب گناه خودداری کرد، نه تنها روح قوی میشود بلکه جسم هم قوی میگردد.

در آئین زرتشت کار مقام بسیار آبرومندی را اشغال کرده است تا به حدیکه کار عبادت دانسته شده ضرب المثل لاتن «Laborare est orare» و گفته سعدی «عبادت بجز خدمت خلق نیست» عین گفته زرتشت را تأیید میکند

احترام به چهار عنصر اصلی

در مزدیسنا به پاك نگه داشتن چهار عنصر اصلی اهمیت خاصی داده شده چنانکه در زرتشت نامه آمده است :

بکوشید تا گوهران هر چهار
بدارند پا کیزه و بی غبار
ز باد لطیف وز آب روان
زرخشنده آتش ز خاک گران

در اثر اهمیت دادن بپاکی چهار عنصر است که ایرانی برخلاف برادر آریائی خود، هندوان، مرده را نمیسوزاند و دفنش هم نمیکرد و بمنتهای درجه سعی و کوشش میکرد آب را آلوده بکثافت نکند و خانه را در جاهای بلند که دارای هوای پاك و جانبخش است، بسازد و بحفظ پاکی هوا همت گمارد.

دوستدار جمال

زرتشت از دوستداران بزرگ جمال بود. طبیعت را چون آئینه‌ای میدید که تجلیات جمال مطلق در آن منعکس گردیده.

ولی علاقه زرتشت بمظاهر طبیعت مانند علاقه شاتوبریان و روسو نبود. اینها طبیعت را چون رؤیای شیرین میدیدند که باید غرق تمایش شد. برای زرتشت اگرچه طبیعت جلوه گاه جمال بود ولی کانون نیروهای عظیم نیز بود. علاقه زرتشت بآتش و کرات نورانی آسمان، نه تنها روح شاعرانه او را آشکار میکند بلکه روح فلسفی و علمی او را نیز نشان میدهد. او مثلاً از یکسوی آتش را بزرگترین مظاهر طبیعت میداند چون آتش بزرگترین نیروی طبیعت است! و از سوی دیگر آتش این جهان را و نوشت آتش جهان علوی میانگارد چون روشنائی مترادف با دانائی و بینائی است. زرتشت با قرارداد آتش بعنوان سمبول زندگی ثابت کرده است که زندگی را در روشنائی کامل دیده است زیرا امروز ثابت شده زندگی، این آتش جاودان و خاموش نشدنی، چیزی غیر از سوختن تدریجی نیست.

زرتشت با قائل شدن احترام بآتش ثابت میکند که بکنه واقعیات زندگی فرو رفته و بعمق آن رسیده است.

برتری آئین زرتشت

آئین زرتشت از بسیاری جهات بر سایر آئینهای بزرگ جهان برتری دارد. از جمله این برتریها، اینهاست:

آئین زرتشت در عین حال که از جنبه ایده آلیسم غنی است، ره آلیست نیز میباشد. کمتر اتفاق افتاده که ایده آلیسم و رئالیسم در یک آئین واحد جمع گردد. اکثر مذاهب و فلسفه ها وجودش را بعنوان یک نیروی جداگانه انکار میکنند و آنرا وهم میانگارند - وهمی که در اثر فقدان بینش فلسفی صحیح پدید آمده ولی زرتشت با این نوع منطق خود را گول نمیزند. او وجودش را به عنوان یک نیروی جداگانه اثبات و از ما دعوت میکند با جد و جهد بقلع و قمع ریشه شر پردازیم.

اغلب ادیان و فلسفه های مبنی بر بدبینی صرف اند و یا خوشبینی صرف ولی آئین زرتشت نه مبتنی بر بدبینی است و نه خوشبینی بلکه واقع بین است اغلب ادیان با خرافات و مراسم عجیب و غریب آمیخته شده اند ولی آئین زرتشت صرفاً مبتنی بر اصول اخلاقی است و اگر خرافاتی در آن راه یافته در نتیجه بدعت هائی بود که موبدان برای تحمیق و استثمار مردم گذارده اند. زرتشت نیز رؤیای بهشت می بیند ولی در بهشت او حوری، قلمان، انهار و سبزه و گل وجود ندارد! بهشت او جائیست که راستی و درستکاری در آن فرمانروائی میکند.

اخلاق زرتشتی مثبت است نه منفی؛ عبارت دیگر یکنفر زرتشتی خوب کسی نیست که تنها از بدی می پرهیزد بلکه کسی است که نیکی هم میکند برای یکنفر زرتشتی مفهوم نیکی، غلبه بر بدی است نه آلوده نشدن به بدی. مزدیسنا برخلاف آئینهای سامی، عقیده به تقدیر ندارد. برای زرتشت، تقدیر انسان را بدنبال خود نمیکشد، بلکه این انسان است که پیشاپیش سرنوشت خود حرکت میکند و آنرا بدنبال خود میکشد. با انسان عقل و آزادی انتخاب دو راه شر و یا خیر دزد شده و اگر وی از این آزادی استفاده نکند و در بین این دو راه سرگردان بماند و در نتیجه با بدبختی روبرو شود، تقصیر خود اوست.

مزدیسنا دشمن سرسخت شر است اعم از اینکه این شر صورت مادی داشته باشد یا اخلاقی. مزدیسنا برخلاف آئینهای سامی ما را به تسلیم و رضا دعوت نمیکند بلکه تشویقمان میکند با نهایت قدرت با جمیع مظاهر شر بجنگیم. فرمان بزرگ سایر مذاهب توکل و تسلیم است ولی فرمان بزرگ زرتشت بدینگونه است: راستکردار باش تا قوی گردی، قوی شو تا راستکردار گردی. مزدیسنا مسأله شر را بطرز بی نظیری حل کرده است حال آنکه سایر ادیان در حل این مسأله‌ی مهم عاجز مانده‌اند. اگرچه در آئین زرتشت ثنویتی آشکار و توحیدی پنهان، دیده میشود، معذالك توحید او بقدری عمیق است که ثنویتش را بکلی تحت الشعاع قرار داده است.

زرتشت دو پیام بزرگ آورد: وظیفه اخلاقی انسان و امید! و با این دو پیام بزرگ، زرتشت آدمی را برای مبارزه با تمام بدیها آماده کرد.

ولی سایر مسالك و ادیان، یا انسان را بکلی از این دنیا مأیوس کرده‌اند و یا اینکه قصرهای طلائی در عالم خیال ساخته‌اند و آدمیان را به خویشتن فریبی دعوت نموده‌اند.

لب‌الباب تعلیمات اخلاقی زرتشت در کلمه « اشا » که روی تثلیث هوخت هرمت و هورشت قرار گرفته، خلاصه شده است. تعلیمات اخلاقی سایر ادیان بقدری سر در گم است که انسان تا بخواهد بفهمد مذهب او روی چه پایه‌ای قرار گرفته، خود را بر لب گور می‌یابد!

در حالی که سایر مذاهب مراسم بدوی و توتمی قربانی دادن را تعلیم میدهند، زرتشت با هر نوع قربانی خونی مخالفت میکند

طریقی که زرتشت برای دستگیری نشان میدهد بسیار در خور توجه است زیرا وی برخلاف سایر پیامبران تنها ایمان بخدا را کافی نمیداند بلکه مبارزه با بدی و همکاری با « اسپنتامینو » را تنها راه دستگیری میشمارد.

از لحاظ عمق افکار فلسفی و پاکی اصول اخلاقی و علو الهامات روحی هیچ آئینی بیای آئین زرتشت نمیرسد.

اغلب مذاهب با علم خصومت میورزند ولی مزدیسنا نه تنها با علم خصومت نمیورزد بلکه با آن همکاری میکند. یکنفر زرتشتی ترسی از آن ندارد که گالیله تلسکوپ اختراع کند و گردیدن دنیا بدور خورشید را ثابت کند و یا نیوتونی

قانون جاذبه را ثابت نماید. هیچ زرتشتی احتیاج ندارد درباره صحت داستان نوح و یا داستانهای خرافی دیگر به بحث پردازد.

اصول اخلاقی زرتشت از اصول اخلاقی کلیه ادیان دیگر، مختصرتر و در عین حال از همه جامعتر و کاملتر و قابل فهمتر است.

در حالیکه اغلب کتب مقدس حاوی افسانه‌های باورنکردنی و معجزات و گفته‌های پراز رمز و استعاره اند، در اوستا ذکری از معجزات نشده و هیچ گونه افسانه‌ای نقل نگردیده و تمام مطالب آن مانند آب صاف و زلال، روشن و خالی از هر گونه ابهام است.

خود این نکته تعجب آور است که با اینکه اوستا بسبک شاعرانه نوشته شده، چرا خالی از استعارات و مطالب سمبولیک میباشد.

در حالیکه سایر ادیان میگویند خدا مردم را وامیدارد مرتکب گناه شوند تا بزشتی گناه پی ببرند، زرتشت خدا را کاملاً بری از هر نوع گناه میداند و میگوید گناه فقط و فقط از انگره‌مینو سرچشمه میگیرد. خدا که با عقل مقدس خود ما را دوست میدارد، هرگز مایل نیست مامرتکب گناه بشویم ورنج ببریم، در حالیکه در سایر ادیان گناه معمائی اسرارآمیز است، در دین زرتشتی گناه معما نیست بلکه حقیقتی است آشکار. یعنی گناه مخلوق اهریمن است. و با مبارزه با اهریمن و یاران او، میتوان از شر گناه هم رهایی یافت.

خصوصیات ایرانیان

- ۱- همانطور که «هانری بر» میگوید: «ایران چه غالب و چه مغلوب همیشه در موجودیت خود پابرجا بوده و همه وقت بعزت سرشت درونی که دارد تأثیر و نفوذ فوق العاده‌ای در سایر ملل نموده است.»
- ۲- ایران در طول تاریخ بمنزله چهار راهی بوده که در آنجا ملل مختلف باهم تماس گرفته و تمدنهای مختلف با هم مخلوط میشده اند. در نتیجه، ایران در همه ادوار سرنوشت تاریخی خود را که التقاط و ترکیب عناصر تمدنهای مختلف شرقی و غربی بوده است، ادامه میداده.
- ۳- ایران اکثراً از طرف ملل نیمه وحشی مورد حمله قرار گرفته و مجبور گشته است آنها را تربیت کند تو گوئی مأموریت تاریخی ایران آن بوده که اقوام وحشی را متمدن کند.
- ۴- فرهنگ ایران همیشه زاینده بوده است. بعبارت دیگر ایران در طول تاریخ هرگز بر کود و خمود فکری مبتلی نشده و خلاقیت فرهنگی اش، مستمر بوده است.
- ۵- در تمدن و فرهنگ ایران، دو عنصر مشخص دیده میشود: عنصر خلاق مردانه که در قوانین و سازمانهای شاهنشاهی وجود داشته و عنصر زنانه که در هنر و آداب زندگی مشهود بوده است.
- ۶- ایرانی در طول تاریخ اقتباسات مهمی از سایر تمدنها نموده است ولی هرگز اصالت خود را از دست نداده و طوری عناصر تمدنهای بیگانه را

با خصوصیات خود درهم آمیخته و مهر خاص خود را بر آن زده است که بکلی عناصر تمدنهای بیگانه تغییر شکل یافته اند.

۷- ایران همیشه نسبت به پیروان سایر مذاهب احترام می گذاشته و آنها را مورد آزار قرار نداده است. فقط در بعضی ادوار، جریانات سیاسی باعث شده برخلاف میل دولت و مردم ایران، اقلیت ها مورد آزار قرار گیرند. از ادواری که در طی آن اقلیت ها در زحمت بودند، دوره ساسانی بوده ولی حتی در این دوره ما شاهانی برمیخوریم که سعی میکرده اند حقوق اقلیت ها محفوظ بماند چنانکه در باره یکی از شاهان ساسانی مینویسند که مؤبدان بر او فشار میآوردند مسیحیان را ریشه کن کند. ولی شاه در پاسخ دست خود را نشان داد و گفت: « کف این دست دین پاک زرتشت است. اما از کف بی انگشت کاری ساخته نیست، انگشتان ادیان دیگر ایرانند. » این روح تساهل و اغماض، نه تنها در شاهان ایرانی بلکه حتی در خود مردم ایران وجود داشته و دارد.

۸- بت پرستی بمعنی حقیقی هرگز در ایران وجود نداشته است بطوریکه میتوان گفت تا آنجا که تاریخ ثبت شده نشان میدهد ملت ایران یگانه ملتی است که در طول تاریخ یکتا پرست بوده است.

۹- شاهان ایرانی حتی در دوران بدترین استبداد ها، هرگز مانند فراعنه مصر ادعای خدائی نکرده اند و فقط اظهار داشته اند که از طرف اهورا مزدا برای حفظ نظم و زندگی خاکیان، انتخاب شده اند.

۱۰- ایرانی همیشه نسبت به بیگانگان مهمان نواز بوده و حتی از بدترین دشمنان خود، پذیرائی کرده است. چنانکه در زمان هخامنشیان، تموستوکلس و هیستیاکس و گزنفن که یونانی و دشمن ایران بودند بدربار ایران پناه آوردند و چنان بگرمی مورد پذیرائی قرار گرفتند که مهمان نوازی ایرانی ضرب المثل گردید.

۱۱- فرهنگ ایرانی خاصیت عجیب کیمیای افسانه ای که مس راطلا

(۱) الول ساتن درین باره مینویسد: « نفوذ بیگانه هرگز نتوانسته است عقائد راسخه ایرانی را تحلیل برد. در طبیعت ایرانی چیزی است هضم نشدنی و این امر او را قادر کرده است که بر همه مشکلات فائق گردد. »

میکرد، دارد چنانکه این فرهنگ ایرانی بود که مس وجود عرب، ترك و مغول را تبدیل بزر کرد و آنها را از وحشیگری بسوی عالم تمدن سوق داد.

۱۲- ملت ایران در طول تاریخ در هنر ابداعات و ابتکارات شگفت-

انگیزی نموده و توجه جهانیان را بخود جلب کرده است. هنر و آداب ایرانی دوره ساسانی طوری جهانگیر شد که حتی بزرگترین دشمنان ایران یعنی روم شرقی به تقلید از ایران پرداخت چندانکه حتی دربار امپراطوری روم شرقی بصورت نسخه بدل دربار ساسانیان درآمد.

هنر ایران تاهند نیز راه یافت بطوریکه هم اکنون آثار نفوذ هنری ایران در ابنیه و معابد هند دیده میشود.

۱۳- سیسرون حکیم معروف رومی بحق در باره ایرانیان میگوید:

ملت ایران ملت بسیار صلحجوئی است.

ایرانی علاقه خود را بصلح در طول تاریخ نشان داده است. همیشه بیگانگان ایرانی را مجبور کرده اند علی رغم میل او، بچنگ قیام کند.

۱۴- وطن پرستی ایرانیان مانند وطن پرستی ترکها و ژاپونیها بحد «شووینیسم» Chauvinism نرسیده و در ایران وطن پرستی همیشه توأم بانوع دوستی بوده است چنانکه در طول تاریخ ایرانی بامیل و رغبت بهمه نوع افراد اجازه داده است مطابق باهر آئینیکه دارند، در ایران زندگی کرده و از تمام مزایا و حقوق استفاده کنند.

۱۵- یکی از نویسندگان فرنگی مینویسد: لازم نیست به ایرانی ادب بیاموزید، ایرانی طبیعتاً مؤدب است.

ایرانیان از زمان قدیم شهرت داشته اند که مردمی مؤدب اند و برعایت آداب سخت پای بند میباشند. ایرانیان باستان بی اندازه مؤدب بودند و مخصوصاً موقع غذا خوردن آداب خاصی را رعایت میکردند. از جمله این آداب آن بوده که هرگز باهم صحبت نمیکردند و دست بخوراك یکدیگر نمیزدند و باطراف نمینگریستند استرابون میگوید: «ایرانیان در معابر و انظار عام هرگز چیزی نمیخورند و در هنگام عبور از کوچه ها، باطراف نگاه بیجا نمیکنند»

پلوتارك مینویسد: «ایرانیان با کمال دقت از گفتن سخنان بیهوده و هرزه خودداری میکنند و از کارهای ناپسند هرگز سخن بمیان نمیآورند

در نزد ایرانیان برهنه بودن قسمتی از بدن عیب بود، در دنیائی که حتی ملل متمدن از قبیل هندیها و رومیها، نیمه لخت بودند، ایرانی تمام بدنش را میپوشانید و برهنگی باندازه‌ای نزدشان زشت بوده که بقول رومیان «ایرانیان اگر قسمتی از بدنشان از لباس خارج باشد آنرا بی‌شرمی میدانند» ۱۶ - ایرانی یاشاعر است و یا شعر دوست. در سرتاسر قرون شعر

در ایران عمده واسطه تعبیر احساسات و افکار بوده است. شعر ایرانی هم یک نوع خاتم سازی است و از خصوصیات آن، سادگی طرح، رنگ آمیزی روشن و لطافت سبک و بیان است.

روح شاعرانه ایرانی در تصوف که از زیباترین گلهائی است که در دوران انحطاط روئیده، باوج خود میرسد.

غیر از شعر و قالی و آثار هنری مینیاتور و منبت کاری، ایرانی نبوغ خلاقه هنری خود را در خط نستعلیق که یکی از زیباترین خطوط عالم است، نشان داده. موزونیتی که نستعلیق دارد در هیچیک از خطوط دیده نمیشود. از هنرهای قابل ذکر دیگر ایرانی، تذهیب و هنر جلد سازی است.

نخستین . . .

☆ نخستین دولتی که بتأسیس بیمارستان عمومی اقدام کرد، ایران ساسانی بود. «راولنسن»

☆ نخستین ملتیکه زراعت را يك امر مقدس شمرد، ایرانی بود. «پلوتارك»

☆ نخستین دولتيكه علاقه بكشفيات جغرافیائی نشان داد، دولت هخامنشی ایران بود.

☆ نخستین ملتی که قنات ها و کاريزها را اختراع کرد، ملت ایران بود

☆ نخستین پادشاهیكه سیستم پست را اختراع کرد، داریوش بزرگ بود.

☆ ماهرترین و آگاهترین دریا پیمایان عالم از قرن چهارم میلادی

تا قرن چهاردهم یعنی تا قبل از حمله مغول، ایرانیان بودند. «مسعودی»

☆ عظیمترین نیروی دریائی زمان خشایارشا، نیروی دریائی ایران بود.

☆ نخستین دولتی که به مستعمرات خود استقلال داخلی داد، دولت

هخامنشی بود.

✽ نخستین پرونده کارهای درخشان نژاد آریا را دولت هخامنشی ایران گشود.

✽ نخستین ملتی که چوگان بازی را اختراع کرد و اسب سواری را رواج داد، ملت ایران بود.

✽ دولت ایران نخستین دولت آسیائی بود که به حمایت از شرق پرداخت و مدت بیش از ده قرن از شرق دفاع کرد.

✽ ایرانیان نخستین ملتی هستند که شاهنشاهی جهانی ایجاد کردند که روح اغماض - عدالت - که پیش از آن شناخته نبود - در آن حکمفرما بود. «دکتر گیرشمن»

✽ نخستین ملتی که دانشمندان قبل از مصریها و بنابراین خیلی پیشتر از یونانیان به تعلیم فلسفه پرداختند و مدارسی برای آموختن آن داشتند، ایرانیان بودند.

✽ برای نخستین بار در تاریخ ثبت شده، دنیا میخوانیم که زرتشت باده گساری را تحریم کرد.

J. & K. UNIVERSITY LIB.

Acc. No. 46204

Date 30-3-63

Call No.

32

Date

Acc. No.

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day, if the book is kept beyond that day.

تسمی از انتشارات مؤسسه مطبوعاتی طائی

۲۳ - فن دفتر داری دو بل ۴۰ ریال	۲۰۰ ریال	۱ - گلپای جاویدان
۲۴ - روانشناسی تربیتی کودک ۴۰	۱۲۰	۲ - مکتوبات مولانا
۲۵ - فلسفه ابونصر فارابی ۲۵	۱۰۰	۳ - دانشمندان نامی اسلام
۲۶ - آداب نوین مهمانداری ۳۰	۱۵۰	۴ - فرهنگ فارسی کیلانی
۲۷ - بیماریهای کبد و	۱۰۰	۵ - فلسفه شرق
مجارى صفرا ۴۰		۶ - متد مستقیم انگلیسی
۲۸ - پرورش کودک ۲۰	۷۰	جلد اول
۲۹ - اسرار هیپنوتیزم ۴۰		۷ - متد مستقیم انگلیسی
۳۰ - لعنت بر جنک ۲۰	۱۲۰	جلد دوم
۳۱ - راهنمای خیاطی ۴۰		۸ - متد مستقیم انگلیسی
۳۲ - راهنمای تندرستی	۱۲۰	جلد سوم
مهر دهرین چاپ پنجم ۵۰		۹ - خود آموز و دستور
۳۳ - انگلیسی برای همه ۷۰	۷۰	زبان انگلیسی
۳۴ - سک و لگد چخوف ۳۰		۱۰ - مکالمات، اصطلاحات، گرامر
۳۵ - بیچارگان - داستایوسکی ۳۵	۷۰	انگلیسی و امریکائی
۳۶ - ناشناس مراییوس ۴۰		۱۱ - فرهنگ لغات دایر کت متد
۳۷ - سقوط یک دیکتاتور ۳۰		۱۲ - راهنمای جدید دایر کت متد
۳۸ - لغات کلیله و گلستان ۱۵	۳۰	شهبازی جلد اول
۳۹ - جنایتکاران نیمه شب ۳۰		۱۳ - راهنمای جدید دایر کت متد
۴۰ - جهان بینی شوپنهاور ۲۵	۴۰	شهبازی جلد دوم
۴۱ - اندیشه های ناپلئون ۱۵		۱۴ - راهنمای جدید دایر کت متد
۴۲ - طغیان یا اتوبوس شب ۳۰	۴۰	شهبازی جلد سوم
۴۳ - گلدوزی ارژنگ ۲۵	۵۰	۱۵ - طبایخی ملل
۴۴ - فراریان سانتا گروز ۱۰	۵۰	۱۶ - نماء و نویه ندگی حدادی
۴۵ - راز کامیابی مردان بزرگ ۳۰	۵۰	۱۷ - روانکاوی فروید چاپ دوم
۴۶ - طبایخی ترکی ۳۰	۳۰	۱۸ - در حقوق ساسانی
۴۷ - چرا باید بمیریم؟ ۲۰	۳۰	۱۹ - هفتاد و سه ملت
۴۸ - از زمین تا کرم ماه ۲۵	۵۰	۲۰ - راز درمان طبیعی
۴۹ - منجمات شهر را یک دوره ۵۰	۵۰	۲۱ - زن و نقش او
جلدی بهات هر جلد ۱۰		۲۲ - منطق دکتر
۵۰ - منظر ستاریان ۲۰	۴۳	صاحب الزمانی چاپ هشتم

برای اینکه این کتاب بتواند مورد استفاده تمام علاقمندان تمدن پرافتخار
گذشته ایران قرار گیرد لذا به نصف بهای تمام شده در دسترس عموم
گذاشته شد